

MIC. # 9829

AVICENNA,

CANON, BOOK 1.

[LATE 15TH-16TH CENT?]
SEPHARDIC SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

[illegible]

[illegible]

הזמן הזה...
כפי הנהגת המעשים

הוא בעד הדין והצדק והחוקה והצדק
הטבעיים והוא שיהיה חוקים
החוקים הטבעיים והחוקים
החוקים הטבעיים והחוקים
החוקים הטבעיים והחוקים
החוקים הטבעיים והחוקים
החוקים הטבעיים והחוקים
החוקים הטבעיים והחוקים

זה שיהיה חזה בהחלטה הנה יתחייב לו שיקבל יסודות כי התחלטה החכמות הפרטיות
הקובלות וינשה מופת עלהם בחכמות חזרות יותר קודמות מהם וכן עד שיבש התחלטה
החכמות בלם עד הפלסופיה הראשונה אשר יחמר לה חכמתה שאלה קטבע
וכח שר ישתל קצת הדופחים ויתחיל בקיום היסודות והמוצא למה חזה שהוא טעם
לחכמה הטבעית הנה הוא יטעה מעד שיטעה שיחשוב שהוא בחר דבר ולא בחרו כלל
והנה חזה שראוי שיניחו הדופא בחכמות ויקבל בקבלה מה שיהיה חזנו בלתי מובא
החכמות ביסודות זה הכלל היסודות הם הם ומה הם ואיך הם והכחות נב האם הם
וכמה הם והמוצא האם הם וכמה הם ותחזק האם הם וכמה הם ואיך הם והדורות הם
הם ומה הם ואיך הם ועל כל שנוי ענין ולקיומו קבוע והכחות כמה הם ואיך הם
הקברים והקעורים הנה ראוי שיפגש במוט והנחה ואשר ראוי שיניחו ויתן מופת
עליו הם החלים וקבוצתם קצת עיוות ואינתיקהם ואיך יוכר החזון וישייר קריאות
פיהו יתחייב ללכת מופת על מה שיהיה חזה בעד החכמות בפירוקו והשערתו והשלמתו
ונליחטק כשישתדל להקים החופת על החלק הראשון הקה אין ראוי לו שישתדל בזה מעד שהוא
חכם אך מעד שהוא יופא אך מעד שילצה לחיות פלסוף ויחדר בחכמות הטבעיות
כמו שהבסם ברית כשישתדל לקיים אינתיקהם חזק המחקר חזק ההכמה איננו יכול עלזה
מעד שהחכם ברית אך מעד שהוא חידר אך הדופא מעד שהחכם יוכר והחכם ברית מעד שהחכם
חכם ברית אי אפשר להם שיתנו מופת על זה ואשר לזון יכלו בסבוב

הלמוד השני ביסודות והוא פרק אחד היסודות הם

גשמים פשוטים והם חלקים ראשונים לזון
האדם וזולתו אשר אי אפשר שיחלקו לגשמים מתחלה הנדיות ויתחדש בהמונתם חילם
המתחלפים מההוא ויהיה במסורת הדוכא מהטבע שהם ל ואין עד טעם מהם קדם
וטעם מהם נבדים והקלים האש והאוויר והנבדים הארץ והמים [הקדון] נבם פשוט
מוטבו הטבע הוא חזק הכל ויתיה בו בטבע נה והתחלטה

יתיה נפרדת מחזון וזו כבדה הטבע המוחלט והיא קרה ופעה בטבעה אל טבעה
טבע שאם תעב על מה שראוי לה ולק יטעה חזקה סבה מחזון יראה חזנה קור מוראט
ויובט ומציאותה כהים מציאות חזקה לחיות החלקים זה בזה וקיומם ושמידת התבונה
ואחמנס הנבם מים פשוט מוטבו הטבע שיהיה חזקה לזון חזקה מהחזיר בהיותם
על הנחותיהם הטבעיות והוא נבדם וקלים ההקשים והם קדים ולמים
כלם טבעם טבע כשיש בו ומה שיש יב לב ולא יעקם קבה מחזון יתחזה מהם קור
מוחק וענין הוא לחות והוא קדים בטבעם בענין שיפגע בבנה מעטה להתפרק ולהתפגט
ולקבל איזו תמונה שתהיה ואחר לא ישמרוה ומציאותה כהים לזון חזקה מהחזיר אשר
ייראה להקדם מן החלקים מן התקון והצור וההטוה כה דר טובה חזקה שהוא סל לעיוב קה
התבונות התבניתית הנה הוא סל לקבל אותם כמו שהיטע חזקה שהוא קטה לקבל

[illegible]

[illegible]

הרבותי התבטחתי הנה הוא קשה לעמוד חותם ופאטר יתעב כי כש ברעוב יקנה היכס מהרעוב
קבול נקל למיתה ולתקון וקונה הרעוב מן היכס שמירה חזקה למה שיתחדש בן מן התקון ו
יהא שורה ויתקן היכס כעוב מהרעוב והתפתת ועליו הרעוב בביכס מהרעוב
ורחמים האויר הוא נרס פשוט מוטב הטבע מעל המים ויתחת האש וזקו קלות הקל
וטבע חס ולח כפי הקט מה שאמרו ומהאותי בגנים כרי שיחיו בפוננים ודקים
וקלם וחקבלם התנועה " ואמנם האש הוא נרס פשוט מוטב הטבע על חנקים
היסודיים כלם וחקמו הטבע הוא הטעם המקושר מן הנלג אשר יכלו חלקי השמים
יהיו קלותי המוחלט וטבעו חס ויכס ומהאותי בקווים לבטלם ולדקדקם ולחזקם וידון בהם
בהעברית העם החורייני ולשצר מהפלטת קור טע היסודות הכבדים הקדים כרי שיטוב
מהיסודות להחזקות " והטעם הכבדים הם יותר עוזרים בקוויית האבר ובהטחנות
והטעם הקלים יותר עוזרים בקוויית הרוחות ובהנעתם ובהנעת האבר כ אעב שהמנע
הוא העט ולא הם היסודות " **הלמוד הג' והוא** בחזון

הסוג הוא

הפרק הראשון

חיכות מהחדש מהפעלת חיכוך
הפכיים נחמים בקודות קטע החלקים כרי שינע ריבוב כל אחד מהם בדוב האחר כשיקע
בכחם קנחם בתוך קנח יחדש מכלל חיכות מתדמה כלם והוא המונח ולפי שהכחות
הראשונים בסיודות הטכרים הם ל והם האום והקור והנחות והיוצא מטאר שהמונח
בנעמים החיים הנפסדים יהיו מהם זה כפי מה שיחייבנו להם החלקה השכלית בענין
המוחלט בלתי מעורר לבר על כפנים והא מטע הפעם שיהיה המונח שיהיה על שיהיה העולה
מן חיכות הפכיים במונח טוים מתקווחים ויהיה המונח חיכות ממונע ביעקם באחיכות
והחוסן הז' שלם יהיה המונח בין חיכות הפכיים אמצע מוחלט אך יהיה נאום יורד
לחור הקטות חס ~~באחיכות~~ הפכיים אשר בן האום והקור והנחות והיוצא או בשעקם
אך הענין במחשבת הקט ~~באחיכות~~ הפכיים והנחות מהטווי לא זה ולא חות חבל מווי שיקבל היזק
מן הטבע שהטה על הענין הזה חמה שאי אפשר שיחלל כלל וכפי שיהיה מונח אדם או אבר
אדם ושירע שהטה אשר יעשויו קרובאים בחקירותיו נער לחמן ההשוארה
אשר הוא המונח טווי חבל מן הטווי בחלקה " והוא שיהיה כבר נשפט א המונח
קן שיהיה נקט בשלמותו או אבר מן היסודות במחיותם ואיכויותם הקצב אשר יאון
ל מונח החטמי על החלקה והחוס היות טוה אך הנה ש יקרה שיהיה החלקה שיהיה
א האדם קרובה מאד קן טווי החמת הרחטון והטווי קזה נבחן כפי נפשת בע האדם
נב אשר הוא פהקט א ונתן חמה טחין ל הטווי הקוח ואין ל קפת האדם מן הטווי חטב
באופן הרחטון יקרה ל א טעם מקבליטת כ הוא חס שיהיה כפי החין בעקד א מה
שיחלק חמה טווי חן חטבו ואם שיהיה כפי החין בעקד א מה שיחלק א מה טווי
ואם שיהיה כפי חן מן חן בעקד א מה שיחלק חמה טווי חן חטבו

[illegible]

[illegible]

הקדוה והם עקרוהו מל' ענה ואחריהם טע העמידה והם טע הנחיות והם ע' ל' טע או מ' טע וטע הידידה עם הטקירות והם טע השיבה והם ע' קדוה לשמים טע וטע הידידה עם תריות החוליה נבא והם טע הזקנה ואחריתיהם " אך טע הקדוה מתחלקים לטע הטפות והוא שיהיו אב' חמלון עדיין בלתי חוכמים אלה התנועה וההלך ואל' טע הנערות והם אחר ההלך וקודם החומן והם טע יח' השנים נשלמות לנפול ולמחן ואחריו טע התנערות והוא אחר החומן ועמית השנים קדש הנערות ואחריו טע העמיות והנבקות עד שימח זקנו ואחריו טע הבחירות עד שיעמוד הנזיר והערים רצונ' טע הטפות עד הקדוה חזנס בחוס כחזה ובחיות בטקף אחר זה הנ' יט בן הרופאים הקדמונים מחליקות החוס בנער והבחור כי קצתם יחשבו שחוס הנער יותר חזק ולכן יצ' ייתב ויטלמו פעליו הטבעיות מן התאווה והעב' יותר ויותר מתמידות ט' חוס הטבע הקט' כנס מן הזרע יותר מחוס ויותר חזק " וקצתם יחשבו שחוס הטבע נבחרים יותר חזק הרבה כי דמם יותר רך ועב' ועל'ן ימלאם הרעפה יותר חזקה למחנם אל' הדומה יותר נוטה ומזנה נער' א' קבץ יותר נוטה ושתנושית הם יותר חזקות והתנושה היא בחוס והם יותר חזק העכס והבשול וזה בחוס " ואחנס התאווה לא תהיה בחוס חכל בקור וג' תתחדש התאווה הכלבירי צ' צ'וב קענעם מן הקור והאות על'טא יותר חזק העכס טקס על' ימלאם הרעפ' חזק הקרא ו'א' תמלא שיקרה לנערים לרוע העבול והאות שמאז יותר לטעם אחרותם חללים חמים כלם בקדחת שלשית והקרא שלהם אדומי ואחנס רוב חללים אשר יקדו לנעה הם קדים ואחנס אחרותם לבשית ורובם טיפלו בקרא חזר לבנה ואחנס חזון בנערים איננו מחזק חוס חכל מרוב לחים ונס' כ' רובת חיים יותר של חזון חוס זאת סביר שתי חסות וטעיותהם " ח' חנס נ' מטיב על שתי חסות חזר ורואה טקחוס כנס יטעוק בערע אך הנער' יותר רצחנות ומעט החיבות כלומר קדוה וביאיר זה כפי מה טעם חזקו והוא טעם טוב חס אחר בעצמו בשער או נס' ד' חס אחר באך והסמך יתעטט פעם בעל' רעוב רב כמו חמים ופעם אחרת בעל' בט' מעט כמו החבן ואחר זה כן סנה נמלא חז' האם אדומי יותר ו'א' חסות יותר ר' חסות

[illegible]

גבול יחידהו כח נמירתה לחות ולכל אחד מהם יטאן נקרא והוא מתחלקו בחיים לטאן
מחזקם העו יחו ענין הקצבים הטבעיים ויטאן קנים כחיים ואלה הם חברים והכל
בגדו והמבצע מזה הוא טענות הנערים והחברים חמים בטווי והעבים הישישים
יהזקעם קדים אך נבטית הנערים יותר לחים מן הטווי חפץ הנבול ויורה עליו הנבין והוא
מחיתו עלמותהם ואבריהם ואזקט והוא מקורם וממנו מן הזרע האדי והמבצע
הישישים והזקנים כיחוד העו עם הזקנים יותר קדים העו הם יותר יבשים וטווי נבין
מקושי עלמותהם ויובש ערם ובהקט מחזק ומשם מן הזרע והדם והרוח האדי והחטיו
טווי נערים ובחורים והחוריות והחיות נערים יותר והעפריות בישישים ובזקנים
יותר נמיתה בטעם והיא בזקנים יותר והבחור טווי החזק למעלה מטווי הנער אך בהקט
א הנערים החזק בטווי ובהקט אל הזקנים והישישים לח החזק והזקן יותר יבש מהבחור והישיש
במזג אבריו הטריים ויותר רטוב מהם בלחות הנברי המטפח והמבצע הסופי
בהחלפות מחזקם העו הנבטית יותר קדמת החזק ולכן יקצרו יותר מן האש ביצירה
ויותר לחות בלתי מחזקם יכו מותיהם ולמעט הנעמלים נב ועלם נערים יותר רכה
אעפ שיעם נעיר החיט מנר הנקוץ ממה שיהערכו בו יותר רכה כי הוא לקבץ חלקיו
יותר קוץ מהנקוץ ממה שיעבור בו מן הערכים ופיתח העבים ואש הארץ הצבנית
יותר לחים ואשר הם מתחלפים להם הם בטווי והמבצע חותמת החזקם עוד טכיה
בזכרנו החותמת הכלים והפרטים

הפרק הראשון מן הלמוד

הלמוד היחידים הטוב נחל
משתנה לוי החזק העל ויטאן מחנה למה משוכת והיא חותם טרדכת
לעוב חלק מהעצם הטון לבדה או עם ואלה ומתמה בו לבדה או עם ואלה ובכלל היר
אשר מדרסה להיות שותף לתמורתה טענה מחנו ויטאן מחנה חותם ולמה רעה וקיא
חיתה טאן דרסה זה או משתנה בפלח העלמה המטופחת והיא מטופחת קודם זה להקט
מהקט ולהתנער ונראה שחיות הקוף יש מהם רחטובים ויש מהם שנים והחטוב
הם הקחות הארבע חטובים והשנים הם טענות חתים אס מותריים
וחם בנה מותריים והמותריים הם עוד נכחם ואותם טחנים מותריים הם אונת
טנשתנו מענין החתמה ונעברו מחכים חלח טהם למטוב עדיין חלק אבר מן החברים
הנפדים בפעל הטלם והם חתים א מהם העדות העצב בחלק קטנות חתים הקטנים
הטעם לחברים הטריים חתכים אותם וקטע הלחות העלע באברים חטריים
כמו הטל והוא מעיד להשתנות חזון אס יחסר א הקוף חזון וטמטטח האברים כחש
תנבס כנה מתנועה כבדה או זועה והנחיות הקרובות בזמן העקרת והורח
חזון הטענה עצמו אלעם האברים מדרך החזון והחיות וטל ששתה עדיין מדרך
הממטות הטל והלחות הענבס באברים חטריים מעת החתמה העדות

והחם האבני יותד מעט המוות ויותר חד החיטות וכפי זה הקט המצות החום נערי
ובחורים כי הנערים חמים יותר מן הזרע רב החום והחם הוא לא קדק ל מן הסבור
זה שיכבחו כי מעד הקד וכל בתפסת ויחידת נדולתו עמד עדין ואיך ישוב חור
וחמים בחורים לא נכלה להם כפפת תפסת בחומם הטבע ונב לא נכלה להם סבה תכבנו
חכל חיות חום שחור להם בלחית פחות ממות חיות יחד עד שיתקל בירידה ואין מעט
הלחית הזה נחשב מעט בהקטל שחית חום אך בהקטל הנדול וכן הלחות יהיה יסל
בשער שישפך שט העינים ויהיה בשער שישחור חום ויותר נב לעזל ואחר ישוב
במחית בשער של יפיק אפי' לאחר חטב העינים ולכן יחיו שיהיה במחית כעצבן שישפך
לאחר חטב העינים ולת האחר וסדר הוא שיהיה שיפיק לעדול ולא יפיק למחית
חום הטבע בן ידך יוסף על הדבר מה שאין לו יכלת לשחור העקר אף שאר שיהיה
חום יפיק למחית חום ולא יפיק לעדול וידוע שזו הטעם הם טע הבחירות
חום אחר הנתהטע שהנדין בערים חום הון בבית הלחות ולת חום הוא מאמר
בטל וזה כי הלחות חור לנדול והחור לא יתפעל ולא יהיה עברא מעצמו אבל בפעל הנח
הפועל בו והנח הפועל הנה הוא עשוי טבע ברשות הבורא ית ולא יפעל אף ככל וכל
אף חום הטבע ואחרם נב טחון חתום בערים חום הוא לקוח חמון חור
מחור בטל כי חותה תחיה הנפסדת הזה לקור חמון לא יהיה עמה עבול והנה
העטל בנערים ברוב העתים הוא היותר טוב שיהיה ולפי זה לא היו חורדים מן העמול
שחור חמון יורד חקה טעך עד שיכלו אך לפעמים יקרה להם דוע עבול לטעיתם
דוע העתים למחלב ולחיתם קרבים קרעים והרבים ויתעצמו הם הנפסד עליהם
ולכן יתקבצו סם חותים יותר ויעצמו לעון יותר וכך דריחות שלהם ולכן נשייתם
יותר חזקת התפכה והדירות חין לה נדל כי כחם לא שלם הנה זהו מאמר חמון
הנער והחור כפי טענתו לבאר חות נענו והלצנו כעדין ואחר זה ירחו ש
שתדע שהחם חור חין טע העמידה מתחיל לחסר לנעוב החור הקמיק חמון חור הוא
הלחות ועד החום הטבע נב מבנים ועד היתעשית העשות והלחות החמיות
במים ולחות הטבע חלקו חם זה תמיד כי כל הלחות העמיות הם תכלית וכבר תפאר
זה בחמה הטבעית חם כן לא יהיה כעל בחורים תמיד ואפי' היה חכמה חם נב בלתי
חנע לתכלית ויהיה תמיד חירות חמה טעך בשום בשער אחד אך ההתנה חנה
בשער אחד אבל נוספת תמיד בכלים לא היתה העמורה חק וחיות התנה והיתה
התנה חכלת חיות כש שהקט דברים יחד עדים על חכמת חסרון והחור לא חור
ואף הנה חורו סקבר שיכלה החור יכנה חום וכפרט בחיות כבוי בחסרון החור
שוית חות כפד חורית וחור חלוח העדי מתחדש חחד להעד מן חמון העבול
כי ישור לבטח חטב פנים הא בחניה והעמיתה והחור נחבית חיות כי חורית
הלחות יהיה לבני חר חור חמות הטבע הקצוב לבחית כפי חמון קראטון ער נכיר

[illegible]

[illegible]

אשר מן הקברים אשר ראוי שיטל במוצא חלק נטון מן השקויה כמו העצם " ואחמם התעלה
הוא שמחזקת קדם ומחממת חיות ומעברת חיות " וחלק העובר חממה א הטחול והוא אשר
לא יצטרך לו קדם יעבור לו להכרח ותעלה " ואחמם הקברת קדם כפי הנקף בלו והוא הנקי
מן המות ואם כפי אבר אחד והוא הזנת הטחול " ואחמם התעלה היא נופלת בעת המעשה
א ש מחצו ואותה תעלה היא על לב פנים א מהם שהיא מחזקת ש קאצו ותאמנה
ותקנן חלקיה " והענין שהיא תעבר ש קאצו בחמיצות ותעלה על העב והבייר
הנחיה " ודע כי האדומה העמשת אל המרה היא אשר לא יצטרך לה קדם " והעמשת
מן המרה " היא אשר לא יצטרך לה המרה " וכן הטחול העמשת אל הטחול היו
אשר לא יצטרך חלה קדם והעמשת מן הטחול היא אשר לא יצטרך חלה הטחול " וכו' שאינה
האדומה האחרונה מעוררת בה הדומה מלמעלה כן השקורה הזאת האחרונה תעבר הכח
חמוטך מלמעלה יתעבורא מבורא הקצרים " ואחמם השקורה בלת טבעת היא
מה שאינה ע"ד הצללה והשמריות אכל ע"ד העריפה " והאפריות כי הדברים הללו
המתעברים בדרעות תעבר הדרעות מהם על טע פנים אם ע"ד הצללה והשמריות כמנו זה
קדם היא השקורה הטבעית " ואם ע"ד העריפה טעך הקדק ונשאר העב וכמו קדם הזה
מן קלחות היא השקורה המוחית יתן חמרה טחורה " ואחמם לך היה טעך שמרים
א לך כי הלבנה לבקורתה לא יטען עממה דבר כסמן והאדומה טקורה ומעט האדום
בה ונתמדת תעלה ומעט שער זה שנתברר חממה מן קדם בנקף לא יטען חממה
דבר נחטב ואם יעבר לא יתחמה עד שי יעצט או ירחא וכאשר יתעצט יותך הקדק
שבו ויטחור העב שבו שחורה טרופית לא שמריות " והשקורה המוחית חממה
שהיא חפר האדומה וטריפתה והיא מיה בטעמה וההפס צנה ובין האדומה אשר קאצו
טריפה היא שאותה היא אדומה מתעבר בה זה האפר " ואחמם זאת היא חפר גדול לעצמו
טעך הקדק טען " ויש חממה שהיא אפר הלבנה וטריפתה ואם תהיה הלבנה דקה אחד
חמיצת העב שמריות יהיה מלח ואם לא יהיה נוטה לקחמיות או אלקעפלות וחממה
שהיא חפר קדם וטריפתו וזאת מלחה נוטה אלקחמיות מעט וחממה שהיא חפר
השחורה הטבעית והנה אם תהיה קיחה תהיה אפרה וטריפתה חזק חמיצות בחוץ ייתן
על הארץ חמוץ קדים יבהו חמוץ הזכרים וכזאם הם ואם תהיה עבה תהיה כחית חמוץ
ועם מעט מעביצות ומדירות הנה מיע השחורה הרעה א האדומה בטעמה וייתך קדק
טען ואנהטע חלקים הטורים אחריה " ואחמם השחורה חלוצית הנה היא יות
מחודרת הקדק והרוע " והיות חזקת הקדק והיות מהיה לפכר היא האדומית אך
היא יות חלוצית הרפואה " ואחמם טע חלקים האחרים הנה אותע טחול חזק החמים
יות יע אך אם יוטן בהתחלת יהיה יות מקבל הרפואה " ואחמם הטעני הנריא
כחית רעיה על הארץ ויות מתפך באפרים ויות שות להנע אל המות אך הוא יות
קטה להנך לטלחלב הרפואה " לו מיע חממה קטעיות והמות יות אחר

[illegible]

אל העירקים שבכבוד בבלו פונע בבלו העולם הזה ויהיה פעל בן יותר חזק ואמין ויוע
מחיר ואז יתבטל . ובבל בטרם לקח ד' סקף ודבר בשמים ובעלים יתה עמו אם
דבר נוטה לעריפה אם יפגע בבעל או דבר כגאס יקר הבעל והנה הקץ הוא אדומה
והשמים הם השחורה והשירוף הדק שט אדומה רעה והעבטבטן שחורה רעה בלתי
טבעיים . והפגראל הלבנה . ואחשם הדבר המסונן מזה הכלל מוטל הוא הדין לא שמו
כל עוד שיתמיד בבבד יהיה יותר ריקן ממה שדיוני ליתכן המימיות העריך ליה לענה
הנוכח . אך זה אשר הוא הדם כשייפד מן הכבד הנה סהפדו ממנו יסתכן נ' מן המימין
המוקדיות אשר אחשם הערך ליה בבעל ובכר הסתלקה ועלכן תמשך היא ממנו בעיר
וירך לה כלות ונוטאת עמה מן הדין מה שיהיה בכמות ואיכות עין למזון הכליות ויזנו
הכליות בדשנות ודמיות אשר בנותן המימיות ונראה שחרייתא לה המקנה והחמה
ואחשם המוכ העם הנה עתה כעיקר הגזול העולה מנבנות הכבד והולך בורידים משה
ממנו ואחר בנעלות הורידים ואחר בטקטות העולות ואחר ביונקי הטקטות ואחר
בעירקים הפתלים השעירים ואחר מימיות חסותיהם בחברים בנעלות העול יודע
ועל . והנה בבת הדין הפעלה הוא חוס טוח ובבת החקריית הוא קטוח שבמזנו
והמטקים המטובחים . ובבת הטריות הוא הכשול השלם . ובבת התכלית
הוא הזנתה עין . והאדומה בבתה הפועלת החוס האשי המופלג וכע בכבד ובבת
החמיות הדק החס המתקן הדשני החריף מן המזונות . ובבת הטריות העבית הכשול
והפעלה . ובבת התכלית החכה והתעלת הנזרים . והלבנה בבתה הפועלת חוס
קר . ובבת החמיות העבה קלם קדכן הקר מן המזונות . ובבת הטריות קוצר הכשול
ובבת התכלית החסר והתעלת הנזרים . והשחורה בבתה הפועלת חמם השקט
ממנה הוא חוס טוח . אחשם השקט ממנה הוא עובר הטוח . ובבת התכלית החמה
החזק העבה מעט הלחות מן המזונות והחמים מהם יותר חזקים בזה . ובבת הטריות
הכובד הטוקע על א' חשט העם טלח יזול וטלח יוקר . ובבת התכלית הכסה והתעלת
הטכרים . והשחורה העבה לחוס הכבד חולשת הטחול או לחוזק קור מקטיר
או להחמית העור או לחלים שרף וזרף ותרשט חלשות למה . ובבת תרבת השחורה
ותעמוד בין הכבד והחשו ימעט עמה הולך קדם והלחות הטובות וימעט קדם
ורחוי טלח טחחוס והקור הקטות קטות להולד העוזר עם טח הקטות אך חוס
הטוח מולד קדם והמופלג מולד האדומה והמופלג מאד מולד השחורה להפעלה
הטכית והקור מולד הלבנה ומופלג מאד מולד השחורה להפעלה הקטות אך רחוי
שישנם בכחות השעשעם נכח סחות השעשעם . ואין רחוי שתעמוד הסכא על טכל מזונות
הדומה לו ולא ילד ההסך במקרה ואחשם טלח יהיה בעם כ' המזנה ידמן לו קדם שולד
ההסך במקרה כי החוש הקר היבט מולד הלחות העבה לו למיין אך חולשת העכול ובמו
חלש הזה יהיה סחוט דק הפק' דק השער דק הלבב קר המשוש ע העירק' וירחמה למה

[illegible]

מה שחולד הקנה מן הלבנה חצו שמו הקנה קחת ערך ויכס .. וראו שחולד שלם ומה
שיעבר עמו בעירקים עכל שלם ושיעבר לל האברים שימח .. ללא בר חוט קוח עכל
רביע ומורד העכל קרחטון והוא כחטון טרה מידך חמש .. ומורד העכל חטון והוא
כבד טרה רוב כשין ושארית מזה הטחול והמרה .. ומורד טנה עכולם הנשאים
נחה ברה: אשר לא תחט וכו' ומה היוצאת קנה ממעברים המוחטים כחן ונקב
החן או בלח מוחט: כנקב העור או יונאים מן הטבע כמורבות העבקות או במקל שלח
מתפת העץ כשער והצבע ודע כי מי שלחטו דקות תלשן הירקם ויקבל היזה
עלמט עכומס יהיו ירכים ככח למח שימח בהתבט מן החולשה ולפי שהלחיות הקנה
קלית הדיקה וההנה ומה שיקל הדקתו והתבט יקל התבט לוח בהתבט וייתך שמו .. ודע
שמו שיש לו הלחיות כחולש הנה כן יש להם כחות בטבעים כי הניעה והרברים
החמים מעינים קדם והמרה .. ולפעמים יעשה המרה והחוקיה כך המרה מחזקת
הלבנה .. וימים מן המרה והמחשבות עצמה מעינות הלחות כמו שהם יעשו העין
הדברים הקדומי .. וכן יוחד בעל הדשפה עליו ישין צום טישל ענן אדום זהו מקד
טנחיה בלחות כחולש .. וימים טענות החולקים בחמתם קוח א החכמים זולת חופי

הפרק הנפרד מן

האברים הם נשאים כלים מרחשית חוט המונות כמו שהמונות נשאים
כחו שהלחות הם נשאים טלים מרחשית חוט המונות כמו שהמונות נשאים
טלים מרחשית חוט המונות .. והאברים יש מהם שהם נשאים ויש מהם שהם מורכב
והנשאים הם חותם אשר חילק מוחט לקחת מהם יהיה משתתף לכל בטס ונר כמו
הנשאים חלקן והעם בחלקים והעצבים בחלקיהם וכיוצא בזה ולכן נקראים חלקים
והמורכב הם חותם אשר כשלקחת מהם חילק חלק טהיה לא יהיה משתתף לכל לא בטס ולא
בער כמו חיד והפנים כי חלק הפנים אינו פנים וחלק חיד אינו חיד ונקראים חדים כלים
כי הם כלם לבט בטלחות העליות והתטעות .. והראשון שבחברים המורכבים החלק
העם ונבח קשה כי הוא יסוד העץ וישען התטעות .. ואחריו הטחום והוא יוחד
מן העם ויכפף וכבר נבח יוחד קשה משר החברים והתעלות בלית שיפון ט התחברות
העצמות סחכים הרים שלם יתכנס הדך והקטה בלח חמש ע יונק הדך בקטה צ וכע
בעת ההכאה והתניה .. חל תהיה התרבה מידע כמו שהיא עצמות התקף והכפל
הק שרסוף ונערת החור .. ופחו הטחום החלב אשר תחת אמצע הקזה .. ונס שתבין
ט טתתה טחום המהכבים עליו יתכנסו לקטיים ונס כשהיו קתת העצבים נחתים חר
חבר כלל בעל עם שיטעט אין ויתחזק בו כמו עצל העפעפים יהיה טס סמך למחיהם
ונס הנה יכיר הטריך במקומות רבים א סמך אל דבר חזק אינו בתכלת חקוש כמו בטבע
הנבנה .. וחרר העצבים והם נשאים חותמים תמיתה או חותמים תמיתה לבנים לקים
רכים לבק קטים למחשך ונכראו שיטעט כחם לחברים החוט והתטעות .. וחרר

[illegible]

[illegible]

לחוט וכל שרי. לעבול והוטס העיר הפנימי עבד והחטו נקרי כי החטב כל אפטר טינע א ה-
 החטב כל בכח חבל פגעה. ואחרי המדע אי אפטר טעל יפגש החוטב אל בחוט החטוט.
 ואחרי עיר כי הקברים יש מהם קרובים המזנחן הדם טעל יתוך הדם בהזנתם א טנייס כי
 כמו הקבר ולכן לא הוטס חללם וחידים יעמוד בהם המזון המנע לו זמן כרי טיזון בוקט
 אך המזון כשיפגשו ישתנה לו ויש מהם שזר רחוק המזון חוטב ויטאך הדם כשישתנה
 לו שישתנה תחלה טנייס מוריד א רחוק עצמות כמו העם ולכן הוטס לו ביצירה אם חל
 אחד שיקף מזנו זמן שישתנה בבולט ט דמיונו כמו עם הטוק והזרוע או חללם מפדים
 בו כמו עם חלל הנתקן ומה שיהיה מן החברים כן הנה יטאך שיחלל מן המזון יוד מן
 הערך בעת הקיץ כרי שיטעו א דמיונו דבר אחר דבר. והחברים החזק דוח מורידים
 א שכינהם החלטי כדחית קלב החללם והחוטב א חורי החזקם והכבד א חרובות
 היננים

החבור הראשון ממנו הפרק הראשון

מהכלל הראשון. והוא מחלק כלל בעצמות והפרקים. ונאמר יש מן העצמות מחק
 שהקטו בעקף הקט היסוד ועליו נבנו כחוליות השדרה ב. הם יסוד העקף ועליו
 יבנה כמו טבעת הקשנה עקב הקורה אשר תעב בה תחלה הקט כלל קריעם. ומהם זה
 שהקטו בעקף הקט המזן המנע בעם הקדקד ומהם שהקטו בעקף הקט כל זמן אשר
 ידחה בהם הנפשו והמזיק בעצמות הקט בעל אכסן והם על חוליות השדרה כחללם.
 ומהם שהם חלל פני בן הוח הפרקים כמו עצמות הקט טוחטקנים אשר בן חזבוע
 הקט סלמיות. ומהם מה שהוח חתלה למצביות לגשמים לריבים לניה כמו עם חזית
 ללמד לעצם הטפי כובע והלשון וזולתם על העצמות מטען ומעמד לעקף. ומה שיהיה
 מאו העצמות אחר צריך אליו למשקן ולמחקה לבר ולח יטאך לו העצם אחר חזית הוח
 נברא חקטין וחלל שיהיו בו העקב והחלל והרוח שחי אפטר כללם ומה שטאך לו
 מהם בטביל העניעה כי הם נוסף בשער חלל והוטס קלל במחצית אחר כדי שיהיה נלמו
 כלל צריך א מעמדות המזון המפחדים שיהיה רפה חלל נברא נלמו קטא יוקובן חזנו
 והוא המוח בחלל והנה תועלת תפסת חלל שיהיה יוצר קל ותועלת אחרות חלל שטאך
 נלמו יוצר קטא ותועלת קוט נלמו טעל יטאך בעת תנוט הכבדות ותועלת המוח לחזנו
 כמו שבארנו קודם וטירטיוסו תמיד טעל יתפתת בעצב חזנעם ושיחיה חלל וחזק ומקט
 והחלל ימעט כשיהיה הקדק א הדמיות יוצר ויבול חלל כשיהיה טדך א הקלית יוצר
 והעצמות השטונים הקט א חטטיא נבראו כן לענין המזון הטבר עם תפסת טדך בסנת
 דבר טראוי שיעבור בהם כרח הקטאך באיר בעצם חללן טכאף ולחיות המוח הקדק
 בו. והעצמות כלם טכנים וטוננים זה בזה וחזן כן דבר מהעצמות וכן העצם העלוי
 אז מרחק הוח אכל בקצתם יש מהם חטט יחללה יפדות טחופיים או דומי טחופיים

[illegible]

בנדרות ואחר במוטב ואטמו הנביות האלה ייתב קטיות מן הקדקד כי העבילות והעביות
עליהם ייתב ויבני מהנודך א' בסוגיות הקדקד והנלג ייתב שני ענינים א' מהם שיעצור
באחד והב' שלא יכבד על המוח והוטם הקטה שבנדרות המאורות שבהם כי הם נסתר
משמירת החושים והנדר הקדשון הוא עש המנה ונדר חיות מלמעלה השלוב הכללי ומלמטה
שלוב מיתח מקנה הכללי אל העין אל הנביות מדוברת אחרית פקנה הטע מן הכללי ושטגרי
אשר מימין ומשמאל הם העצמות אשר בהם החזנים וקדקדן המבנים לקשיים ונדר כל אחד
מהם מלמעלה השלוב הקלבי ומלמטה שלוב יבא מקנה השלוב הלמודי והולך וכלה אל הכללי
ומלפנים ישלך מן הכללי ומאחור חלק מן הלמודי ואחש הנדר ה' הזה יבדיר חיות
מלמעלה השלוב הלמודי ומלמטה השלוב המשיקה בין הראש והיתר וינעבין טע קטות הלמודי
ואחש מוטב קמח הוא העש אשר ישח שאר העצמות והאל להיותי ונברא קטה נאני
תעלות אחד מהקושי עוזר א' הכלל והב' שהקטה פחות מקבל העכט מן קמותי והעש
הזה מונח בחת מיתבים שפכים תמיד על כן הפקיד הטבע בהקטות ולב א' מטע נדי
הנרשם טע עצמות קשים מסתירות העצבי העצבים העצבים הנרשם והמותם באר
הנרשם באלבמן וקדקדן חזון הפרק הרביעי כעתה הלחיים ואח
אחש עצמות פירק הנרשם והלחיים

נצרכו לתועלת אשר לנאמרים . ומה שחזן ראוי לו להטות בתועלת ההוא נצרכו הפרק כינהם
 כל יתר כלל התחתון והטובות אשר בין העצמות הם עלמנים כי יש מהם שמתחבר חבור
 פרק יפה ויש מהם שמתחבר חבור פרק קשה בלתי מחוץ . ויש מהם שמתחבר חבור פרק
 מחוץ נשק או משולב או מדוכה והפרק הזה הוא חותמת אחד מעצמותו שיתנועש תנועת
 בעקלה מבלי שיתנועש עמו העצם האחר כמו פרק דרכה עם האותיות והפרק הקשה בלתי מחוץ
 הוא שיהיה תנועת אחד משני העצמות קשה וישע השער בלוי הפרק אשר בין הפרק ומקרה
 הקבץ או פרק מה שבין שתי העצמות מעצמות המבנה . ואחריה הפרק מחוץ הוא לאחד
 מעצמו שיתנועש לבדו בלל כמו פרק עש החזה . ואחריה הפרק הנשק הוא שימלא אחד
 משני העצמות תפסת כוונתו ולשון חזן מה שיתן יתקע בה חותמת התפסת נשק של יתנועש
 בה כמו השנים במקום צמיחתם . ואחריה השולב הוא חותמת שיהיה לכל אחד מהעצמות פנימו
 ושנים ויהיו שני האמצעים בפנימיות האחד כמו שירכבו האומנים יקושי הנחשת והאחד
 הזה נשק טען ושלב כמו שיש לבק . עצמות קדחת המוח והמיוכך מחט מה שהיה מדום
 באחד כמו פה מהבין שני עצמות הזרוע ויש מחט שהיא בקושר כמו פה האולטר
 התחברות מחוץ לית השדה כי העצמות יטביעיהם בפרקים בלתי מחוץ .
הפרק השני מחט נשק עצמות הנלעגות . אחריה תועלת כל עצמות
 הנלעגות הנה היא שהם יתן המוח למחקה ולמסתיר מהפנימי .
 ואחריה תועלת ביניהם במינים רבים ועצמות יתר מאחד מהתקנת לשון חלקי כלל
 נבחן בהקט בדברים אשר בהקט אשמו וכלל נבחן בהקט א מה שיקיפון העצם
 ואחריה הכלל הרחוק מתחלק לשני תועלת א מהם שהם יזדמן שיקרה לעצמות פגע
 בחלק מימנו משך או עפט חזן ראוי שיהיה זה כלל לעצמות בלוי כמו שיהיה או היה עצם
 אחד . והב שלא יהיה בעצם אחד התחברות בלוי והיותו חקטנות והחקטנות והחקטנות
 והשק והתחברות החקטנות מהענין הטוב בקרוב . ואחריה הכלל השני הוא התועלת
 העצמות בשלבים הנקראים בחקט א המוח עצמו שיהיה למה שיתענה מן החיים הנמשכים
 מעבור בעצם עצמו לעבד דרך ומסלול כדי שיתבנה מימנו ויטה המוח בהתנה ותועלת
 בהקט א מה שיתחבר המוח עצמו מפתח העצבים המתפשטים מחברי הרחש כדי שיהיה
 להם דרך ושת תועלת מההשתתפות בין המוח ובין שני דברים אחרים א מהם בהקט א
 החסך העבד הכדי כדי שיתבכו חלקי מימנו בשלבים ויקל מעל המוח ולח יכבד עליו
 והתבונה הטבעית לעצם הזה הוא העצם לשלבים דברים ושת תועלת א מהם בהקט א הפע
 והוא שהתבנית העצם יותר נדון המידה מהם שמקורו בו אחר מן התבניות שרי הקוים
 כשישעו הקטניות ואחריה בהקט א מה שאחז חזן והוא שהתבנית העצם מימנו מתפעל
 מן הנבטות כפי מה שמתבנה מהם בעל הזוית ונצרכו נוסף א האחד עש העצם מקומו
 צמיחת העצבים החיים מופה בחך וקדחת . על ידיהן וישל כלם לעצם ולחיות
 להבן על העצב היוניים משתת הזאת והתבנית הזה שלבים א חתמים ושני שלבים כוזבים

בקעת האנשים והם ל הקטנות ואז יהיו עשרים ושמונה ואין השנים שנים נקראות שניות
והשנים רביעיות מלמעלה וכוונתם חלטה להחזק ושהם מלמעלה מלמעלה ושהם מתלעות
מלמעלה למטה . וטוחנות נשאון חכמה עד עיון ופחדן ל איחממה חנה כללם נב חוכה
חברעה שניות וחד בעד בעיות ואי מתלעות ושמונה דייקים וטוחנות טוחנות ברוב באחמע
ואין הקביל והוא חדרה געש העמידה קרוב חל שנה ולכן נקראים שני החלמה ובעד א כלם
חסנות ויש לשנים שרשים ורחמים מחודדים נענים בעקביה עצמות הנוטאים חותם
מן החיים ושיח שם שפת בל נקב תוספת עגולה עליו צילה מקפת השן וחדדת איתו ושם
קטורים חזקים ומה שבלעה הטוחנות הזה יש לבחור מהם רחש אחד חזק וחמש
הטוחנות הנעלות בלתי היתען הנה חפחות טיהיה לבד א מהם מן הרחשים שני רחשים
ואולי יהיו יותר ובפרט לשני הקטנות יש גראשים והנה רב ורחשי הקוחות לנלם ולהפטר
מעשיהם ונוקפו לעלוניות כי הם עתה והכבוד ימים נשייתם א הקר עד רחשיהם

ואינכם היתחננות הנה כבוד אינו הפכי לעצתם ואין לדבר מן העצמות חוט כלל אלא
למען " חמר על הנה הנקיון יעיר טיש להם חוט כוון טרטבע בכחם יבאם מן המוח
להביל בין החוט ובין הקור " **הפרק הששי** כמעשה הטרידה "
הנה הטרידה נברחתה בעבור ל' קעלותי הח' טידיה

מעבר לוט הסדרה המצרכים אין בהם חרות ב"ה פון טכניהו בתועלת חוט הסדרה
בחקיקו בנתח וחמם תה נזכר חזק דבר וכלל והוא שהעצבים או עמקו כלם חן
החוט היו מצרכים שהרשט יותר נגד חמה שהיו עמו הרבה וקיה כבד על העקב כלל עשוי
ו שור שידיה מצוף העצב להלך ולבדית מהלך יחוק שר שיציע לקנה הקצוות וחו ידיה
מחזק א החמודים והחזק ויהיה ארכו מחלש כחו משיטת החברים הצברים א התחלש
ולכן הטיב הצדק והעצמיות והוא חוט הסדרה הולך עד תחת העקב כחו הפעל הולך
מן המעין לחלקי חממו חלק העצבים בשרש אחד לפי שהוא מכונן ומקפץ מן החברים

ואח"כ הושיע העדרה מהלבו ומוציא חיות . והכ מהעדרה והננה א האברים המשתדלים
המונחים נכדו ועל כן נביאט קוים ושמותיהם קנחין . וכן מהנב נביאט להיות התחלה
במית שמות הנקף כמו השן אשר חכמים במעבר הקטנה יחלף ואח"כ נועצם בה וקושרים
בה כל העצם שמה ועל כן נביאט העדרה קטה . והי שיהיה להם שם אחד קטן ותכונתה
שיאחזו מהטעם א העדרים ועל נביאט העדרה חולשת מחוברות לה עם אחד ולא עצמות
יבנה השעיר והחיות הפקים בין האנויות ושרים שיחשבו העמידה ולא קשים שיחשבו הכפירה

הפרק השביעי

בחושת העדרה . החוליה עם באמצע נקב עובר חוט
והחוליה יקו לו יתקפית יקין ושמאל ומשני צדי העקב
והקרוח מה שיש למעלה מביטות לחנה למעלה ומה שיש בהם למטה מביטות למטה ואח"כ
טלביה דנקפית שטה שנים אחד וד מהצד הצד ואח"כ טלביה שמה . והתעורר
בתפסית דאי הוא כדי שיחבר בהם הדבק אשר צינחם כמו דבוק קקיי . בנחיות בקתם וירוש
יעלים בקתם ובקת החולית תפסל לה צעבור התעורר וזאת אה העמידה והעננה והעמוד
כנען הקפנים והמאדנים וכח שיטתו עלתם קשרי התפסית האו והם עצמות רחבים
קשים מונחים בקרך החולות . ואח"כ מה שחלא מונחים ימין ושמאל נקראים כנפים
ואח"כ שמירהם מה שהונח לפנים מהם כחך הנקף מהעבים והנדים והעצבים ולקתה
כנפים והם אשר כנפי העליות בבה תועלת והיא שבעריו בהם עצמות ויתקשרו בהם ראשי
העליות נפגלים יחברו בהם ובכל כנף מהם שתי עצמות וכל עלות שתי תפסית ומהכנפים
מה שיש לו שתי ראשים וידמה הנקף הכפול נזה בחוליות האחר ועוד אחר העליות ואח
החולית אשר חלה העקב האמצעי נקב בעבור מה שיש מהם מהעצם ומה שיש בהם מהנה
וקת חיותם הנקבים ילכו בלחיותם בשתי חוליות בשתוף והיה מקומם הנבול המסתתקו
ביתם . ואח"כ שיהיה זה חשק צירים חלמולק ואלמטה ביחד ואח"כ שיהיה זה חלמ
אחר ואח"כ שיהיה בבלי חולית חשק צירים ואח"כ שיהיה זה באחת מהן יותר נבול ובאחר
יותר קטן . ואח"כ הוסיף הקב הזה על שבע צדדיו חוליות ולא הוסיף אחר בעבור העדר
ההנהגה עמה למה שישם ויחשבו ויחשבו חזון אההסמך ולא הוסיף לעצם כדי שיהיה
הבליה במקומות אשר עליהם טטה הנקף בבביות הטבע ובתעוררם הרגשות כמו כן
ויהיו קנה א חששות ולא יתכן שיהיה חזקת הקשר והחבור ויהיה החסיה כמו כן ויחזו
קנה א חל חיותם העצבים שיקטעם ויחלשום . ולא התפסית חסיהם לעמידה עונה
עליהם קשים ועצבים חתוכים לבנה יזקו כנפם בבטן . והתפסית חסיהם כמו כן
מהנפם בזה שהם חוזקים קתם נקתם חזק אחד בקשרים והקשר מכל העליות חל שחוזקים
לפניהם יותר חזק וחמירותם יותר יפה לפי שהדרך א הכפפה והכפלה לפניהם יותר
חשק מהנפם והחזרה לחזק . ולפי שנתנו הקשרים לחזק נפשו הקטנה הטפלה שם
עצב בלחיות רבקות ואע"פ שישם קשרים דבין וחוליות העדרה ואח"כ יתחזקו בהם
בקשריהם יחד חזקם כחב על העצב וחמירותם נבחים א חמירותם והעמידה ופועמים

בניחא חליות המענים" דנה על חליות

החיתים הנאמרים וטובים ורחבים ויעקב פתח

העבדות כחיו האדם א הענין והוא מעשית ונטיא עם מקום שער החיים והנחיה לעם

בנתנו עם הקדשת! עצמות שזכרנו וזכר

חזקים שבקולות וחזקי חפזים ויותר רחבים והעלג.

יטא אקב שפסא לא על חמתה העדים לבלתי יחלם פק היורח חבל טטק יתר חידה ויור

נכנס שנים ואחור ועצמות פי קטבעת רוחים בעצמות החיות

בנתיב העשה: העשה מחובר לחוליות בלתיים חזן תוספת

בזה ילמדו העם מהם חזקנים מן התנאים כמו טל היות קטן בנחור ואחמם הטלטי

יִתְנוּ חֲתָנִיָּה עֲצָמִים נְפִי—יִס

אחד לבנו שטרע בכל חזקומו מהעלית להיות יתד כעור מן שטוטט בהם
מחברי הנשיא במתיחה ועב נצחו רבים מדוכקים בברכס עזרים על התענה הנעלה
אשר להם. וחלף שפריקים מחזקים וכבר נצחו שבעה כחם פד הלעות הדוכים
בהם וידבק בתחתית החזה עם בלי רחב ובקטע השפל נוסק החזה העל הנך ניוט
מפני שדואה לבדן וקול שמירה לפי החשון ואחנש בין החזה והחבר הרפ ויקלר דען
הקטה בגב נרכות כמו שמרנו פעמים רבות. **הפרק ה"ז** בענין השם
השם הזה עם מוס על כל אחד משני זה הענין והוסם חז

מקום הנחירה פתחת דוח נחבים בהם הנדריס העולם אהמוח והעצב היורי מהם
והנוטה קצר הזעזע ודבק נחט הכתף ויקשר בהם הכתף ובהם יחד קנה הזרוע הנך על
כע' **הפרק ה"ח** בענין הכתף הכתף נברא בעבור כ' תועלות
ק' מהם קנה הזרוע הנך עני כע' והיד לא יזה
קנה הזרוע דבק בחזה וילד רפון תנועה כל א' מהידים א' החזית וינך חבל נצח נך
מהלעות ודחייב לו צי' התנועות. והא' כד' ט' יהיה ההנה טוחה האברים הנעצ'
בחוזה ויהיה תחת נחשן החוליות ונכשם כחי זה מקום ט' יהיה שם חוליות ויעמד כעצ
ההכוח והשמירה ודעו אורה הכתף יתקן מהלך הזעזע. ומעשה מהפכתי חז
על הנך ויחודט על קקו הקטע עמא טוחעת ט' ויכנס בהקנה קנה הזרוע העלול ולשט
תפסית' החסת מהם למעלה ומקם לחזור ונקל אנכסו חרטום ופי העצב ובהם קשרי
הכתף עם השם והסחט יחנע להטח קנה הזרוע מהשט ואח"כ הולך ומתקב כלמה
טהולך כע' הפעמי כד' טתיה אסיפת החננה יתיה ועל סג' תפסית כמו החטולות
תפסית אל קצר החטע וחוליות הפעמי עד טלח יחסר משתה הנכס לו היה היעטבת מהלך
הפעמי היה מתנשא חער ויכא כעצ ההכחות והתפסית הזאת כמו המנחן בחוליות
נבראת להנך ונקל עין הכתף ותכלית רוחב הכתף חנל קטל דדכט וקלח ענל ודכח
בו בעבור העלות חוליות בכל הכרס. **הפרק ה"ח** בענין קשר
הזרוע הנך כע' ע' עם קנה הזרוע נכח

ט' יהיה יתד יחזק לקבל המאורעים וקנה הענין חכטע נכנס בעומות הכתף בפה רפ
כלעדי יך דיקק מאד ובמבט רפון חפה הזת תקרה לו השמיטה קדנה והרפון והתעלה
כדפיון הרבה הזה כע' ששם ואס ערך וכטחון. אחנש העך דוך התנועה קשרים
כלם. ואחנש כטחון טחמכ אע"פ טחון חנחך א' האשיות תנועת הרבה ולעד
הרבה חן התנועה הזאת תרבה ענין ותתמיד עד שיפחדו עלו חתך קשריו והשטחון
אכלקנה הזרוע כרוב הענין ט' וכלהיד מתנענע ע"כ נחזקו כל הכפדים וסרקהנה
הזרוע מקבצים חולת קשרים הא' מהם דוח קדומי מקובב כפדים כמו בשאר כלל
הפריק' וטע קשרים יורדים מהאחד האחד יחנע כרחב נכל על קנה קנה הזרוע. והא'
יתד נבול ויתד קשה להיות עם ל' להיות כמו כן מהתפסית החתך לבת בחלק מזוין

ביתעלתהסדיה כבאזיט כסך הסדיה חזא ישר ועמר
ביטור הסדיה חזא כול ועמר סכלהסדיה בעעץ ארד חזא

הפרק הי"ד

הפרק השני

כעת חזרה
ולא עברו עשר שנה

הפרק הכ"א בנתוח

החולא אשר בין הזרועות וכן ה"ז הנ"ל יבשר
החולא אשר בין הזרועות וכן ה"ז הנ"ל יבשר

יכלול חותך דבר מחמורו חס יטאיו להתבאר בה פחותה חתך הקף בעת חיותה כגמול
החיתוך לעזר הדברים המוצרים והעצמות האחרות העצמות קטנות קצתם בקצתם
לפני יפרידו ויחלש עזרת הקף להם שמסובב עליו ויעצב עד או פעם בעזר הקף מעט
העצמות האלו כלם ודקות בפרקיהם בהרצו ועם זה שהקטר יקטר קצתם בקצתם חוזק
עליו לפי שטותה למעט קצתן מולד עמיתותיהם שבעתם הקף והעצמו בחולא חתך את
הקף שבעה ואחר נוסף חמם קטריים הם שני שורות כנגד הזרוע ועצמות שטות
לפי שהקף כנגד המסרק הקף והעצמות ויחיה ראוי שיהיה דק יותר ועצמות העין
חשט חרשם לפי שהקף כנגד המסרק הקף והעצמות ויחיה ראוי שיהיה יותר רחב
וכבר יודע העצמו ה"ז ויחיה הם חסרם נמשכים למחשבת יותר דקים ויותר חזק הקצב
חלוצים ודקים וראשיהם אטר עשט לעזרה חשבת יותר רחבים ופחות חשט ודקים
ואחמם העצם הא' חינו מן העמידים בשתי עזות החולא חל עברא להנן על שם חרד
טכנך הקף והערך ה"ז יכנס בקצת חסר פתח חשבים נמשכו לקף מהעזרה חשבת
תבע א קצת מחבור יחסי עצמותיו ותכנס בעצמו חסר זכרנו בשטות העמודים ויחיה
חזה פתח המיתחה והקצבן והתעספת התקועת בעמוד חשבת תכנס בעצמות עצמות החולא
ויהיה בה פתח עקום העצמה והמיתחה

הפרק הכ"ב

מסרק קטן ה"ל עצמות המסרק ל"ל טהם דכף
והם מתקדמות מחצר חסר כנגד חולא חתך רסג להטיב דברים בעצמות כמו חתך
הדבקה ויתרחב מעט בעד האצבעות להטיב דברים בעצמות נראות עזות וכבר עמקו
חוקה חשבים כמו שזכרתי ופתח חולא עם חסר חתך חתך בעצמות בעצמות עצמות
החולא ויכנסו בהם חבובם חשבות מסרק חתך והם נמשכים בדלים

הפרק הכ"ג

בעצמות האצבעות האצבעות קלם עזרים על הקצבן
ואחיות הדמים ואלו
העצמות חתך קטר להיות עם זה חתך הקצבנות כמו שיש חרבה מן החלש והדלים
אפטר חלש לבלי יהיו בעלתם ימים וחלשים יותר חיה שיהיה חתך עש ואלו עצמו
יחשם אחד לבלי יקטו בעלתם כמו שזכרתי א חתך עש בעל חסון ונדראו חלש א כזאן
ואספיקו עצמות לפי שאז חסרם במכרם יותר כזה תנספת בחסר תנועתם ויורישו
כל ספק חלשות ריפיון בחחיותמה שיערבו איו בחחיות תנספת חזק וכמו כן א עצמו
פחות מן חסון שיערבו חשבת עצמות חיה החזק נוסף והתנועת חסרה להספיק ויהיה
חזק בהם להטות בעד התנועת החחיות ויהיה חזה חזק העזר העזר (ועד
מעצמות טחנותם יותר רחבים ויחיהם יותר דק ויתחשבו מהם יותר גרועם ע
מחצה עי שזוית דקים שבהם קטר האצבעות וזה להטיב הסחכות אשר בין העזר

[illegible]

הפרק ה־ט

[illegible]

הפרק העשירי

[illegible]

האחר סוף כנענת הרג " העתועשה בשט עקבים האחר חס-
העמידה וחקים זה יחס בקר הרג . והכ תועלתה נשיעה בשט

במעלה הדרך " תפלת עצמות הירק הוא הדרך והוא הירק גדול "

שיחבבם חירך יהיה מעבך אלהי חסד ובעל וטוב עמך

הפירק הב"ב
בפתח עם הטק כמו קנה הזית חסוד

עיוות קצ' ויוצק קטן קיטו חנניע לפחד סידך אכיל הוא קצ' חוטט אלא

דברק הכט

סוֹבֵב בַּעֲמֻק וְשֶׁנִּקְטָרִים חֶטְאֵי עֲרִידִים חֲזָקִים וְנֶאֱלָב בַּחֲמָס 7

הקדמתם בא צבא והוא שכן הרבנות והוא שם תבועת א הענין כל שהוא ותעשה ידוע
הבין בטענת הכריעה והמחור יחד ואת והמחמה היושען קשה לכבודית הנקט בתקופת
והועם מקורו חלפנו לפי שיותר שישינו בנסחת חבילה הוא חלפנו לפי שכן ע למחור
עילה כבדה והמנהג א העדים הוא כפילת דבר חופע אכל רוב כפילת לפעו וסם

הפרק הראשון ממנו יחזיר כלל

ופירקין השון **בבבב**
 בעב יהעל ודייט וזקטרים **לפי**
 שדייט דענועה יטעט אומעשעל א האברים בבב נעל איהם מהאום במעע העצובדיק
 קענע לא יקטל מצראער הויז במחית נידק אל האברים המתעעעם התנועה בכונע הרשע
 לפי שהעצמות קטנות והעצבים דקים ועל כן חשב הכרח והנחיות מהעצמות דבר דומה
 בעב נק' חזוק וקפירים והוא נחסף חן העם ונפתך בן כרע חרדי ונפ' שהיה חנף מ
 מחובר מהעב וזקטרים על ענין דק לפי שהעב לא יגע עוסת גט הדבק א האברי
 בכרי קינע א גטו במחית ועבו הנעש טיטען עליו והיה גט אל המחית כר
 שיכלנו נק' המוח וחוט העררה וחסרון הרחט ותעלות העב ואז נסמך א העצב התח
 שבאברים והוא על גטו האפטר ויותר בשעת שיפד ויחלק ויטענ באברים ויעוב
 חלק מהעצם האחד יותר דק הינה חן הטרג וכשייחזק מתחלת והמחית היה כום הפסד
 מחסר וערה ועל כן חשב קטריא ית' בחכמתו לעולם שוב מחיתו ויחיתו הנשם
 המחובר מחט ומהקטרים ליפד ויחלון חזקות טבו וקדם אותה בקרום ואחלעית
 עמוד כאל שומד בעם העב ויהיה כולל אותה אבר מחובר וחזוק לטרג והפסד המחל
 הקרום האכסה והאברהזה הוא העל והוא חסר בעיתקן יחטך היתר המחובר מהקטרי
 והעב העובר בקס לט' האבר יתקן ויחטך האבר וסאימת יתפא היתר טבאם ויתקן
 חסר **הפירק השני** **בבבב** **חידוע שפעל**
 על חסר האברים המחנענים **בבבב**

בעתה עניי המלך - חמס המלך חתעני
בעצמך דא חתב המלך יחזק חתב ודא המלך ודא חתב

בן חור שר שר שר שיהיה חלק חתובת העיר ויח נעקשנות מחנו וכוונת האב החתונת
 בעין בלא חתובת לבי שיהיה החתונת מחנו עד יחב קל ולא יכיר לחננת הדוחה
 בזה בית ולא הנעת העל בזה ישאו שחבבות העינים ועד עיר העין ברפונ
 ופרישות **הפרק הרביעי** בעתה עמם בת העין העל החתונת
 בת העין היו עמם ל חסם חתונת קל לחננת וחת
 טכ ועבות העין חתונת חתונת וכן חתובת בערב טכ חתונת חתונת וטכ עמם

עקר האון קצת חנשים וידם כו ויתעעעץ האון

הפרק השביעי

ביתך עלה הספה   חמנ'ס הקטפה ועצמה טוס-נו

טהם חטתתים נה ובלתי מעציה זה מחיורד איה והם ענשם טעם מהם יבן חלחע
 עקרים הדקות וידבן בקרוב מקצתם וטעם מחמטה ובאוי בנענועה טפה לבדה עי
 טל טפה מהם כשתענע לבדה תנענע חיות לחות חזר וקטי תנענע טעם חטת צדדים
 יתפשו חתבין ותלם להם תטעם אחר דים הד' ואין להם תנועה אחרת קל אחר
 ובאוי הד' וקל העל המקתת עשרנו בקוף חטפה תערובת לא יוכל הד' עבר
 מן העל החיורד אה טפה עי טה טפה אבר כך בארין אין ענש בו ..

הפרק השמיני

בטען ענפֿקרוםס " וואמעס קען איר נעבן דיין

יבנו על כל העצם חסר הערך להם יותר לפי שהתנועה קבוצה אחת והשפה יותר
 חסר ויותר הסורה והתמיד הערך להם יותר נוגע מהערך לעצמותה קלה לתנועה
 קלה ארבעה ועשרה חזקה לשור של שורה מה שיחלשם ויחלש דעם ובסוף חסר
 הדקה ומתעברת לעשרה חזקה יחלה ואחריהם בסוף חזקה חזקה לפי שהתנועה היא

הפרק התשיעי

בַּעֲתֵּיךָ עָלֵי הָאָדָם בְּרִצְוֵן חַלְחִי"ס הַעֲלִינָם וְהַתְּחַתְּנָם "

כבר נתחד ברקי הלח התחתון בתנועה בלעדי פרח
העליון בעטר תועלת מהם שהתנועה יותר קלה והם עתנועת העליון כוללת אברים
משוכחים ומהם יותר ראויים התנועה ויותר שלמים ומהם ספרק חלקי העליון טלע
אברים חשובים ואלו הן תנועתו כדי למקד תנועתם לא היה הפרק טלע ופרק הראש
קובע לו כוננית העין ועוד שהתנועה פרוק הלחי התחתון לא היו מצטרפים טיהיו למעלה
חץ תנועת פתחת הפה ותנועת הקנרה ותנועת העיפה והשחיקה והפסידה והפסידה
הכבד הלחי ותעצובנוך והקונרת תנשא אותה והשוחקת תעובבנו ותטה אותה אל הקטע
צדין ומטאר שהתנועת הפתחה יאות שיהיה לעצם היורד חלק מעלה ויתקבץ חלק מעלה
והתחתונה כהך והשוחקת כחלבסו ונבראו א הקננה טע עננים נקראים עצם קנרע
והתנועה טענים כחדם לפי שהפרקים המתנוענע מהם נאדם קטע השעור וביק
קדם כחטקם ועל כן התנועות הנולדים לא האבר היוצאים חטת העצם הראש
יותר קדם וחמם בכל החיזום פרוק הלחי התחתון יותר גרול ויותר טבר מאטר
לחדם בהתעסק בהם במיע טריפתם ונשיפתם והחתך והשקירה בהם יותר קשים
ואו הטע העצם לחים לקדם מההתחלה אטר הוא המוח שהוא נקב בתבנית הלחות
ואין ביניהם ובין המוח גדול אחד וחמם הלך שתוף המוח בהם במקורעים אם יקרו
והחבים אם יאריע מה טיטטט הקר לבם חעפובתשכל הנך בפתם והדומה לו
מהחלים טחן אותם הקורא במקום המחיצה והשתלשם המוח בשע עצמות הדוח והחמים
לספר דומה לבית מאוכר מעצמות הדוח ומעקומו נקב המעבר הקולך עמכם הנטט

הפרק הי"ז

יורה וכשיהיה המפעל למדבעתם ביחד יתעב הערף מכל עטיה.
בעתה על החזה העולם האנושעים את החזה מחס מי שיחיתו

[illegible]

הפרק היו

מחננו והקטנים חיות למעלה ועודים על מתיחת החזה
בעת צל תנועת הזרוע והם חנכעלים שרר הכתף מהם
יבואם ומוטבים סות למטה ומאז עצל תולדת תחת השדרים ודבקים בה קרום קנה הזרוע
אל החזה עם שתוף הכתף ועצל תולדת חשיון החזה אל קנה הזרוע כשיפעל כל כית חסר
יחטך חות העלון יבא קנה הזרוע אל החזה ועל כו או כחלק האחד יבא חות וחלו שני
אובקים יחד ויבא על היוטר . ושעם עצלם טוחים חצו הכסלם דבקים בפעם יותר חפוף
העצל הקדמון העלה מהחזה והוא מהם צבול יבא חצול הכסלם ומעל שתי האחר ומוטב האם
כנגד מעלת האחר כוטר . והטעם דק יבא מעור הכסלם לבי טבול יותר א האמצע מחננו
וידבק ביתר העולה מעד השדרים טוקע והוא חסר יפעל חפצע הרחטון עד הער אל סוף
יותר כוטר לחסור מעט וה עצלם תולדתם חפצע הכתף סם חפצע תולדת חפצע הכתף ומעט
בין החבדיל והעצב העליון מהכתף ועובר אל החלק הרחטון מראש העצב הימני כוטר מעט אל
הטמא וירחק נטייתו אל הטמא ושע עצלם חלן תולדתם בין חפצע התחתון וידבק יחט קנה
הזרוע מהער הימני מאד וירחק עם נטייתו אל הימני והאחר דבק כזה הרחטון עד טו חלן

והעולם המוחלט מהם על דרך עם האחר כלו הם על אחר לא שזה תולדתו מאמנו עמי
 התחתון ויתר על כן ומהם ירחק עם האצבע אשר לצד הנק' סבב. והאחר תולדתו
 מהעמוד העליון ודברים ית' ובעם הראשון בעצמות החוליות אל המוחות כנב' הבין
 ובס' יתעצב בלח' יחמנו החוליות מהנה עם מעט טבע וחס' יתעצב הט' לבדו ירחיק
 וחס' יתעצב הראשון ירחיק בין הבין. והאצבע אשר לצד הנק' סבב ועל טבע על
 העמוד מהם היח' תולדתו למטה מראש קנה הזרוע וטולח ית' בעל' רחמים דבר
 במחנה המדרק לבדו קחמנע והאצבע הנק' סבב ורחש ית' הפך על העליון חלק האל
 הנק' רסן ומחל החוליות מהנה עם טבע. ואחמם העצבים הקובצים הם טעם א היח'
 הזרוע התחתון מהם קחמל מן הראש הנכנס בראש קנה הזרוע וינע א המדרק לבדו האצבע
 הקטן הקרוב בלח' והעליון מחל ית' מן הראש למטה מזה וינע עם העל' עמל ויחל
 מהחלקי התחתונים מהנה הזרוע במעט מקום הטעם הנכר. וט' שית קחמל נחבית מחל
 קנה ואח' דברים במקום אשר למין האצבע הנק' סבב והאמנע כשיתטעש ביד
 יטקו ואו הקובצים בעצמם טעמים הטבע והרחב. וכשיתטעש מהם טעמים ע
 האצבע הנק' סבב במדרק טעם האצבע הנק' כנר כשיתטעש לבדו יטעם מחליו
 מן האצבע הנק' כנר אשר טעם יטעם טעם טעם

הפרק העשר

בנתק על תנועת האצבעות. ואחמם העצבים המנענע
 האצבעות מהם זה טעם נבב ומהם מהם כוחו ואו נוקטו כלם על חק' היה נבב
 חבט' וכלי טהור הט' חוליות הנק' רסן מהאצבעות חרכו היחידים על היח' על ט
 פנים ועתה קו נקודים יבחו איהם חבט' וקו שמו ית' נועלים חוקים על ית' חב
 לא חס' יטעם האצבע וט' ית' חבט' על האצבע המנענע וכל העצבים החיים
 האצבעו חוליות על לח' הזרוע וכן המנענעם אותם למטה ומחממם חל' מוח
 באמנע טעם הזרוע נוח מחלק קחמל מראש קנה הזרוע וטולח א האצבעות ית'
 ומוחמים אותם ואחמם המטפיעים למטה נ מהם דברים קחמל נקחם כנר לו. ואחר
 יחמל מהחלק האמנע מראש קנה הזרוע היח' מן שית טעמים ויטעם שית ית'
 א האצבעות הנק' כנר ובח' ואחר מכל טעם עצבים כטלח הם קל' הנ' תולדתו חס'
 שית טעמים קנה הזרוע ולפנים ומחממם העמוד התחתון וטולחם טעם היח' חל'
 האמנע ואצבע הקובץ וטעמים והם הטחור תולדתו מעליו העמוד העליון וטולחם
 ית' א הבין ואח' העננה על הו' אחר מטעם העצבים הנכרם בעצ' נעטע פרק
 החוליות הנק' רסן ותולדתו מהמקום האמנע מהעמוד התחתון ית' ירחיקו הבין מהאצבע
 הקובץ. ואחמם העל' הט' חס' א הקטן חבט' עזרים ית' לבגים מהם ויטעם
 עליו ויירחו להעביר הדגש ומטעם האמנע הט' עליו ולמנוך כשית קחמל ויחמליו
 על עשית דברים ואו הם על החוליות הנק' רסן ואחמם העצבים אשר בבין עמל הם
 ערובים קחמל על קחמל כשית ערובות ערך התחתון מכפכים ועך העליון מחל ע

[illegible]

בַּתֵּיחַ עַל הַדּוֹעַ " הַעֲצֵם הַמַּעֲנֵם הַזֶּה עִמָּךְ חֶדֶד

הפּרַק ה'יח

ויהיה זה שחט מעט חיות ומהם מה שמהיב חיות וחינם על הקדושים וזו אחד נפרד יחיד
חיות עם נטיה כלבנים לפי שחט חיות קדוש העצם והמלע התחתון מהכסף ודבר
עם חרשן הזרוע בחלקיה כנמיים והעדר השטח חיות עם נטיה אחר לפי שיש חיות
העל וידבר בחלקים היוצאים מהרבה וכשיתקצו ביחד חיותם על היוטר כל כך
והקופץ וזו האחד מחנו וזהו הנול ויהיה חיות עם נטיה כלבנים וזה שחט חיות מחזוק הקשר
התחתון מהכסף וההעמך מיוחד לתולדת כל הדרגה ונוטה לבנים מן העל וידבר עם יתר
עצב בחקרים העמוד העליון הנק' על בערב ובשחר השטח יקח עם הנטיה לחן לפי שחט חיות
חשטח קנה הזרוע מאחור והוא על שטח ראשים צפריים הא מהם מאחורי כתף הזרוע
והאחר לבנו ובעם בחורו מעט עד ששכר לבד העמוד הדמיון ובר מה שחטה ויהיה
לחן בתחתון וזה שחטה כלבנים העליון כפי החטבה יתר הענה וכשיתקצו שטח העצם
על מפעליהם יתקצו על היוטר כל כך ועוד יתבן בשטח העצם החיותם עצום

הפרק הי"ט

שֶׁרָחֲמֵנוּ הַחַיִּים הַנֶּחֱמָדִים יִסְמְכוּ

הפך-סדר . ויהיה עולם תנועת

יחזק קובעס ודקס חותמים יחזק חטפנים ודקס חרזים על העיר.

טען העצם וקובעם חוקים לבית יעקב וגם בעהרחד יחד

י"ג. ויחמם קטנים יספיק להם אחד עשר לב צה בי שחין כצדק בלעז ויתגמלם

כחו בלז החיק... **הפירה הלד** ... בעתה על כל העט ועל פי

כִּי הָיָה עֵתָּה עֲלֵיכֶם

על פיה ותועלת עציצה הטיח עד שתהפך וכע"ז להטיח יתר מן מקבוצ כללית עצה הדי

לְמַעַן הַעֲמִיד וְיִזְכָּר בְּשֵׁר הַדְּרוֹמָה

הענין החשוב הזה לא יזכיר יחדיו שני ענינים

וְכַיִּיתָם יָרֵיכוֹ הַמַּעֲבָד וְיִשְׁטָטִים חֵזֶק וְיִתְּעַר הַמַּעֲבָד וְתַעֲבֹד כֹּה הַשְׁכַּחְתָּ זֶרַע וְיִתְּלָךְ

במחיריה ואלו חשבו שער הנגלה וירדו בשם האמה באכסון ומשתיטו במחירה ויתעב הכנ

ויעמוד ביושר ואם יתחזקו יטו חותו לאחור ואם תבקר קהילה לא חזם לאחור עזו

הפרק הכ"ו בענין ענין פה טבעת' ענין פה טבעת' זהם ענין כתי' מ

הטענה והתערעב בבשר הַלְבוּת הערובות חזק דומה בתערוטות

על השפה והיו מחקרים עליו, חשיבה ומחזק חותם ושער כחשיבה שחר קטורה סבב.

על חנם יתר לבנים חיה ועליו חקנו בקרטה לבאס הקדים וחוטפם טיטט טע דאס

ידידך קצו בערש האמה באמת במלכות למעלה מן הקל ועליונות נשיאת העובד למעלה

מן ה'ל' ואחרי פסוק צעו יצאתי מן הכנרת וכו'.

בטעם עפ'י הדין. הייב נחלים שבעצמך הדין דאס חיותים

אותו ואח"כ אשר יקבע אותו לבי שהיוצר חשובים כמטענים הם שיהיה התענוגות האלו

המיתה יורה מטובות מהקב"ן לבי שהקב"ה אדם קדוש ברוך הוא

המחיר ו**אחריו** המדריך ו**אחריו** המחזורי לחור והעצם החזוים לפתח דוד וחכם

על היות שכל ענין הענין יבא מעצם מקום שיש הינעם והקב ויבא על היד

במחנה חפצם ומחון וקאחור עד ג' ענף אהרן כונה ולפיכך התחילתו המלכה : ועל

שתנו מפעמם חתמנו: טקנת עטותם תעדיף מחסת עצם טער דרום וימתנו חותם

הם נוטים אהר השמאל ולפי טעם נקבע יותר עלונים מאחור ימין

וַיֵּרָךְ לְמַעַל וּלְתַתָּה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הַבְּרִיאָה וְאֶת כָּל הַחַיּוֹת וְאֶת כָּל הָאָדָם וְאֶת כָּל הַצִּמְיוֹת וְאֶת כָּל הַטְּמִיּוֹת וְאֶת כָּל הַנְּפִילִים וְאֶת כָּל הַגִּידִים וְאֶת כָּל הַזְּרִימִים וְאֶת כָּל הַקְּדֻשִׁים וְאֶת כָּל הַקְּדוּשִׁים

יִיְיָ אֱלֹהֵינוּ מִתְּחִלָּה מְטוֹבֵה וְחֵסֶד עַל קִיּוּם שְׂרָרָתוֹ הַיָּדִיד לֵב חֲמוּד וְעַתָּה רַחֲמִים

על קצוות' ואלו הטע יחידים תעוררם מהקפסם והכף והעצ שנים נעדי' ואחר

ד' תרמ"ח : ואנחנו שמענו קולך ברחמיך הרבים ונשובה אלך ונשבענו בך

תקד ייחוס עם נשיית סגנון וחס ייחוס דלת. חטות ייחוס עליוסטר.

וְיָדְעוּ בְּכָל־מִקְדָּשׁ עַם־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

ס שיתא אהרא וחבר סוהבו וד בה תתנה בתיבת סוהבם תמצית וסגור וסגור

שפטימון ותימן דבר ותושיה תחת עלב חסד

[illegible]

ועל אחר ישתדל חמנו טע יתירם הא מהם יקנן הרגל יהב כשטע הסקן וזה העצל תלדתי
אחרט הקנה השמאלי באי זה מקום שטנע חמנו ויטתנן לשני יתירם הא מהם דבר
חיתת הדולח לפע הבקן ובית קוז תהיה השפלת הרגל ויהיה אחר זולת חלק העצל שכל
מקום תלדתי היתר הרגל וטולח יתר א הערקום הרגלון באלכסון א השמאלי וכבר נולד
מהרשט הימני מהירך עצל וידבק בחדר חמנו עצלם העקדבים ואחז יפרד מהם כשעור
בבטן הטוק וינחם יתר יכנס למטה מהרגל וינעל כל תחתיו כפי הקטת העצל השטוע מכפנס
הכף וכמותו עלתו

הפרק השלישי

והקנים העצלים המעצבים
האצבעות יט הקוננים מהם
עצלים רבים ומהם עצל תלדתי מהרשט הקנה הימני וידד עליו ויטלח יתר חלק לשני חלקים
יקנן האצבע האמצעי והאצבע הנך בער והאצבע הנך סבבה ואחז ישתדל חמנו חז חלקים
יתר ידבק במטת הרגל ויטוב יתר א נוטה א הבקן ויחזקן אותע ועצל טעני וכבר זכרנו
אותע ותלדתי חמין טע קטי העצב השמאלי ויטוב ויהי חמנו עצלם ויטלח יתר חמנו חלקן
הרגל ושבר א הערקום הרגלון מהבקה ולא הם העצלים המעצבים האצבע חסר הנחשט ער
הטוק ומחזור ומהם חסר הנחשט סבב הרגל מהם עצלים כבד זכרן אותם המעצבים
והרגלון טאדיעאותם קוז על והם דברים לתטעה אחת ומהם א על החולצה הנך רסג
א לכל אצבע וטע עצלים מיוחדים א תבקה והאצבע הנך בער א הקטן והעצלים האלו מוזג
מחד עד שיקרה לקטשט מחד עיול מוזג טיחטשו חכשט השאר כאשר מיוחד להם ושיקרה
להם בער אצבעת המקרים חסר הם מיוחדים לאו וכעבור זה ישתדל חמנו האצבעות הרגל
לבד בלעדי קבון קצת וימעט האצבעות חמנה עצלים מונחים למעלה מהרגל מחמנה
למטה א הימין ומהם מונחים תחתם ידבק כל א מהם באצבע אחד הדבר חסר טעני
מהרשט השמאלי ויטה בתנועה חלצה השמאלי ואו החמנה עם חסר יתחדו א הבקן והאצבע
הנך בער כס כפי הקטת השפעה וכמו כן הרגלון ויחיו עצל חמנו על א חמנו אצ
עצלים

החבור השלישי

הפרק הראשון

ממנו והוא שאמר

כללי בעצב

תועלת העצב מהם מה טהיו בעצם ומהם מה טהיו בחקיה ואמר בעצם הוא תועלת
החור במעש לבנה חברים הרע ויתנועה ואמר בחקיה הוא חזק בשר וחזק חמנו
וכן חקיה הוא טיקיה חן המאמצים א חמנים חכרי חקיה כמו חבד וטחנה ומהם
טלו חקיה חמנו טיחטשו חקיה חנה חמנו להם לביטע עבדית ואיקרון בחמנים עבד
ואם ילד בהם חורסא או מתנה טרוח חק כוכר חמנסא ופזור הרון בלביטע ופזור
יקרה להמהכרות חטיקה מהרשט טיקיע יינעשו בהם מעצבים תחתם על חקיה
הידועה קוז חמנו ותבטטטטט קוז בטטה חמנו לפי שהער מתעבב בו טפס חק

עצם הקק נוטה לאחור ובוטט אותו ומוטה אותו נטיה חזקה אל הימין ואחריהם העצם
החטים עצמם כבד הוא וברא קנה בשעת הכתיבה והקטן ואחריהם מהדביקה על טיח חשה
הקום שער הדגלים והחזק העצום חטא באלבסון טעמים ומהברים חלל הקום השוקע בקיום
החזית העכסית הגדולה וחזק הקוב הם עיניך לבדו יסדך היך עם חיש חזית
בעצם החשש לעד החיכות חשב העצם החשש לעד
הפרקה הכח החיכות חשב הימים לעד היך והם היזר גדלים המונח

[illegible][illegible]

[illegible]

התחתן ועל נקעב חזיר קוז מהחור לפי שחשבים החיטויים לו על כל לבסוף כלת
ישרים מהחלום ולא יתכן דמשיכה בהם למטה על החטא ואחרי שברא מהשם בעבור
זה שבו חשבים הרבים והנשים מהרוך וזה שהיה מהם קודם השם עלן הפנים והוא
וזה שבהם והשמש לא ירד עליו ושריית השם חכל יחיו לו הזלכות כל קפק
ולפי סכר הדרך העלה החור נחמיטו נחם כפצתו להכריחו קיבוב עליו העלה
החור במסכות ומתחזק בכבידות ושתיהם ישרה קשה חזק חלה חזק בקרוב ולא
יהיה כמו הגד הדופק הזה והוא ישר עבה כפל עליו מכללי הדרך לחזק הרבה ואחרי
העלה לא יחיו חינו שכל חל חזיר קוז על הדרך הרחוק חך הוא שכן לא ויקרה לו קוז
ישתנה מה שילמד מחנו ויחשט מחנו קוזר במקומו כשהוא כלבסוף נוטה אל חזק
קידים והוכרן נכח לחזקן כמה שיחזק עליו כמה שיחזק נכשרים מהחזקים העצב
לעשר מה שחשבים מהעצב והיושר בהנה והחמה בהעבירה העירי הזה החור
הוא שיקרב כמו השם הזה להועיל בעד ההקרה וההשלה כחוקושי והיות חזק שבעל
החור הוא חסר יתיר בשטח הכתית מיעל הבון שם על יעבים עזרים ואחר כל העצב
הלו ישרנו מהם שרינס יפרו במכסה הקרום וחזה עניהם כלב ובריחה ועירידי
והגדים הדופקים חסר שם והשחר עזרים בקרוב ומשתתף בחורה החלה השלש
ויפרו במכסה הקרביים ומעשים עד העצב הלב ואחרי חזק השם כישי תלדירי מהנה
המשתתף בין החור ואחרי השירה והולך רובו נפרה בעל החושע השון והעל החושע
בין החקום הנק נע ובעד דרך והעל החמי והכל חפשי שיתפר בעל אחד שכן לעל
החזה חכל חן זה יתמיד ולפי שהעצבים החזרים מהעצב בחיובים חזרים ולא חזקש לעל
הקפים כמה שחבר יותר יחיו שיכח חל תעשה השון עצב מהחקום הזה סכר נח דעל
מחקום חזר

דברק השלישי

השלישי מהחוט
תחתיו חטע נקבי החוליה חרשונה ויתבאר בעצב הראש לבדם והוא קטן דק לפי
שהוא יותר שחור בחוליהו שיהיה צר כמו שאמרנו בעצב העצב והחוליה חלואו בין
החוליה הראשונה והשניה לל הקב השכר בשער העצמות ומצד העול על הראש הדגשית
החטום שיעלה כלבסוף על החוליות ויכפל נקבו ואחרי שכת החוליה מחזנים ושחר קצת
החוליה חסון בעצב קטנה והחוליה על הפעלה חפשיטה בצדדים חזר כנעם בקשלה
ושחר החוליה יכיל העצב חזירי העקר והעצב החב ביין להם התנועה החולה תלדיר
וחוליהו מהקב אשר בין השנית והשלישית והשלישית חכל אחד שם שרינס שריני יתפר
בעומק חסר מחנו שם שרינו יותר חבא הראש עם העצב ואחרי שעה לקטו החוליהו
וכחיהו כנעם יתכן שיהיה חזק שעה להשיהם קשרים קרומים טחמים מחוקם
סעמנים ואחרי יתרחקו וחזרים נח החזנים ונקזת החשים נעו לחזנים ויתנועע
שם על החוליהו וזהו השם לקח לבנו א העצב הלב והחוליהו שיעל יתכבט שמו

היותי צדק טובהם חוזר למעלה כענין חלוצה וחסד הילך בחלבסון אהרן הימני עד כשיע
הנער הדרך יכרך אשר עם ויחל לעשה חלקים יבד מהם טע נהם דופקים הען סובתן
ושלן אהימן והטמא עם טע נהם הדופקים הנקראי חורג הטוקע חסר נכוד חיות אה
ונחלקן כמו שטטר ויחמם חלק הנגד צדק ובעצת הראשונים וחולות העטק
העלונים חשך כגד העם עד טיע רחש הכדק וחלך שוב חלחלי ידיים ויחמם חלק
הקטן חטא חורבני העולה חוזר לנר חלחלי ידיים ויחלקו חלקי חלק העלע חלק היות

[illegible]

פמ"ח
שק"ל

עצב אט דורקנים יענקע

הפרק הישי

דיונות ודחור פנחח זק
ודחס וקיס קבאן ובה
זעם מ דמכעת

הפרק הראשון

הַיְיטִים מִדָּרֵךְ הַשְּׁמֵאל מִן הַיָּמִין

טקס סוף הישיבה ותעצמו הקוץ המכון להודו בו ולשחרו ולחזק המהות ולחזק
הנשים מחדר השלום חזרי לב אל טהימה מהם יותר קרוב אלכם נחייב פחות

החן ועסידו ..
זה שמתחילתו חתירה

בעל השם הרופא הווידי תחב
העמל עד הדופק חריבא

היה רחוק זה למחשת החור והנעת הדם אשר יזון הריזה מהלב לפי שחצו חזון ההרה
הוא הלב מהלב יצא אל הריאה והמחשת החלק הזה הוא חפצת חלקי הלב ובחי זה חלקים
ששברים הם חיים והוא בעל חלק כל הנעים היופקים ועל זה הנד הדופק הריזה
וממם נבחו בעל חדר חלק כל הנעים היופקים ועל זה הנד הדופק בחזות יד
לא יותר ד ויתר על אהפטיסה והקפון להיות יותר נקל להתיב מה טובקף חמנו א
הריזה יתוך הדין הקטור העלוי לעצם הריזה אשר קדם לה שלמת הכסול בלב
ואיט עריך להתיק כסול כמו צורך קדם לחד הפנימי אשר נזכור אותו ויותר כשחמנו

۱۰۰

ויסתר ממנו שרנים יתבדו בעולם המונח על עמם פי הטבעת וחסר יבא ממנו אכס השלח
 יחלק בו ויבא קצתם לאחמה ושארית יכנס ברחם ממנו והוא זונקטן ויחמש קוראים חל
 קדנלים יסתרנו בירכס ז' שרנים גדולים ימנים ושמאים ומתעצבים עם שרינים בעולם החמ
 טס ואחז יורד ונוטה מהם לפעו שריני גדול בין הבין והאצבע חסר לעדו הנך לבבא וייתכסה
 השחר מבפנים והוא ברוב חלקי קדנל עובר נחשך תחת שריני הורידו חסר נזכור חורטיו
 ומלא הדופקים מה שחינו טועה קורידים כמו הבאים מהפכר בעוף העצב ושריני קדנל
 הורידים והדופק העובר אהוליה החמיטית והשלה לא מעשה החזה והנוטה אצל הידים
 ותשעם הנקראו בבתין בחיזה מקום שיפרו בסבבא והשליא חסר יבא א הקרום והעובר
 א הכבד עם שריני וחסר יבא אהאצו א הכבד והטחול והמעים וחסר יורד מהם חבטן והנף
 חסר בעצם פי הטבעת לבדו וכטטנש הנד הדופק הורידים עלהנ עמך הנד הדופק א
 קוריד להיות מרעס מהם וכולל המעלה טבעם וחמש הנך הנד הדופק טוקע תחת האהר
 כד להיות יתק ומחסה וסת חטו ויהי לו קוריד כמו המן ויחמש נחטו העדים הדופקים
 עם קורידים לטות החמהם להתקשר הוהו בקדומים חמכף הנפה הדופק ינוחו בקס מהאצו
 והא לשחר כלל חקן מהחברים

הפרק הראשון החבור החמישי

במנו והוא בוצא הורידים

אחמם הנגדים הנחם תלד תכלם

מחבר ותחלת מה שיצא מחבר טע נגדים הא מהם מהלך הנבנוט ויותר תועלת במטיה
 המזון א הכבד ונך השער והאחר מה המקוער ותעלת הנעת המזון מהכבד א הזכרים ונקר
 החלל

הפרק השני

במנו תחלה
 טהעכ יחלק יחשו טוקע בחדרי הכבד
 חלקים ויטתרע עד שיבאו בקלי הכבד הנבנוטים והולך ממנו וירד א המרה והשרינים
 האו הם כמו שפי קשן חורזו לרשתת המחת ויחמם הנד חסר כנגד שטוש כשיחלק
 מהכבד יחלק לחלקי חלקי מהם יורד קטעם וטעה הם יותר גדולים והא חסע החלקים
 הקטנים ירדן בחלק המע הנך יבא חבשתי ויחמם חמנו המזון ועוד יסתרע ממנו שרינים
 יתפרו בעף הנך כרחם בעל והחלק הז יתפר בתחתית האצו וא ואלה השוער חסר
 היו פי האצו הקחתן לקחת מעס המזון ויחמם הטעה השחרים א מהם חולך א הער
 הטטוח מהאצו לזון החיצון ממנה לבי שחרי האצו פונשים המזון חסר גם תחלה נאמם
 חמנו בפענעם והחלק הז חומו לעד לזון הטחול ויטתרע חמנו קודם תענת א הטחול טהג
 יזנו הנקף הנך פים והוא יותר זך מהם טעור ממנו א הטחול ואחר כך ידבק בטחול ונכדנך
 בויבוק מהם שריני מטובת יחלק בעד הטמא מהאצו לזון חות ופטעמר מה טעור חמנו
 א הטחול והוא במחשבת יחלק ממנו חלק ויהי חמנו חלק והעלה יפרד שריני בחצ העלון
 לאצו לזון חותה וחלק בטחול לזון חות והחלק האחרון טלט עד שטנש כנבנוט פי

עם חר קטור כיון הטבעה ויכפר לפניו ולחוריו ויחן ושאל ויולד בעבכה ואח"כ יחקה מהם
זון כח שהיה כחלה וישוב לבקחם ועלה א' המוח ויפטר מהם הקיך בקחם ואח"כ בנקף
המוח לחדיו וקדומו חדיו ופונע בפיות חדיו אשר הוקטח כבר ועפרים פיות הנעל היודים
ואחנם עלו לו וידידו לו לב שמעקים שולמים הקדס אשר הוא יורה משוכה בהמות חמיות
חמיות שיהיו כובי הקטות ואחנם חל יועיל המוח והדוח דק מתענע עלה ולא יעלה
להלך חמיותם ער שיפך שחם יעשה זה ישוב רבו הדם האלך עמו ולקושי תנועת הדוח
לא שתטעמו למעלה יתר מהם בהטעם כדוח מה תנועה והדקות די טעמו חמין פחית
שיפך אין ויחם ולכן הנעשה הטבעה תחת המוח חרר הכשל ואח"כ יחל א' המוח על מדרגה
והטבעה מונחת בין העצם והקדוה הקטה כחלק היורד מחוריו

הפרק החמישי

[illegible]

הפרק הראשון

מהכל אשר מהלמד מהחוק הראשון והוא בסוף
הכחות במחבר כלל
דנה הכחות
אמנם יא

הפעולה יודע קצת חקת כי כלל התחלת פעולה וכלל פעל
חכמה ולכן כדרכו כלל אחד וסוף הכחות ופועל היצואות מהם חלל החפצים
עלמה סוף הכחות החיוניים . וסוף הכחות הטבעיים . וסוף הכחות הנעשיים . ויבין חקת
והחין היופחים ובייחד גל יחשבו על כל אחד מהכחות שחבר ראשיהן חקורו ומחנה
יגלו פעולתו ויחשבו כי הסה הנפשי משכנו ויוצא פעולתו הוא החוש . וסה הטבעי יש
לו ב חיים מין תכלית שמהיה היא והנהגתו והוא המשתמש בעצב החוץ לזון הנקף ויגלהו
עד תכלית גדול ומשכן החין הזה ויוצא פעולתו הוא הכבד . ומין תכלית שאיית החין והוא
המשתמש בעצב ההזרעה להבדיל מלמית הנקף עם הזרע וחבר יצירה בראו בראו ומשכן
החין הזה ויוצא הוא החשבים . והכח החיית הוא אשר יבין שכן הדיוח אשר הוא מרכבת
החוש והתנועה ויכנהו לקבל חותם כשיגיע בחוש ויטיהו בעצב שיתן למה שיפגש בו
מין החיות ומשכן הקח הזה ויוצא פעלו הוא הלב . ואמנם גדול הפילוסוף והוא
חרסמו יראה שתחלת כל הכחות האלו הוא הלב
הראשונה חלה להתחלת הנזכרות כחן שהתחלת החוש חלל חרופים הוא החוש אחד כן
לכל חוש יש אבר נפרד ממנו יראה פעלו וכאשר יוקם על הראוי ויבחיח ממנו העצב כאשר
יראה חרסמו בלעדיהם ויחללו חרופיהם לקוחים . מהדמו חספחות כלל הכחות
אמנם יחשבו בהם אחר פעולת העצבים . אך הדופח חין עליו חלל עקור בופח שידע החמה
משע אלו העצבים חלל זק עלת פילוסוף או על הטבעי . והדופח כשיחבר לו בקבלה שאלו
החברים הנזכרים התחלת הא הכחות חין עליו כמה שיסתר בו מעצב הדמותה הוא
קנויים מהתחלה קודמת להם אולם הוא אך קבלת ידיעתה הוא חמה עליו חלל טהפלטנו
אז על הטבעי . והדופח כשיחבר לו בקבלה .

הפרק השני

בכחות העצביים הנעבדי . אמנם הכחות הטבעיים
יש מהם עוצרים ומהם נעבדים . והנעבדי שפסוק

סוף ישתמש בחוץ להטירות האיש ומתחלק לב חוש האון והחבל . וסוף ישתמש בחוץ
להטירות החין והוא מתחלק לב חוש האון והחבל . ואמנם הקח האון הוא אשר
ישנה החוץ לחוץ הטון נחשם תמויה מה עתך . ואמנם החבל הוא המוסק במה
הנפס כפי האם הטבעי כי שינעבדו שלמות העיון כמה שיכח ל מהחון והוא עובד
עובד החבל . והוא חולד החון פעם עוה למה שיתך פעם פחות שפסוק . והגדול
יהיה אלא כשיהיה חורד יותר מהעך אלא שחין למה שיהיה כן ידע גדול כי השוין אחר
הרזון בטע העמידה הוא מהחין הזה ואינו גדול אמנם העיון הוא מה שיהיה כפי היחס
הטבעי בכל החיזקים כי שינעבדו שלמות העיון ואחר זה חין גדול כל ואם יהיה
שוין כמו על יהיה קודם העמידה שדפין ואעפ שיהיה חון ופס שזה יותר רחוק ויותר

האצטו לזון אמת ואלק שוקע לב האצטו לרחות חלוי ייבון הושען החמון ותצח הראשון יתעבב
כי האצטו יד צדק היצטרף היצטרף ובר זכר וזה קודם . ואחמם חלק היורד מלנו חלק
נב לז חלקים חלק יתבר מצד התחתון מהעליון לזון חותו וכל מה שצא החלב ויתבר בו
לזון חותו וחלקה נ מהשטה הראשונים חותו מהצד השמאל ויתבר בצורות הנצדים אשר
סב סביב ראש הישר עינין מה שיט כפסלת מעצם המזון . וחלקה נ מהשטה יתבר כחו
השער קצתו יחלק בסטח יחן נבעטה האצטו כנב חלק היורד עליו חתה השמאל אשר יתבר
השחול . ואחמם החמישי יתבר בצורות אשר סביב החמש הנב קולות לקחת המזון

הפרק היטליישי

[illegible]

[illegible]

הנפטיים החטיגים החמעים

[illegible]

[illegible]

ומעבד בעצבים ומוצרים בעצלים והוא סוג מחלק למינים כפי חלק מיני הכלבים החמורים
להטות ח"כ יהיה בכל עצב אחד והוא נמשך בפעולתו אחר מטעם אחד שב החייב להסמך
הפרק האחרון מהלמוד הזה והוא בפעולות

נאמר כי חכמים הנפרדים מה שיטלם בבח אחד כמו העובל-דרך חטל. ומהם חכ-
שיטלם בטע כחות כמו תחות המחקל כי היא תשלם בבח מוטך טבע ובכח חילת
כפי האצטו. חמנס המוטך בהעעו הקף הקולך בדרך להטלים מטיבתה טיחמסו
ומוצטו מה טיחון מן החיות. וחמנס המרגע בהדעטו בהפעולת הזה ובעקילת האחיה
חמשה נחיה הטוב עטע. ואחנס יהיה הקעל הזה חמה שיטלם בטע כחות כי החי
כפיקרה לו כנעני בטל העטן הנך רעב ויחוסו ולו יחוסו המאכל ואעפ שהיה לעף צורך
אלו. וכן הבלעה תשלם בטע כחות אחד מהם מוטך טבע והאחר מוטך ילע
והירשון יטלם טעט בדרך עטל הבלעה וכפיקטל אחד חטע הכחות תקטל הבלעה
ונס כטלם יהיה בטל אלח טהון למ וטלם עטין. לבעטן תקעה הבלעה הלא יראה כשהק
החיה בלח נודקת יקעה עליו לבלע מה טלם עתה לן גס כטחמנס שוטלים דבר ואחר
יצטו לבעט יחד מוחנס הכח המוטך חתנווי ויקעה עטלם לבעט. והעבה
חמון יטלם בבח דוחה מן האבר הנפרד מוחנס ומוטך מן האבר אשר הוא טעט. וכן
יחית הטמרים מטע טבלים. ולפעמים יהיה הפעל התחת טע כחות נעטי וטעני
ולפעמים יהיה כבט כח ואיטות כמו הקרור המונע לעקות טהון שזר לדוחה לנחם
הנחה הנשפכה האבר מונע ודוחה כפנו. והאיטות הקר מונע בטע דברים בעלם
כמו בעבוי עטם מה שיטכך ובהנחקטם ובדרך טעט מה טהון במקרה והוא כבו
החוס המוטך והאיטות החס ה מוטך בלה טחמנס לן הפעם הטורים והאיטות החס
והכוח הדיקלחמנס ימטוך תטה מה טעט קדך ואחר מה טעט עט. וחמנס המוטך
הטבע מוחנס חמנס ימטוך הויד נחמ והמיוחד לו בטע למטכו. ולפעמים יהיה
הויד עטלם הויד טוב והוא וקויד נחמ.

ל טלם חמון הקטן חמנס יחשון בפעולת טחמנס

דאופן השני בחלוקת החליים והסבות
והחקרים הכללים והוא ל מוידים
הלמוד הטע בסבות
הלמוד הרחשון בחליים
הלמוד השליש בחקרים
הלמוד הרחשון שחמנס
פרקים

הפרק הראשון   למודי הספה והחול והמדרה   נאמר כי תסבה ספרי
הרובתים הרוח מה שיהיה תחת ויהיה כח חולו מעלות ענן

הפרק הישני

בזהלן עיטת עקר החדים וסוג החלים " עיטת נף
החדים חזר על ששה הכריחות והיה ידוע יהיה

החכם חנני נח עשה הבריות והיה יבונה יחיד

57

[illegible]

הפרק הרביעי

הפרק החמישי

אָנזען דאָס

מ' ב'ו' אשתמחא

ואין רענונו בעת ההתחלה ועת ההתכלית קמות עליו יתבאר בהם יענין החול חבל יעל
 אחד משניהם זמן מורגש יש לו משפט חיובי . ועת ההתחלה היא הזמן אשר יתבאר בו החול
 ויהיה במדרגה בענונו לך יתבאר בו חספתו . והתבטח הוא היותו שיתבאר בו החסון
 עת אחר עת . ועת ההתכלית הוא העת אשר יעמוד בו החול ככל חקיו על יענין אחד .
 והירידה הוא הזמן אשר יתבאר בו חסרונו וכל עוד שילך יהיה החסרון עולה ולא
 העתים יהיו כפי החול מרחשיות ואחריות בעונותיו ויקראו עתים כללים . ולפעמים
 יהיו כפי ענה וישנה ויקראו עתים פרטיים .

הפרק השמיני

השם מכמה פעמים אם מחברים הנושאים אותם באחדנו כוונת הנגד ובעלת חריזה ואם
 מחקריהם בכפיה ואם משבחהם באחדנו חול שחוריי . ואם מקדמיון באחדנו חול
 חזרי וחול הפיל . ואם מיוחסים ל מי קדמון שקרה לזה באחדנו הנגד הכלביים
 ואם מיוחסים ל מי שהיה מורסם בהלכה בדפוסם כנגד הכרוס . ואם מיוחסים
 ונצמיותם כמו הקדחת והמורסא . חקר נגד טהלים אם נראים נודע בקדמ
 ואם פעמיים יקל לעמוד עליהם כחלק ידיעה והחטא או כפדי העמידה עליהם
 כפגעי הכבד ומעברי ידיעה . ואם פגת מוטף כי אם באומד כפגעי הקורב מיוצרי
 הטתן . והחליש לפעמים יהיו מיוחדים ולפעמים יהיו בשתק . והחבר משתקף לחבר
 לאבר בחלו אם לפי שהם דברים בטבע ידביקו ביניהם כלם כמו החול והחטא שיחכו
 זעזבים בין טהם והרסם והטרים שמחברים הוריה בין טהם . ואם לפי שהם
 מהם דרך הטע כחריבות הרגלם למורסות הטוק . ואם לפי שהם טהם כריזה והחול
 וכל אבר משותף לאחר ופג כדיות אחד קדם שכן חלקן הנה יקבל הקורב מחבריו
 כחלקם מהלב . ואם לפי שהם חסם ההקלה ושרט לפעם השט כחלק קריזה כנשייה
 ואם לפי שהם חסם שבר לטע כעצבים לחול ואם לפי שהם חסם חסם לחסם שלשי כח
 החול משותף לכולם כפגת שכל אחד מהם משתקף לבד ואולי חסם חסם חסם
 כמו שיקרה לחול כשיחלה קשתתק ל החטא ויחלט עכולה ותשלח ליו חדים דיים
 וחזון בלה מיעל ותסיף בחול החול עצמו . והשתקף הולך כפי משפטן הטיש ב
 בהתחלה ובסבוב ומדרגת הנפיש בין הכריחות והחול טהם . נקף בחבליה הכריחו
 ינקף בדיחוה כוונת התכלית . ונקף לא פריח ולא חול כפי החסר . אחרי כן חנק
 העלול המקבל ביקדיו החיים . ואחריו הנקף החול חול מעט . אחרי הנקף החול
 בתכלית . וכל חול חסם טמא ואם כלם בטוח . והבטוח הוא חסר חין מעט חלפת
 כרחו . ויכלת בטוח הוא חולו שיתבאר בו משק לא יעזבנו להתענג בו יעל נכון .
 קנהנת כמו כחב דחש חסם יתבאר בו הטילה . ודע כי חול הדומה לחול ולשכס
 ולבד פחות מסובן מחולו של ידמך להם כי לא יתבאר לא חסם נדולה . ודע
 חסם כל פק יקו שיתבאר בהכח מן הפקים . ודע שיש מן החלים חלים יענק

והם טות' החטאות הד' כחות בלתי נפיות יחייבו ענינם נפיים חיוב רחשון ובלתי רחשון
הטל הקבות החקדימות במלון לקדחת וחלי כל קעין לירידת המים ט' ומשל הקבות
החנעיות העפוט לקדחת והלחות הנזול א הקב לסתום והסתום לעירון ומשל הקבות
הקצוות חום השמש וחזק התנועה והיען והתערה לקדחת דבר מחמם בטום כלזה לקדחת
וההכחה להתקבות וירידת המים בען וכל קבה חט קבה בעש כלכל שיחמם והחוט
שיקדר ואם במקרה כמים הקרים שמחממים בעצמו וקטום הקקם ועור החום
והמים החמים שמקדירים בהדבקה והחטקמוץ שמקדדה בקדחת הנחה המחממת וחין
כל קבה שמנעת הנקא טועלת בו חבל נב יצטרך עב זה לענינם א' א חזק מכח הפועל
חזק מזה הנקא ההכני ויטלת בפעל אחד מהם חת האחר זון בכוחו יעל הפעל קהן
ויתכן שיתחלפו ענין הקבות חלל מקווי ביהם כי חול יהיה הקבה קחת ותעור בפעל
ריים חלים רים ויתכן שיתחלף פעלה בחלש וחזק ובחזק החוש וחלש החוש וישמן
הקבות מה שהחלש מחזיר ומקם מה שחלש מחזיר והמחזיר הוא אשר בהפירו ישאר
דעמו והבלת מחזיר הוא אשר יהיה בהחזרתו בהפירו ונחל שהקבות החטניות
לענין העצים והטומרים חותם חס הכחות לא יתכן לחים לעמוד בלתי בחייו ואם
בלתי הכרחיות וההכחות שטה פונם פונ החזיר המקיף ופונ מה שיחלש וישתה
ופונ התנועה והמנוחה חטניות ופונ התנועות הנפיות ופונ העינה והיקינה ופונ מ
ההרקה וההעצ ונאמר ענה בפונ החזיר

הפרק השני

ברושם החור המזקף בעצים · החור הוא יסוד ·

נעפיתנו ורחותינו ועם היות יסוד לעפרתנו ורחותינו הנה הוא מסך יגיע אל רחוק
ויהיה עלה לקיום לח כיסוד לבד אבל בפועל אל החטא וכבר פירטנו מה ענה עמר במלכותו ביום
זוה סקדס וזמן רענו בוזה עיקר רחוקו הפלוסופ נפש וההטוזה אשר תגיע אל החי
ברוחותינו היא תלוי בשתי פעולות והם הקוי והרווח והיא השוית יחג הדיוח החס — והקוין
כשיכלה נקער ברוב ובולת ואל בהטוזה ההטוזה הערופת אשר ידעת חותה וההטוזה

הזאת תקנה חיותה העליונה מן הריחה והנחש מעברי הדפח החשובה בשריינים והחור
החזק בנו חור קר מאד בעקף לא חזן הדוח הטבעי וכאן החזן המתחדש בעלער וכעניינ
לא יפגעו החור ויתעצבו בו ויתעשו מהשתנות ארבעות הפח מן העצב החפץ א
דוע חזן ויגור בו מהדבק לקטל הדועס הנפשי בו אשר הוא סבת החיים ואי התבטעם
עצמותו החייתית הלא יואמש הנפשי הוא בהתחברותו בעת החזרת השימה עש חק שימסה
לאו הפח החפץ מן החיד העשני אשר יחפו ארדוח יחבה למה החזרתית א העקף לא
החטובה היא בידדת החור על הדוח בעת העליונה והנפשי ביעצת חמט בעת החזרת
השימה וזה לפי שהחור העשני חמש יצחק אלו בהטותן פתלת ידיות שימה קר
בפעל וכשישמה א חסית הדוח בחמוס לחך עבוע תבטל העשני ולא יעדר איו ויעק
חל חור חרט שיכע ויעמד בחקמו ויערך בהפס להוציאו לפטר לחקוס למערי כח

נאמר בזה היום
 היום מן היום
 היום מן היום
 היום מן היום
 היום מן היום
 היום מן היום

העלה המנוגבת. ואין הענין בקדור כמו הענין בריטוב כי ההשתנות א הקור יהיה בעקלה
וההשתנות א הלחות לא יהיה כדרך נקל. ועוד אין ההשתנות א הלחות כקור בהשתנות
א הנוגב בחום כי ההשתנות א הנוגב בחום יהיה בעקלה כי הפחות שבחום מנוגב ואין הפחות
שבקור מריטוב אבל לפעמי' הפחות אס יותר חזק בהרטוב כשימצא החמר מהפחות שבקור
בו כי החום הפחות יעלה חדושה יותר ואין הפחות שבקור מעבה וירקבן ועוד ולכן אין ענין
החביב על לחות הפחות בענין השאריות הדרך על יבשות הקיץ כי לחות החביב ישתנה בחום
בזמן שלא ישתנה בו יבשות הדרך בקור. ודמה שיהיה חדר טבוב והנוגב האל דומים לפעלה
הנין והעדר לפעלה שש הפכים כי הנוגב במקום הזה חייגנו אלם העדר העש האל והקד טבוב
חייגנו העדר העש היטב אבל הנוגב העש האל כי חשנו לא נחם במקום הזה חויר לא וחוויר
יבש ועצב בו טרית או יכוחו הטבוב אבל לו נטפל בזה במקום הזה או נטפל בו מעט
חמש אל במרגו חוויר לא כלה חוויר נתעלבו בן חדים רבים חייגים או חוויר נשתנה
בעצמו א חייגין חוויר חייגין. ונחם חוויר יבש כלה חוויר טהורך חשנו מה שנתעלבו בו
חדים חייגים והשתנה א חייגין עש האל בהתנה או שנתעלבו בו עשנים חרצים ידמו
לאין בננוגב. והאביב יחבר חשנו יתרון הלחות הפתוי יעם חום חשנו יתחדש בו בקרבת
השמש לגבוהות. והדרך לא יתלחל עמו בקור מועט שיחדש בו ואם תרצה לדעת זה
הענין אם יוטפחו הדבר היבשים בחוויר הקר בננוגב הדבר הלחים בחוויר חום על ידו
שיוטס הקר בקורו חום פתחו בקרוב כי כשתביע זה תמצא הענין בהם מתחלה ונחם כי
הנה שבה חדרת יותר נדולה חזו והוא שהלחות לא יתקיימו בחוויר הקר והאם יחדו לא
בהתחדת החשך והנוגב חזו עריך א חשך כלל. וחמש נהיה הלחות בשמים המעלים
לאויר או שבעה חוויר לא יתקיים א חשך כי החוויר חמש יחם שחם חזק הקור בקר
נפסותין וחזו חשך קורו בהלחות הנוטפות לפעמי' שלא יתך כלל אבל הוא בעשני כלל
חשך חם שיש בו חם השמש והכוכבים ובחשך יפסק החשך ויתחזיר ההתנה יחם
הנוגב ובחביב יהיה חם שיתך יותר חם שיעלה חדים. והסבה בזה כי העלאת האויר
עשוה שש דברים חום דק מועט פחות החוויר וחום טמון בחין חזק וכל חשנו דבר דק
א חם שיקרב א חשנו הארץ ובסעי יהיו פנמי הארץ חם חזק החום כמו שנתבאר בטבוב
הטריטיות ויהיה חום האויר חש וא"כ יתקבצו שש הדברים בהרטוב והם העלמה ואחם
עבו וכש טהקור נ"כ יחייב בעצב החוויר שחמו עבו והשתנות א האשיות. וחמש בחביב
הנה חוויר יהיה התבנה יותר חזקה מהעלמת חדים והחום הטמון בפנמי יחבר חם
ויראה שמה שנוטק למעט הארץ כפתע דבר שחם חזק יותר חן המעלה חן או דבר שחם
דק החדינות לחזק חשט עלה חמר וידקדקו ויפגע העלמת חדים חדים ינוספת חום
בחויר והשם בו ההתנה זה כפי הדיוק וכפי הפה הסבת האל וזה סבות חחרה חייגין
דברים חחרים וזה חם שזכרנו עוד לא יהיה שם חמר דב יטיג חם שיעלה וידקדק ולכן
חמוי שיהיה טבע החביב נוטה א השווי בלחות ובחובש כמו שחם שחם בחום ובקור חלל

[illegible]

[illegible]

הפרק הרביעי

לו חלם בעיקרה יעלה חן העניי מחד חו ינבך הדיווח והכלל דומה במה שמחלש מהנה
 וגם הנה כלל כח נחות למצוה הקולל הקטן לו ופאטר יצאו שני פרקים מטבעהם
 ויהיה עם זה ינארה מתהפכת ולא תפול הפלגה מעצרת כמו שיהיה הקטן דומה וירד
 עליו חביב וצוט יהיה העצת השני לראשון נחות לגבלי משותף אותם כי צפונות האביב
 תחלם חפרון דומיות הסתע וכן חס יהיה הקטן יבש מחד והקטן יבש מחד כי הקטן
 משותף יבש הסתע וכל דומה שלם יכלול הלמוד ולא יחזק הזמן לא ישתה פעול השווה לא
 הדומה המזקת ושני הזמן כפרק אחד כחוק מביא קדבר משנויי בפרקים רבים—
 כשיהיה השנוי מביא לרבה וחינו שטי מילת חסדן מה שיחייבהו השנוי הראשון כפי
 מה שחייבהו והיות דמוי שבמחנה החויר שיסתנה אקשטש הוא מחד החויר חסד והנה
 והחוקיות אשר יקרא בהם שנוי האיר ברוב חמם הם המקומות אשר הנחותהם—
 מתחלפות והשוקעים ויחששו בשוים וכנבוקים ביחוד ודמוי שיהיו הפרק בחיל
 כפי הדמיון להם שיהיה הקין חס והקטן קד וכן כלל חס ואם ינה זה הנה פעול רבות
 יהיה קנה לחישי רעים והשנה שהולכך פיקיה על איכות אחת היא שנה יעק סמו
 שתהיה כלל השנה להא חו יבשה חו חמה חוקיה הנה כמוהשנה אחת תהיה וכתחלים—
 הדומים למכתב שר יחיד ויחם כי הכרך האחד מיעדי הקולל הנחות לא וכש השנה

[illegible]

2017

יחד ושלמה ים והטלפס חדים אז ופש בקנה וירדו נחכיהם ולפעמי יחית מהם פתחם
בהטפכם עלה להם דיוח פתחם עב רבו ואם יהיה החכב נשמי דיומי וכפר ירד על
סדן שטן ירבו בקין הקדחות החדות וירמק ורכות הטבע שלטול דם ויפה זה כלל מן
הטלס ולהדמות הלבה דיוח ונצח נבחר מהחללים הפנמיים כעקטע חותה החוס ופש לבצע
המונח הלחיס כמו הנשים ויפה העבש וקדחותיו ואם יתחדש בקינח בעת עלות הבוכב
הנך שפרי חסר וישבה טו דיוח נכונת יקוה טוב ויהיגו החללים ירוב מה שיהיה הזר
הכרך הקד חמים דיוח לנשים ולנער ומי שימלא מהם יטול בפייעת לסכת שרי פתח
הלחות והתענס ולא השקוי חסר הדבש כבכת הדבש וכחצי האחול ויחלש הכבד לנ
ויחיש הזקן כוקני ונקו מי שיחיד עליו הקדור ובחטק ירד עלקין יבע נפוש חרף נשמי
דיומי וירשדו הנצי שיהיה להם נחכה דחש ככתו וישעל יינחר גרוס ויחול כי יקה להם
הרבה זמאם וכן כשיה עלקין ינח דיומי חרף נשמי צעט יכו ככתו נחב הרחש
וינח לה והנחירות ואם יה עלקין דיומי חרף צעט יכו בו חש העסוי והעלר וכבר
ייעת חותני ובחטק יכבחו דקין ויחרקו כחיותם דיומיים ולחיס יכו לחיות וכשינ
הסדן כחו חל ינצי הנכרים ואיננו רחוק שיכח ההיער והקבצות החמרים זה
על זה לפיכך והעדר מעבר ההתעבות חללים עפטיים ולם יחלם הסתן מקיות בו
חלים לפעמי חמרים רבים נעצו רבים וכאשר יקו יחד יכשים צפטיים יקבל תועלת
מי שיתקם מהלחות והנשים וזולתם יקרה להם יחד בש ונולד נוסח וקדחות חדות ומלגנות
והסתן הקד והנשמי חמדת שריפה כשתן ואם יחזק חוס הקין יכשו יתחדשן חמרת
יחמיתם וכלת חמיתם מהבקעים וכלת התבקעים והמתבקעים יהיו מנפנף ויחזקון
ונצי ויחצב ויעלר השקן וכלם נשמים זרמי והפכר דם ומלוקה והעצר נדות ודקיה
והסתן יכש כשיה חכמו יכש קוק רע והדבך חפשי החלנות והלחם ויפידו הנאכב
מהם והחיקה והנחמה ויפידו חולקים מנחמים

הפרק השמיני

כעמי העמיים החוריים החקרים אשר חנפם הכבו
לעצמם יחד ודיוח שטלס יענן החמח כעמי
הטנניים הכלת טבעים לחויר ולם הפטיס לעצמם אשר יקרו כפי עננים שחמיים
ועננים חרצים וכבר קורנו להרבה מהם כזכרן הכרקים ואחנם העמס כל לעננים
השמיים הנך כמו שיקרה ככתה הככב כי לפעמי יתחברו רבים מוכפ לבת כגול
חמר חו שיתכבר עפ השמש ויחייבה זה הפעל חמום כמה טיקו נכמיים לו מן החמי
חו שיקרו לו וינשמים יתקו מעבות הראש דחברב ויתסר מהחמום ואין דועם
הנחיות בחמום כדועם חמדות הנבחות והקריכה ואחנם הענע הארצי הנך קלם
ככת יחב הארצי וקלם נטה כקש הארצי וטפלות וקלם ככת הקדים וקלם ככת
הימים וקלם ככת הרוחות וקלם ככת העפר ואחנם הקוה ככת החיבים כיכל
חין קיובה לכוכב ראש כרמן ככמן אובכב ראש גדים כדיוס היא יורב חמדת חיותה
שידחן

היינו ימים משה ויהי
משה ויהי משה ויהי
משה ויהי משה ויהי
משה ויהי משה ויהי

מעלה למזרח ארצון חבורת המעשר והדחוס ואמנם הימים הנקראים מחייבים טעם
הטבתהוהן שבע כנותם בכלל ואם יהיו הימים עצמם אשר חול הצפון הנה זה שחר על
קדורה ברחוק יום הצפון על פני המים אשר הוא בטבעו קר ואם יהיה מול המים יחייב
תוספת מעט הימים ואם לא יאמץ מעבר לעמידתהוהר בפניו ואם יהיה צד
החור יהיה הטבתו לחור יותר מהר טבתו כשיהיה צד המעבר כהשמש שוקד עליו כהצנח
הנוכחית עם קדחת השמש ואין שוקד על המעבר ובכלל שפונתהוהים מחייב דמעות האור
ואם ידכו הדוחות ויהיו טפלים ולא יאמנעם הקדים יהיה החור יותר בטוח מן העצום ואם
אין יכלה לדחות על הנשיכה יהיו מוכנים להתעטש ולעפש הלחות והדור נחות שבחור
לענין הזה הוא הצטנע ואחריו החור ואחריו המעבר והיות חזק טבתו המעבר הקדום
ואמנם הזה בשבת הדוחות הנה החור בו על פני המים חלל מוחלט ומחור כפי דין
ואין ויהי שיוחד נה אמנם החור הכלל הנה הדוחות ברוב הקצות חמה ולח
חמים החור כי הוא נכחה מהלך החמים לקדחת השמש ואמנם הלחות כי הימים רובם
הדוחים אינו ועם היותם הדוחים הנה הוא אל השמש שבתפעל בהם בחור ותעלה חדים
חמים מהעצבים בדוחות ולכן יהיו הדוחות הדוחים חריש ואמנם הצטנע הנה
החור כי הוא יעלה עננה ואינה קדחת רעותה קל ובעה כי הוא לא יתקדו עמ
חדים כי הקצבה צד צפון פחותה ואינה עובת על מחות מול ימים חב אומנם
עובת ברוב על מחות נקפאים חן על מדבות והדוחות במדבות הם שוות בחום
ובקור אך הם יותר יבשות מהמערכות כי צפון החור פחות ימים מצפון המעבר ואמנם
צפונים באין ספק והמערכות יותר לחות מעט לפי שהם עובות על ימים ולפי שהשמש
מתחלת להם בתנועתה כי כל א' השמש והם חמים נהפכו לחור בתנועתה עכ"ל
יתכס השמש התבת לדחות החזיות וביקור טרוב עשיבת החזיות הוא בתחלת
היום ורוב נשיבת המערכות בסוף היום ולכן יהיו המערכות פחות חום מהחזיות
יותר נטות לקור והחזיות יותר חמות ח"ע שטעם נהקטל הדוחות הדוחות
והצפונות שוות הנה ישגנו משפט הדוחות בחרות כפי דבר חדים כי לעצמים ידון
בקצת החור שיהיו הדוחות הדוחות בהם יותר קדוח בהיות בקרוב חמים חדים שלמים
דוחים וישגנו הדוחות הדוחות לעצם עליהם על הקור ולפעמי יהיו הדוחות הצפוני
יותר חמות מהדוחות בעיהו בקרבת מדבות ערפות ואמנם קטב חריש הקן
כפי פילין הם אם דוחות עובדות במדבר חמים מאד ואם דוחות מחין העשנים
הפועלים בחור אותה מכהלם דוחים לאט כי הם נשיהין טבתם יקרה להם שכ כהבוער
והתלכות ועבר חם הקד ויורד הכבד וט שחית התלכות והאשיות כי קד דוחות
החזיות כפי חם שיהיו חבוי הצלובו אמנם מתחילתו מלמעלה ח"ע שבתחלת חמיהם
מלמעלה אך התלכת תנועתהם ועשיבתם וכערתם הוא מלמעלה וזה טאם יקרה משפט
כולל אשיות על קרוב והתחלת זה הוא א' החלק הטבעי מהכילסו ואמנם עוד נזכר

הוא לך העמוקים העניים המתקדמים בסתר ומתחממים בקקן זולת המועם יענין טוב
 יקובל תעשרבו " כבד דברנו נחור ומטכנס דבור מבור ויחיו לנו סכר במה
 שילק למן הקבוצה החנויות שמהם

במחויבי

התנועה תתחלק פעולה בעקף האדם כפי
 מעטה ורבויה וכפי מה שיתעצב בה מהמנוחה וזה חלל החממים חלק בפש עצמו וכפי מה
 שיתחבר עמה מן החמרים והתנועה החזקה הכללית ובה והרבה והמשויפת עם המנוחה
 והרבה הכללית חזקה ישתתבו בה עשרה חוס אלא שהחזקה הכללית ובה נבדלת מהרבה כלל
 חזקה ומקרה המשויפת עם המנוחה כי היא תחמם הנקף חמם רב ותתקף ואם תתקף
 פחות ואחמם הרבה הנה היא תתקף לחט למה למעלה חמה שתחמם ואם יסלל
 אחד מהם יקרה לה כללית התבטל לחוס הטבע וינגבגב ואם תהיה מחוץ לחומר חול
 יהיה החמר יפעל מה ששורר לפעולה ואולי יפעל מה שיחבר מפעלתה כמו שחם תהיה
 התנועה תנועת מלאכת הנהגון כי יקרה לה שתקנה קור ולחות ואם תהיה התנועה תנועת
 מלאכת גובחוס הנה יקרה לה שתקנה יתרון חום ונגב ואחמם המנוחה חמה היא חזקה
 תמיד לה עיר התעוררות החוס וההעדר החוץ ומיטיבה לה עיר ההרבה מן החיות חזקה
 השינה והיקילה השינה דומה מאד למנוחה והיקילה דומה

במחויבי

מחד לתנועה כך יש להם חזק זה פועל רחוק ענפם
 ונחל הנה השינה מחזקת הכחות הטבעיים כלם בהעדר החוס הטבעי ומרבה הכח
 הנפשי בהטבת מעברי הרוח הנפשי ובהיותה חותם והעביר עצם הרוח במנועה מה
 שיתקף אך היא מקירה מיני תנועה ועולה התקוות המוכללות ש התנועה חוביפה למעשה
 לנולד הנה חלל מה שהיה מהחמר כבד הוא העיר כי אולי תעזור השינה לחיות בעולה
 החוס בפעם ובחלקה חמון לנקף והדחות מה שיקרב מן העיר בעצור מה שירחק
 אך היקילה בזה היא יותר מופלגת חזק שהשינה יתר מזיעה מן היקילה וזה כי הזיעה
 היא על הממטלה על החמר לא על ההתבנה הדקה הדקה וימי שזיעה הרבה בשעת
 ואין לו כבה מבקור אחרות הנה הוא מתמלא מהחמון כחל שחינו סובל ואם תפגע
 השינה חזר מעותד לעבול ולבטול חסנה חותם לטבע אדם ויחממת חותם ויתפשט החוס
 בנקף ויתחמם הנקף חמם טבע ואם תפגע לחות חמות חריריות יחד חמה תחמם
 הנקף חמם זר ואם תפגע ריקות תקרר במה שתתקף חולפה חוקשק על הכח המעבול
 תקרר במה שתחייב לה מהתפשטות והיקילה קועלת הפכיל לזה חך כשתבליג מפקיה
 חזק וחמם אמן חרובש ותחלשון ותעצב הטב ותשרוף לחות ומחדטה חמים חדים
 והשינה חמוטלת מחדטה הקך זה ויחדטת עלת הכחות הנפשיית ותכבד החום והחלים
 הקרים וזה במה שחונעת מהדחנה והתעשה מוכיפה בתחום ומליכה במה שחמם מן
 החמר ומחסרה מה עבול במה שחמם מן הכח וההתמפבור חזק א צד בין תעלה
 ושינה הוא דרע טבעי כלם והעבר מה שנין השינה שהחוס בה נכנס בפנים והקור יולן

השינה חמם זר ואם תפגע ריקות תקרר במה שתתקף חולפה חוקשק על הכח המעבול

לפי שנין חמון לחמון
 מופלגות ילג פועל חלם
 לחמון ומכשיות ילג
 חמון חמון חמון חמון
 חמון חמון חמון חמון

[illegible]

[illegible]

[illegible]

2/10/19

יקל שדעתם מן הדקדק העצם אשר אין לו עובי ולא דבקות ולא טמעות ולא יקל טקיעה
 מן העצב כל כך והבטול מקנה אותם דקות עצב ואחר זכרון הטכסוך וכן סמים
 המטובים מימי המטר וכש מהקיל ומקעבים מקעבים ואמנם אשר הם מעב
 בעל חם פורה יהיו עכורי הקיד אשר יולדו מהם לעצמות העבים אשר הטוט מהם
 ויהיה עצמם מערב בלתי מזוקק אלא שהעשש מהדר אמי המטר ואפי' יהיו היוצ
 מטובים שיהיו ביהם חזק סקיקות ופשיטת מהם דומם ומקשר הארצי והאורי
 במהרה ויהיה עבוסם כבד לעשש העצמות וזקן לקול אחריו אנשים כי הקב
 בזה שהם גולגים מאד עולה מלחיות מתחלפות ואילו הקבד היתה זה היו מי המטר
 מענים בלתי מטובים ואינו כך אך הוא לחזק דקות עצמם כי כל דק העצם הנה מחשבות
 מקבלת להפעלות ובעיקדים הדרם אמי המטר וירתיחם יחוש קטנם לעצמם
 ולקחת הדברים החמונים בעינים ההכה א שתיית מי המטר הקבדים לעשש המט
 מהזקם אמנם מימי הצחיות והקטניות בהקט אמי המענים הם רעים וזה כי
 הם מים נעצרים מתעבים לארצות זמן ארוך ויפס דקים מעצמם מה והחזק
 מוצאים ומתנועעים בכח מסיך לא בכח טהם נוטה א הדריות והדריות אכל
 בתחילה והמלאכה כשהיו קרב אליהם קרף א הדריות והרע טהם מה שיועם הם יתל
 בעפרת כי הנה טוקחים אטמו ומפנים טוב נעש המעשים והמבצעים יותר רעים
 מימי המטר כי מי המטר תתחזק נביעתם ותתמיד תנועתם ולא יתעבט העובד
 במער ולא יתמחקו במעבר זמן ארוך ואמנם המים המבצעים הנה יאריך
 יידיהם בעקב הארץ המעשש ותנועתם א הנביעה והנביעה תנועת מאוחרת אינה באה
 מכח הדרותם אכל טוב חמדם ולא יהיו אלא בארץ נפסדת ומעופפת ואמנם
 המימות הקרניים והטלנים הם עבים והמימות הנאים האנשים ובפיה המענים
 רעים וכבדים ואמנם יתקדו בקת כבדת העצבים ומימיים העבה והמחמדים כן
 בקבת הטמך והעשש ומימיים חמה ולעבים וערוב הארצות אלא בהם והתבד
 הדר מהם יותר כשיותהם חמי הטחול ויתר דק דרום בטנם הנה מידק בלוי ויקשו
 קרביהם ויכחטו קטנותיהם וקטניותם ומקבצתם וינצר עניהם תחות המאכל והנח
 יעקר בטנם ויכבד קיחם ולפעמים יטול בשקוי להיעק המימות בהם ולפעמים
 יפלו בבעת הריחה ואלקות המעשים והטחול ויטמקו רגליהם וידיהם ויחלטו כבדיהם
 וימעט מחזונם בקבת הטחול ויולד בהם הטטות והטחורים והדלות והמורקו הכול
 וכש בפתו ויכבד עלניהם הדריון והערה יחד ותלנה ולדות נפחים וירבה בהם
 הדרים והוא הדריון הבחב וירבה בעניהם מני הכיך ובעיניהם הדלות ונעץ
 השוק ולא יסריחו נעניהם ותרבה תאותם ויקשה שלשום ויהיה עש הזק ושחמ בקר
 ותרבה בהם תרביעת וקבחות הדלק טוב טבעם ובטנם והמימות הנאים ארץ
 שיהיו הם בלתי נאותים לאצטו ומטפט הנשחב מהעץ קרוב למטפט המים הנאים

[illegible]

1. *Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.*

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

2

ונחמנו כי יתן ייך ייך
 ונחמנו כי יתן ייך ייך
 ונחמנו כי יתן ייך ייך
 ונחמנו כי יתן ייך ייך

[illegible]

[illegible]

במחויבי הרחיצה

[illegible]

[illegible][illegible]

הפרק הראשון

[illegible]

כחשבת או בעקיצתם פשוט כחשבת או בעקיצתם כחשבת או בעקיצתם
ומשטו וישוב חטא קר ויחדש דא חפץ ההנהגה כחשבת או בעקיצתם
כי החמר הזה המזיק אם חר"י מעט ויחדש הבית חזק מחנו ויחדש הינעה העמלית
אם יהיה נח או יחדש מינכמן הינעה האחרים אשר נכדים אם יהיה נח ואם יהיה
יורב חזק הסמור ואם יהיה יורב חזק יחדש הדת והחמר הדוח"י כשיער בעל יחדש
הרצוף **הפרק הי"ד** בקטית תפסת העדל והחפץ הם יורב החמר
וחזק הכח המושך בער החפץ והחמור בתפסות כח

הזכר והדומה לזה וזה מיוחד בעדל ולתהמכר **הפרק טו** בקטית החפץ
חלל אם נופלת בעקר היקרה בחסרון החמר או הוח
וחלשת ואם פגע נופל פגע חסון חס נחתך והכחה והפסד הקור ופעמים חפצים
בכחול והעט **הפרק הי"ז** בקטית פרוק חסר לא אם חפצים ואם
מבחן ואותם שים חפצים כמו חמה מחבל ושורפתו

חרש בה וחרפה או מיבשת וקודקת חן כחשבת יוח"י מיהם או יוח"י נוקב או לח"י חממה
בתפסת הלחה מתעדרת או שפיר בעקב להבדלה בתפסת חזקה או לח"י נוקב וכל זה אם
לחזק התפסת או לבני החמר או כמו חזק התפסת חן הדוחה לא על המה הטבע וכמו
תפסת על המלי וממה עדוהם להם העקבה החזקה והדלג וכמו בקיעת המורקות ואמנם
הקבה חסר מחסון מונעם חממה בחבל או נכדים או מחסן בקיף או סורק בחס או מרץ
כחן כי כמוהם אם יחל חקות יסתחלו יטבע הלגים או כמו נפס נוקב כחן או נוסך
ככלב והאפעה והחדים **הפרק הי"ח** בקטית העט בקטית הנפעה חס
מורכב נבקעת ואם חברה ואם נחמים מתחלס

הפרק הי"ח בקטית המורכב לא הבסת קצת חן החמר וקצתם מתפסת החמר
(ואמנם ההוד מלי החמר החלי מלי הדברים השטה הנכדים)
ואמנם חזק מלי תפסת האברים הם כח האבר הדוחה וחלשת האבר המקבל והנחת לקבל
המוקד אם לטבע עצמיותו ושהוא נכדן כן מוקדעו או לרבותו מן הנשר הדך בזויר
הטלה חקורי האזנים מן העור והחית חלשתם ויחזקתם או להבסת הדברים על ולדות הדבר
מחנן או להנחת מוטם או להנחת מוטם או לקטית מלי חמה שיבוחו מחמר המו
ואם לחלשת מעבול קונו לבנות שש בו ואם להכחה נפער הלחה בו או העדר הדבר
מה שיוקד מוט באיור ואם מוט מופלג בו שחושך ואותו חסר הוא אם טבע מוט שיש
לפער או קטו חרט חותב חותב טבע כדור או יכר מן החממים והעבר מחדש
המורכב לבר מלי הכטות הטפלות מו היטן ולחלשת האבר והמיתות אשר בה יוכר
והעט עצמו והטן יתכן שיהיה נגם מורכב כיהם חקצים הנביתמן החסון וחקצים הטפול
והעטש ועל כן חקצים המורכב **הפרק הי"ט** בקטית הכחב על המוחלט
לפי שהכח הוא אחד מהעצמים חבלת טכנים הקורים לעין

פעל. וקבוצת טבלות פנחין דחס. וסבת טבלות בעת חתול היל. וחוץ ט. וסבת
חטיות טבלות חסון בהכח חוטלה וקבוצת טבלות במהיות אהתטעה קידס התקטיות חס.
והם בבת הקנים נחום והטרפון והטעה ודפון והחתימה. ובעל. יכול בבת השומן ה.
הין וכל. ולפיכך בבת דפון חוטלה. ולפיכך יהיה בבת חוטלות. ולפיכך בבת
חלי. והנה. ולפיכך יהיה בבת חוטלות הנעשים.

בספר הקדמה וכתב העבר : 'הנה הפתוחה תתחדש חס

הפירק הזה
בבבית רוחב המעברים ידעו המעבר ידעו כי הם לא יוכלו לעמוד
אין להענין חזקה אין הדיוט ידעו כי הם לא יוכלו לעמוד
באחיות אין להענין חזקה וידעו כי הם לא יוכלו לעמוד
בבבית העשירות העשירות ידעו כי הם לא יוכלו לעמוד

[illegible]

הפרק העשירי

יהיה אם ככה חתחת כמו שיחזק חבר חזק ויחזק
ער שיקעו זה תועה כבדה על השעטת חסיד חבר חזקון. כמו שיהפך רגל חובב
חריקה וחטבת כמו שיקרה בחלי ימים או כבדה חפזית לעצם הקטורים בעצמות או

חטא. או כרמוק כמו טיקרה כנזוס ועד השל
 מחנעת הקדוש יסבה אם יעבי ואם יבקור ואם
 ואם נעב לזה כפרק והתחבטה ואם בלדה
 למעשת הדיחוק סבת אם יעבי ואם יטק יוטם

וחס בלדז
 חס יונק מחלש
 הפרק ה"ג
 בספר התנועות הכלל טבשות
 כמו הרעש הישן חס יונק מחלש

היבשות. וספר הקנינה הישנה זו חית' י' מנחבים חטאים וסבות קונמות דרך
הכח מונעות מעברו החבר זה מותרים מזיקים בקורס כמו שיש ברית א' בעולם

[illegible]

[illegible]

הפרק הבו

מלכות הכהנים הדיחות: דיחות מכתבים במתנה וקדום

החמלה חס שיחיה באלה החברים וקטמיהם צמח האנו

במחיצת החברים ופניהם לך. כמו בקולנו הרחוק. זו המחיצה שעליה חזו חתומי חוות המשל.

והקניניה חוסכת העולם בעתה ובין הנער הרפתחונתה בפניו החבר כמו שכתב

בעצם החזק וההיריון הזהבתי ואחר כך לבנו הוא כפי רוב חמיו ומעטו ועצב חמיו ויקראו

יִרְבֵּן חֶלְקֵי הַחֵבֶר יִרְשֻׁם" **הַפֶּרֶק הַזֶּה** כַּמֵּת מֵעֵשֶׂר וְיָרֵךְ' הַחֵפֵי

והדריך בקנה מידה עשרה

הפרק הכח

הפרק הכח

12345678910111213141516171819202122232425262728293031323334353637383940414243444546474849505152535455565758596061626364656667686970717273747576777879808182838485868788899091929394959697989910010110210310410510610710810911011111211311411511611711811912012112212312412512612712812913013113213313413513613713813914014114214314414514614714814915015115215315415515615715815916016116216316416516616716816917017117217317417517617717817918018118218318418518618718818919019119219319419519619719819920020120220320420520620720820921021121221321421521621721821922022122222322422522622722822923023123223323423523623723823924024124224324424524624724824925025125225325425525625725825926026126226326426526626726826927027127227327427527627727827928028128228328428528628728828929029129229329429529629729829930030130230330430530630730830931031131231331431531631731831932032132232332432532632732832933033133233333433533633733833934034134234334434534634734834935035135235335435535635735835936036136236336436536636736836937037137237337437537637737837938038138238338438538638738838939039139239339439539639739839940040140240340440540640740840941041141241341441541641741841942042142242342442542642742842943043143243343443543643743843944044144244344444544644744844945045145245345445545645745845946046146246346446546646746846947047147247347447547647747847948048148248348448548648748848949049149249349449549649749849950050150250350450550650750850951051151251351451551651751851952052152252352452552652752852953053153253353453553653753853954054154254354454554654754854955055155255355455555655755855956056156256356456556656756856957057157257357457557657757857958058158258358458558658758858959059159259359459559659759859960060160260360460560660760860961061161261361461561661761861962062162262362462562662762862963063163263363463563663763863964064164264364464564664764864965065165265365465565665765865966066166266366466566666766866967067167267367467567667767867968068168268368468568668768868969069169269369469569669769869970070170270370470570670770870971071171271371471571671771871972072172272372472572672772872973073173273373473573673773873974074174274374474574674774874975075175275375475575675775875976076176276376476576676776876977077177277377477577677777877978078178278378478578678778878979079179279379479579679779879980080180280380480580680780880981081181281381481581681781881982082182282382482582682782882983083183283383483583683783883984084184284384484584684784884985085185285385485585685785885986086186286386486586686786886987087187287387487587687787887988088188288388488588688788888989089189289389489589689789889990090190290390490590690790890991091191291391491591691791891992092192292392492592692792892993093193293393493593693793893994094194294394494594694794894995095195295395495595695795895996096196296396496596696796896997097197297397497597697797897998098198298398498598698798898999099199299399499599699799899910001001100210031004100510061007100810091010101110121013101410151016101710181019102010211022102310241025102610271028102910301031103210331034103510361037103810391040104110421043104410451046104710481049105010511052105310541055105610571058105910601061106210631064106510661067106810691070107110721073107410751076107710781079108010811082108310841085108610871088108910901091109210931094109510961097109810991100110111021103110411051106110711081109111011111112111311141115111611171118111911201121112211231124112511261127112811291130113111321133113411351136113711381139114011411142114311441145114611471148114911501151115211531154115511561157115811591160116111621163116411651166116711681169117011711172117311741175117611771178117911801181118211831184118511861187118811891190119111921193119411951196119711981199120012011202120312041205120612071208120912101211121212131214121512161217121812191220122112221223122412251226122712281229123012311232123312341235123612371238123912401241124212431244124512461247124812491250125112521253125412551256125712581259126012611262126312641265126612671268126912701271127212731274127512761277127812791280128112821283128412851286128712881289129012911292129312941295129612971298129913

[Illegible handwritten notes]

... ..

[illegible]

הנאמן והמאמין

הפרק הכט

המבנים: הם מבנים חדשים החולשים על

אן על ידו דער העסען לכן האט ער אים באזוכט און ער האט שמואל'ס קינד געזעהן וואס האט זיך

בזכר חסד יושעיון משהבןדוד ובנימיןהקדוש חסדך משהבןדוד יעשה בזה שיחלש כפעל הקדוש

בְּקִדְמָה לַפְּסִיקָדִים וְדִין כְּמוֹ שִׁיקָה לְמִי שִׁיכָרֵךְ (עֲמוּד בְּחִירָן) וְסָ לְמִי שִׁתְעַלֵּף וְהִכָּה

מיועצתות מעטרת בקצו החלקים וירטוט בקר פותח וקדמו ואם חוש אחלי הקרכות

והיותו מיוחד שבהם אין שיעור חול שיעור אחד שמו בלתי נראה קצת צורך לחזק וחי

והקדמה והוא הפיון חריצת אלה **החפץ** בעצמו בקיווית השפעתה הטבעית כלל והרצונו

נעלמות בבתי-היהודים, והעבול נב יעטרך, החזקה הטובה, ואי התבונה הטובה.

וּמִן הַקְּבוּצָה הַשּׁוֹבֵת וְהַנִּכְבָּלֶה . וְחֲסֵד יִיחֵד הַפְּעֻלָּה בְּרוּחַ הוֹסֵם רִיעַ חֵן

ואם הישגה כדרכה עתה לא יהיה עליה המעט אחר דרכה ואלעזר ושמעון הן מיוחד בבר

מצד הנח יום יבון הפעלת והשתנותם כי הם מחלשות הנח חזק עיניו כר לזה התבטחיו

על צדקה לבנה. ובמטה נמנה קבוצת על צד אחד ונעים בהן הקטית היחידות

אשר הם סבות לבטות הידיעות עלולת נזקם מכלית ידוע המצב ומזהם גופה קווי-יחידים

והמחלה ויחם מהקטנות ברוח החלה כמו הבקעה וברחו החים והתפצט הבח הארסי

בתי-החור צעקו ויכלו בבות החולעה מה שקראו ילדי בהדקה כיון הזתתקדם והטלשוה וצט

במי שלחיהו ידך רחוק והוצאת מי ידך ברחוק כשישולח חכם דבר רב בכתב חזק

וידרשׁת׳ם העם הַזֶּה הַנִּדְּבָה כְּמִיּוֹל מִמֶּנָּה מוֹרֵלָה יִבֶּה בְּתוֹחַ תִּכּוֹן כְּשֶׁתִּבְרַךְ אֱלֹהֵינוּ

וְהִלְשָׁה הַרְבֵּה וְהִטְוִיל הַחוֹפֵל. וְהַכֹּחִים גַּם כִּי הֵם חֵזְקִים הָרוּחַ וְהַעֵפֶּה מֵהֶם גַּם חֲטָטִים

[illegible]

זולתו בער... וכן צדקו כדו שידע עליהם האם מורסא הזאת כדבעת הזה בו או כאלתו מלך
 שחם היה דומה לתבניתו או כלפי דומה וידע האם אפשר שיער בו דבר או אי אפשר כי
 מאמר למי שיבין בו מה האם ואם אפשר שיער בו דבר או שיער ממנו דבר מהדבר
 אשר אפשר שיער בו אי אפשר ממנו וכן שידע מחמתו ונודע בו על מה שיוצא מכאן
 מורסא האם הוא עליו או על יחוס ממנו ועוד שידע שיתבטע עי' טעור שהכח בו מעצמו
 או בטעורו וכן האחר שיתבטע בו מעצמו או ידע עליו מוטבטע ומה שגבול ממנו האם הוא
 מוטבטע או הוא מוטבטע עובר בו גבול מוטבטע ועד שידע על מה זה יקרה כדו שידע
 האם אפשר שיהיה המורסא הזה מורסא ממנו ושידע פועל הדבר עד שיקרא יחיה במלכותו
 הפעל בפועל זה כלל מה שיער עליו האדם בעצמו וידע כי אי אפשר לדפח המטבטע
 כדבעת חלל המכרים הפעמים חפץ העצמו וכחשד הפועל ידע בעצמו יחיו שיש
 אחר זה כלקוח הדומה על החללים הפעמים על הכללם שטה הא' מהזק הפעל
 וכבר ידעת הפועל במיטתו ובמחוק ואורחין אורחיה ראשונה המידית ולפי מה
 שידע והוא המידית ואינו ראשונה חמנה המידית כי היא חפלת העדק המידית ואחרי
 בלתי ראשונה כי היא תורה במטע העצמו והערב העצמו והג' מה הכח וה' מה המורסא
 וה' מה החקוק והו' מה החקרים החטפים והח' מה חסם אונה ראשונה ולפי
 המידית ועד עבר המחר בכל אחד ואחד מהם ואחריהם לקחת דומה מן הפועל
 הוא שאם לא ילבו על המנהג הטבעי שלהם יורה שהכח ממנו טעור וטעור יחשך אחריו
 חלל במסד אשר הכח בו והזק הפועל הוא על פנים כי הפועל חסם שחשבו כעין שחל
 יחיותו שיאה הדבר למיטתו טעור על השלמות ואחריו יורה קרוב ואחריהם טעור
 יותר פקוש יותר פקוד ופחות שיעור ואם שיעורו בראות שידעו מה שאינו או
 יראה הדבר יחיה על זולתו מה שהוא עליו ובמקצו שחפסידה החלל וידע שגולה ואם
 שיבטל בעין שלא תראה והאצטו עליו טעור כלל ואחריהם חותמת מה שידע ויער
 הוא מבפנים אם שידע מדרך העצמו טעור כח העצמו דבר מורסא שידע בו
 טעור שגנו או צדקתו או יורה מדרך הדקה בלתי טבעית וזה אם לפי שהזק מלשם
 החברים ואם שאינו כן ואחריהם אשר יהיה מעצב האבר מורה בפנים כי הוא
 אם שידע בעצמו עצמיותו בטבעיות הדקיות שידעו על אטל בקנה הריאה ואם שידע
 בטעורו בקנה היוצאת בעירית המעש כי אם תהיה ענה תורה שהטעור במעשים הנפשים
 או דקה תורה על שהוא בדקים ואם יהיה מורה במרחקו בשמרים האדומים ביהם
 יורו על שהם בחברים הכשריים בטעור והלבנים ביהם מורים על שהם בחברים
 העצביים מחוק ואשר יורה על שאינו מעצב החברים דנה יורה אם לפי שהוא כלל
 טבעי קצתה כלחות הטובות והרס כשיצא ואם לפי שהוא כלל טבעי החיות בדם
 העצבי בן שהיה חותל העצמה אר חלל דיה ואם לפי שהוא כלל טבעי העצם בחולל
 בו החקן ואם לפי שהוא כלל טבעי העצור ואם לפי שהוא טבעי העצמה ואם כשיחשבו

שיהיה יחיה מן הטעור
 והוא מן הטעור והפועל
 והוא מן הטעור והפועל

החוס והיוכס ימחר עמית הקשר וירצה בו ויתעבה וזה כדרכו מורה על החוס והשפיל
העשיות כמו שיש בבחורים אלה הנערים כי חידם חידים לה עשני והפכם משך חסד
הפכם וחמנם מזה הדבר כי התעלה חידה על החוס ועל היוכס ונפס מורה על עקול הנקב
והמעברים וזה לה יענה בהשתעט המזון ושתה הסבות הרחשנו מעטות והפשיטו מורה
על הקר זה וחמנם מזה המראה כי השחר מורה על החוס והנחוב מורה על הקור והדכאון
והאודם מורים על השווי והלבן מורה אס על לחות וקור כמו שיש בשינה ואס על יונ
חזק כמו שיקרה לעמך בעת שיכבס פגש על שחרות והוא קירקולא הלבן וחמנם זה
יקרה בחנשים בחריית החלים המנבז ופטר השינה חנל ארכטו הוא השתעט א מורה
הלבנה וחל עליו הוא הנקוד חסר יתחייב למזון ההולך א השער חסר שחור קר וחמור
זמן תנועת עברו בעקבים וכחטר תענין א שט החמרה תמנחם קרובי בחמת כ העלה
בלבן מראה הלבנה והעלה בלבן עקוד המזון הוא חמת וקולא א השכב וחמר זה יס על
לחורים ולחמרה רועם בעשן השער יחוי להשנה כהם עלה יקולא מן הכוטי כלחור
בשערו שיקח חמנו דחיה על שווי חמר ל וזה מה שכתב שחרות שעברו על שוקח
חמנו חיה על חוס חמר חמר בדיקט א ולשכס נכרים רועם בעשן השער כי הבחור
הם כדחומים והנערים הם כנפצים והנערים כחומים וירכוי השער מורה על השתעט
חמר א השחוריות כשינעל ובזקן מורה טהור טהירי בטבע בהוק ורמנים
הקר בפע הוא סוגה רחוקה מן החמה הנקב כי תלמן חות על העיר

הדם ומעטו עסקי כי הוא איה עפ חוס ולחה חומיות היה מטרבס והאדום
מורה יובקים והחוס והכר כחמות והנחוב מורים על החוס חף הכרמות ותר מורה
על המרה והנחובות על הדם והדם חמרי ולפעמים יורה הכרמות על העדר הדם
וחמני על לח המה המה כמו שיהיה בפנים המלחים חמני והכמות מורה על מזון קור
ויחמנו בו חוס ויהיה טכס חות המעט ומטעה א השחוריות ומעט מורה השער והחמרים
מורה על החוס ורבות טהור מורה השער מורה על הקור והיוכס כי הוא מראה נחש
חורזוק העמורת והחריכית הען נפי כע מורה על הקור החסול והלבנות והעפית
יחיה על הקור והלחות עפ שחוריות מה לפי טהור לבן עפ מיעט יחיות והנה יהיה הלבן
נחשך למראה הלבנה ולמזן הלחות והירקות נחשך לים טכס נטה א השחוריות חמני
כבר נעצב כה לבנה והוריק חות והדומה לטן הפל מורה על קור לבני עפ חיות
ועל החוב המראה מענה בלפת הכסר א הכרמות והלבן ובכפת הטחול א השחוריות
הכרמות ובחלי הטחולים נטה א לכמות וירקות וזן זה תמיד חבל בפעמי יחלם
ולקחת רחיה מחמה השון על חנה חמנו והמפס היא חוקה ולקחת רחיה מחמה
העין על חנה המחמה חוקה ולפעמי יקרה בחול חמר השלמה שפ מורים בשט חס
כמו שהלשון תכלן ומראה הפפס מחמר בחול חמר כחור וירקות הקורה למזן חית
חמני ואחמנס החמני זה הוא סוג היקרת הקולא חפכות האבז כ

[illegible][illegible][illegible]

מה יריות הנצחית ואחריה ורבו ויחששו ויראין ועביו וינצטטו ויפשיטות ויחזקו
הטריקים בזה מראהו - חמש לקחת דריות קמה ידות צמיחת ואחריה או העשר צמיחת
הוא טקס אחד לעמוד או העשר הנצחית כעל היו טס חותמת חורים על טקס העשר
היום לעשר חורית טקס אחד יטוב אחד ואם יחד חין העשר כל כך יטוב חכל הוא ל היוט
מעט אך יקח יחיה על חוריו וקורו חותמת חורים בזה טקס טקס אך כשיטתו

הנה הם מורידים על הארץ כמו שהיה נהוג והיה צריך להם
ואם יתעבבו או יתעצבו ויתעוררו יורו על קור המזון ואעפ"י שלבשה יהיה חולצתם
ועצתם והחצתם נופלת בקרב מזונם לא שיהיה להם ריק עם זה מטנף מהמנהג
הטבעי עם החולצה והעמים יפקדו נפ בקרב הארץ נב רבות מן הפעולות הטבעיות ויחסרו
כמו הטענה כי לעמים תבטל בקרב המזון הארץ או תחבר וכל וכן לעמים יוכיט קצת העט
הטבעיים בקור כמו הטענה שהם לא יהיו מכלל העצב הטבעי במחלק אכל בלתי נא וקבה
כי הטענה אין חנוצרים אלהם פנים והבריאות טרף מוחלט חל למדת עזובה מהרוא
לעמים כמין שיקרה לו מהעמל או מה שיצטרך לו מן המעשה בעטל המזון לבד לחיות
מהמעשה חל טע הדברים אף הטענה חנוצרים אלה יצטרך לחיות מז והנה יעלה מן המזון
הטבעי ואעפ"י שהייתה היתה היא טבעית מזה שהיה הכחית כי הטבעי יחל על ההכח
בשעור הטע והחל הזה היתה חמה טבעיתות חנוצרים הוא על המזון הטע וזה כשיטתו
הפעולות הטבעיות חללקות על הארץ הקור והנכס והלחות היא היתה חנוצרים ומכונ
הפעולות החזקות המדות על המזון הקול ועצב וההירות הרבה ודכיות רכעם וההירות
הנעימה והטעם אעפ"י שלבשים יבאו איהם יבאו לא לבנה כלל אכל לבנה מיוחדת
באר הטעל והסוף הנה יחית הנקף למוהות או חסות מן שידה כ"ה
החיה כשנפחיד והיה חק שנים מהטעם והחלוקה והדעה וזוהי חד והיה
ל ייחזוק ונכס מה שישל מהם צע ונעלה ונעול למה שישל עליה וכטול הוא חס ומח
טחור הכרזה הוא קר והסוף העשיר לקוח מעט כחוד העש בפעולותיהם והפעולות
כמו הפחד החזק והנעב והעין וההנה וההטל וההתעוררות והזיון והיות דן חר
החידם לבק זכות וטוב התקף והחכמות והחריטות והטיות המדות ומעט מענה ומעט
הפעולות בכל דבר מורה על הארץ והפכיהם על הקור וקיום הפחד והטעם והחחמה והטעור
וזוהי חיה על הנוכח וקור הפעולות במורה מורה על הלחות ומן המין הזה החליות
והחזיונות כי מיי שנוצר על המזון חס יראה בלא הוא מהחוס בחס ובטחט נד שנוצר על
מזון קור יראה בלא שנוצר עליו או שנוצר במים קרים ויראה בעל אחר מה שדומה לזה
כפי מה שחומרים וזה חסר זכרון כל או יוכו חסר הוא מעשה אחרת המזנים הטעל
בעקר חבנין ואמנם תמונם הזרים המקרי הנה חס מורה על הכער הנקף חזיר
והזן בקדחות ועלית הס בעת התנועתה כהעשרה חס ועמל מופלג והתלכות
בפיהחלטו מרייות ככה ודפן טעם א החלש והמהירות החזק והכפה והזן כח שיוק
מן המוחים והתענג במקריים ויוע ענן טקן ואמנם יחיות המזון הקר הלבן טעם
מעט עטל ומעט צמא ורפיון פקדים ויוכ קדחות לבנה והזן טעם ובלקחת חזקה
והתענג כמה שיחוס מעטן כפת ואמנם יחיות המזון חל לבנה טבעי הם דומים
לראיות הקור והיו עם תפחה והלטריר ונע ושלשול טעם ויוע עטל וחזק בלקחות
מה שהוא לו ויוכ טעם ותפחת עפעפם ואמנם ראיות הוכס הטעל טבעי הם יוכס

[illegible]

—

—

100

באותה המורה על הקדמים כשיעצבו חברים וזו
החיות עליהם ויוחש מעצב ולא יוחשו לחיות חלי הנפ
ק חמש הטב דה יוחש בקדמי כשיהיו הקדמים

זפרק הרביעי

פרק הרביעי

הפּרָק הַחֲמִישִׁי

הפּרָק הַחֲמִישִׁי

הפרק השני

11511

במעשים שחיי חפשי מכל טעבור בהם קמרים יטע כמו מה שיקרה מההנחיות
בכבוד כי מה שהלך מחמון א הכבוד כשימנעו הסתמים מעבור יתקן דבר רב ויעני
ויכבד כבוד רב יורה מכלל המורכב ויכבד מהמורכב בחזק הטוב והעדר הקדחת
ואינם כשיהיו הסתמים כחלק או המעברים לא יורם כבוד ויורש בהעדר העבירה
הדב ובחיתיה ורוב מי שיש לו סתמים בעיניהם יהיה מרחקו כבודו כהדס אינו
מסתלק במעברו א חטא העק

הפרק השישי

על הרוחות והרוחות יורח ראיה עליהם
במרים המרעש מן הכחשים ואם נמשך להם שיפעלם מפרוק החסר ויורח עליהם
רחיה מהטעות יקרו למרים ויורח רחיה עליהם מהקולות ויורח רחיה עליהם מהמטות
ואינם הכחשים הע הכחשים המרעים מורים על הזכות וכל כשיהיו פירוק החסר כחיה
המנעמים ואינם כמו העמות והעדר והעדר העלם יהפך זה בכחב ולפעמים
מיוחית הישגיה שיטע העמות שבר ויכלס יטע ולא יהיה לו כחב אלא נמשך לעקיה
הטע למה שילח איו ואינם לקחת רחיה מהטעות על הרוחות כמו לקחת רחיה
מן הרפיון והמחדש מן הרוחות מהגויס מהקו מהטעות אהתבה ואינם
לקחת רחיה עליו מן הקולות חס סיהיו הקולות מעצמם כקדוים וכיוצא בהם כמו
טיוחט בטחול כשיהיה כבודי רוח ואם סיהיה הקול עשה כו בדפיקה כמו שיוכל
בין הטקוי הנחידים והנפשי בהתה ואינם לקחת רחיה עליהם מדרך המטות כמו
טהמטות מניח בין הנפח והקלע כמו סיהיה טס מהתה עם מעטק כולת לחות מוחלת
מהקשכות חו למה דברה כהחוש המטותי מניח בין זה וההכלל בין הנפח והרוח
אינו נעצם אבל בקבוצת תנועת ההטקט והעויע

הפרק השביעי

באותיות המורים על המורדות חמם החטנות
הנה יורה עליהם החוט והרוחות ואינם הפעמות מהם הנה נחמה מהם יורה עליה
הקדחת הדברה והטבר אם לא חוש לחבר חסר היא כו חו הטבר עם הכחב העקן
חס יהיה החבר בעל המורכב מרעש ומה שיהיה צד חו יעבור מיוחית הפעם הנכנס בפעם
החבר הקו ומה שחמית ההויה הינע הנפח בעד חות החבר חס יהיה לחוש איו יורח
ואינם הקרה לא ימשך חסיה כל שכן טב ויקרה לחמון א אותיות הכללים ואם
יקל יעריך א דברים הדבה והנפון טעמך קדמים כה א החמירי הפרטיים בחבר
חבר ומה שיחיר העה הוא כשיחש טבר ולא יחש כחב ויהיה עמה רחית תצביות
הנחה הלבע חו יחמר טקח לבית חס יהיה עמה חותית תצביות הלחה הלבנה
החמירה חו היא טחורית וכל כשיהיה קטל למטות והקו הוא מן הראיות היורה מטות
עליה ובחשיר יהיו המורכות החקות בעצבם יהיה הכחב חזק והקדחות חזקות
ויחירו להפיל בחיתה ובעלכב הטקט ומחדשות בתטעות ההתקצרות וההפסדות
כלל וכל מורכות הקדמים ויהיו לחות יחיות הכחב חזק והקדחת ויטע

הלשן

[illegible]

אשר יקרה בטבעה ותהיה מטיה והנופל בחמצה הוא המהלך אשר בחקים שיקרה טמנות
 תהיה יטעה ואינם התלפית הדפן בחקים רטם מדפיקה אחת הוא אם כמדת חלקיה
 או בנטיעת חלקיה ואינם התלפית בהנחת חלקיה הנה קורא התלפית יחלק חלק העינין או
 הנדירים ולפי שהנדירים טעה כן מה שיכול בהם מן התלפית ואינם התלפית
 בנטיעה אם במהירות והתחזקות ואם בזיוחור והקדמות אל שינוע חלק קודם שתנועם
 או חדר עתה ואם בחוזק והחולשה ואם בעדל והקוטן וזה אם טוה עלבדר טוה או
 יתחלק בנטיעת החסרון וזה אם בשע חלקים אור או לל מקומות החנבעות ועלך
 ההרכבה והחבור ואינם התלפית הדפן בחלק אחד הנה ממנו הנפסק וממנו החוזר
 וממנו המדובק והנפסק הוא אשר יבדל בחלק אחד במטיה קלה והחזר הנבדל ממנו במטוה
 יתכן שיחלש טק קטנו במהירות והחזר וההדמות ואינם החוזר הוא שיהיה דפן
 גדול חזר קטן בחלק אחד ואחר יחזור חזרה דקה ומן המין הזה הנכנס והוא שיהיה דפיקה
 בשתי דפיקות בסבות התלפית או שתי דפיקות בדפיקה אחת להנכנס זו כן כפי קצרה
 החלקים בזה ואינם הדפן הוא אשר יהיה התלפית מודר על דפיקות בלתי מוחטקת
 במה שישתנה איו מהירות א' חזר או בהפך או א' קטן או מן קטן בשעתם או גדול או
 מקוטן או משווי בשעתם א' דבר מה שיעתק איו וזה לפעמי ילך על הדמות ולפעמים יזהר
 שיהיה עם דפיקות בקצת החלקים יותר חזק התלפית וצדקתם פחות

הפרק השלישי

במיע הדפן המולב המיוחד בשמות הנה יט

ממנו צדי (הוא מין מן המהלך בחלק אחד)

בשתייה מחזר ואחר יפסק ויחזר ויש ממנו הנפיק והוא המהלך בעדל חלק העינין
 וקטנם או גבהם ובחזר ובחזר ובקדמה בנטיעת הנטיעה עם רכות ואינו קטן
 אחד ויש לו רוחב מן כל הוא ג' מים עשבים קצתם אחר קצת עליוסר עם התלפית
 פניהם בלתי והעפל והמהירות והחזר ויש ממנו התלפית והוא דומה להם א' שקור
 קטן חזק התכופה דקה הנפסק מהירות וא' ננו מהיר והעפל יותר קטן אחד ויותר חזק
 הדפיקה והתקע והעפל התלפיתם בעדל ובקדמה וחזר יותר דקה לחוש קדמה ופחות
 ברוחב חזק שזה לא יתחזק ויש ממנו המעיי דומה לנפיק בהנחת חלקים בלתי
 ידרכו ובקדמה והחזר א' שקור יותר קטן ועם קטן מתחלק החלקים סקטים ואחר
 מחזר קטן קטן מתחלק החלקים בעדל ההתפסו והקוטן והכוח וממנו זב קעכר
 והוא אשר יעיד בהנטיעת החסרון א' תנפיק ויתקפס א' חסרון וזב קעכר
 לפעמים יהיה בדפיקות פחות לפעמי יהיה בדפיקה אחת בחלקים רבים ובחלק אחד
 והתלפית הזוהר מיוחד הוא אשר יתלכ בעדל ולפעמים יהיה בבקיעת החזר והמהירות
 וקחוזק והחולשה וממנו קחוזק והוא אשר יתלכ מחסרון א' נפיק בהנטיעת החזר יחזר
 על קדרי על עיניו חל הנפיק הראשון בחסרון על שיהיה בעל זנבות עכר דפיקה חל הנפיק
 הנפיק ממנו ויש ממנו בעל שתי הקדמות והופאים חלקים בו יש מהם ז' שיש מהם

בטיהיה קשה ולא יהיה חלש ולא יהיה סקור והטפל מפלג כחן טיהר חלחולשת הדם וחשש
הגורר ג' פעל הקוטן אך לא יהיה שם חולשה ואין דבר מאו חולשה מחייב הקטן מוטטת
החולשה והקוטן הקוטן עם הכח יותר טקף הקוטן העיר העיר לא יחבר חולשה דבר רב
אין לו חולשה מהתפשט וחומש יטא עזיבת תוספת על הטווי דבר אין טקף גדול איה ואם יהיה
חזק והכח חזק והכל נלח שמוע לקוטן לעדל אז על כל פעם יהיה חזק כפי שיטלים בחייו
מהשיגע בעול ואם יהיה חלש הכח אז לא יתכן להעיר הדפן ולא חלוש מהחירות בו ואם
עצב יטוב תחבא כפי שיטלים בתפילה מהשיגע בעול והחירות ויעמיד חפשו יד ברת
במקום פעם אחת חספסת או בפעם אחת והנה יחיה זה לעצמו יד שערך שאת דבר כי אם
יכל לעשאו יפעלכן ואם לאו יחלקו לעצ חלקים ויחזיר ואם לאו יחלקו לחלקים רבים ויטח
כל חלק נחש יוכל במתקן או בחירות ועוד לא יטח בן כל שטח העתקות ואפי' יהיה מחול
בהם לא חס יהיה בתכלית חולשה כי אז יטח ויעתק בטוב ויטוב בחור ואם יהיה הכח חזק
יהכל שמוע אך העיר חזק יותר מן החזק הטוב העה הכח יוקף עם העיר החירות ואם יהיה העיר
יותר חזק יפעל עם העיר והחירות חזקה והדרך יפעלו בחמת הנג סבית העיר כשיחנע
חונע מהתחב וקבץ חלקי העיר והעיר המונע מההנצחה בקוטן הכל ידך חולש החונע מק
מהתחב וקבץ חלקי העיר והעיר המונע מההנצחה ואחמם בחקירה הנה יטח עליו הרזון
והרזון יפעלו חס דיקות העירך שטח המחילה העלונה על התחילה וייתחב או חזק יותר
הכל והרזון סבית חולשה אין רוב טקף או חוס והעבוב סבית חזק כפי העירך בעל
או קיר חזק חמש מהעיר או תכלית מנפילת הכח והטקפת חמות וקבית חולשת הדפן
מהטוויס הדאגה והקשה וההקה והכח והלחה הרעה והטוויס המופלג ותטעת הלחה
ופעלים ופעלים לחצי חזק החוס או טכונתם לב ובחמה טיחך יותר וקבית קוטן
הדפן יוטב נפ העירך או חזק מהחית או חזק קור מקפח ולפעם יקשה נפול לחזק
המחלחלד והחית החזים בעבוביה לעמת ע דחית הטבע וקבית חות הס הקטת החלח
הטבעות כחון או החיתות החירות כחון ולפיכך או שחיים לא טבעות על החירות
כחילה וקבית החלחלות הדפן עם קיום קבכ בודד החמר מחלחל או חלחל ועם חולשת הכח
חלחלת העיר והחוס ומסכות ההתחלפות חלח העירך מן הדם וסחזה תפילה החזקה
והיותר חזק טבח חזק החלחלות כחילה חזק דפן חונק לרוח המתטעע וכע כחילה קבון
הלחה בקרוב מן הלב ומסכותו אשר יחייבהו בזמן קצר חלח החזון והדחנה והחחטט
כדרי ואחמם כחילה באחזן לחה דעה לא יבור תמיד ההתחלפות ואחל יבא א החזקה
תנן בעצב א כפחן והא יעשה הלב וטוב קדפן הכפח חס וקבית חזן דפן חמצי החחטט
הנשך בגרם העירך נעטטן ופועת ובשוע והתחלפות ענני העירך כחטטן ופועת היא חולשת
באברים העצבים ובעל שית הלחות סבית חזק הכח והעירך וקוטן הכל עלה יהיה
שמוע לחמה שיטתל טח הכח מהתפשטות נבית אחת מדי טיילה לחתך דבר נהכח אחת
ולא יהיה שמוע ויכח אחריה הכח אחת וכל כחיוסין העירך בעצב וסבית הדפן

אחרת תחלפת בקדושת והחיות . ויש מהם שיאמרו כי הם נ דפיקות קטנות זולו וכלל
 אין קצון ביניהם בעצן שיכל ההתקבלות ואחר ההתפשטות ואין כל מה שיוחס מחמת
 שתי הלימות יתחייב שיהיה שתי דפיקות שחב יהיה הנפקח ההתפשטות האור שתי דפיקות
 ואחש יחיו שיחמו שתי דפיקות לעצב יהיה הנפקח ההתפשטות האור שתי דפיקות ואחש
 יא כשיהיה ויתפשט ואחב ישבא העומק מתקבץ ואחב ישוב פנים אחרת מתפשט
 ואחמו כעל המטה והנפול באמצע הנפכים וההכלל בין הנפול באמצע ובין הנפכים
 כי הנפכים הנהיגו שניה קודם צמר הרחשונה ואחש הנפול באמצע ובין הנפכים כי הנפכים
 הנה הנהיגו הרפיקה וההתחדשות בזמן המנוחה וצמר ההלכה הרחשונה ואחש הקשרה הלא
 וההקבוצ וההתעקש פלא הוא חוט יתעקש ויהיה והוא חוט שש ההתחלפות כולה
 והחיות וההנחה וההרחב וההתקבוצ מכלל ההתעקש דומה למעשה אל שהתפשטות
 בהתעקש יורה נעלמות וכן הולך חן השוו בהנחה והנפלה והוא מתעקש ויורה נעלמות

התעורר פתע וחסרון הנה האנשים הם היום הטוב
ואם יהיה דבר מהמינים החריים חמים נוקר לוי שמחך לעסקת בחור וטב יודע עת
עליה הנה היום טוב חפץ החורק וחמנים הקונץ אשר לא יוכלו תפסת לא חסרון
הנה האנשים הם היום הטוב והמקור והטוב האזון

הפרק החמישי
בבית חינוך הדפן הנזכר. קבות הדפן זהם
סבות כוללות הכליות עצמיות ונביות בלחות
הדפן ונקראות המחזיקות ומהם קבות בלתי נכנסות במחלות הדפן ואין מהם שוקדות
חטנות נשטניים למשפטן. הדפן ונקראות הסבות השוקדות. ומהם בלתי שוקדות
ונקראות יחשנות במוחלט. והקבות המחזיקות הם הנכנסות חטנות הדפן חטנות
כלב וצב ידענה נשטן הכחות הטבעיות. והן הכל והם השוקים הדופקין וצב
ידענה נזכרון חטני. והן העוף א הכבוי והוא המכניח אשעל ידוע מן הכבוי.
ונביתו כנען נבית החום בהכנתו א כבוי חו טוויו ואן הקבות המחזיקות. טהנן
פעולתם כפי מה טיתחבר עמהם מן הקבות השוקדות והחטנות במוחלט.

הפרק השישי
במחיצת המזבח וזאת לשם
שם המזבח והזבח חזק והענין חזק
הדפן גדול והענין יורה שכל שם
קטן כל שם חזק ואם כל שם חזק
הקטן יפעל הקטן יפעל הקטן יפעל

יִהְיֶה דָךְ בְּקִסְתֵּי הַלְלוֹת הַקְּבִירֹת לְאִיטָלְיָנוֹת

הפרק השמיני

[illegible]

הפרק התשיעי

[illegible]

הפרק העשירי

בדלוק הארצות. יש ארצות מה שהם שוות חב. ביות
ומהם חמות קצות. ומהם יבשות חרפות. ועלן

הפרק ה"א

יהיו חספני הדפן בהם בקט חק טירעת מדפן פתקים
 בדפן זה טידי בותן הדברים הנקודים הדבר העליון
 חסע ענן הדפן באיטת ובחיות חמם באיכות כשיטה אל לחמיוס או אל הקדור
 וישתנה כחם טעם חמם בכחות העה אס יהיה שוד יטוב הדפן גופו בעדל ומחמיו
 והתביפה לעספת הסה והחם ויתמחמד הרוטס הזקזק ואס ידיל פ השער מאר יטוב

[illegible]

יגפן מתחלק בל שור לכוני החל על הכח וכל כוונתו מחייב התחלתו דפן
ואלכ ארבעים שחירות יורה יתר חזק מתכפת ותשנוי זה מתחמה כ חלכה
קיימת ואם יזה ברעו פחות מה יזה התחלתו מסודר ואם יזה מעט יהיה
הדפן פחות התחלתו ועל ומהירות ולא יתחמה פטי חלכה כי החמר מעט יתעבל חמה
ואם יחלש הכח ויחלש חן הכח והמעט חן זה מהם שיהיה יתחמו הדפנות בקוץ ועקוב
באחית העץ ואם יחזק המכע על העטל והשנוי טוב הדפן טוב ויש לין קעלה
ואם שחור ממנו וזעף שיהיה דן יחייב התחלתו ולא יחייב כן שיעור נחשכ ושער
ינור אם חזק כיוצא בו מהחיות והוא לפיין עמיתו ודקות וקלות ואחנם כשהיה
הין דר בפועל הנה יחייב חת שחייבטו המקרה מהקטנה וחזק העקוב והחזק חזק
במהרה למיירות עברו ואחר שיתחם בעף יל כור מה שחייבוהו והין כשיעבור
בעף והוא אם לא יהיה חזק יחד חן הטבע ויקרה ל שיתקמר ואם יעבור דר ינע
בהק למה שלם ינע זולת המקרה כי הם יתחמו עד שיתחמו ולא יעברו מקרה
בעברו זה ימיר לעבור קודם שישנה חיותו חזק זה עול ופס בעפ המוכנס לקבל
הזק ויחנכו בהק חיותו כשיעבור אם כי חזק לא ינע חיותו בתלת הפלגה שחזק חזק
עול חפס כל הטכט יתקשו בחלק והפיוק וההפס ואחנם הקר חזק יפל הטכט
ויירבה כחו קודם שיתעעע לחלק הפיוק הנה זה חן שחייבטו הין טוב השער וכחום
וכן קר חמים פחטי יכחן אחר חזק הנה יטט חפטי חתים כהיה בעמיותו מחזק
לבעל החלטה מעור הכח כיה שחזק בענפ החת כמהרה ואחנם בקרור ובחום
ההוא חמט חזק טהיה חזק כהקט לרוב העפ הנה לאחד מהם לפעמים יחזק כי
הדברים הקרים פעמי מחזקים לאשר יש להם יועמם אם פחו שזר גלי כמי החומים
מחזק החומים יחיד ויחיד דכט מחזק המקרה יחיד והנה הין חזק שחזקם בטבעה
הוא מחזק בתחלתו ויחזק אחר ואין דבריו כזה עתה לא כלחו חזק כו ישתנה מהר א
היו כי הוא למה בעמיו מחזק יחיד ואם ישלחו חזק חשט לו בעף טקף חזקו ואם יחל
עליו יחזק חזקו כפ זה ויהיה ענות הדפן כפ זה אם יחזק טקף הדפן חזק ואם יחמם
טקף טקף ואם יקר יחזק מהיוק וטוב העטן מחזק וטוב העטן חזק וכל
כל עטן חזק טקף עי שחזק במהירות ואחנם חזק הנה הם כיה שחזקו מחזק
מחזקים ויפלו כעלה דומה לבעל הין חזק שחזקו מחזקים אלה מקרה לא ישתנה
טיבת הין כעופת הטף

הפרק הי"ב

בדפן חמם קרוב כשיעור
מהטעה וכפן עטן העבול כי הדפן פתלת העינף קטן וחלש כי החום הטובע תועת
בעת ההוא אל התקבצות והטקיע בעומק לא שחזקו והדומה כי הוא בערב
ההוא טוע כלל לקנעת העש חזק לא כנס לעט החזק ולבעל החזק ויהיה
חן כחום וכשור כל ספק ויהיה יתר חזק חזקו והעמל כחום חזק טיחיתו כן

חמם הכעס העז הוא
 ימים הרבה נבואה מהיר והשקף ואין דאור שיטל בו הדם לבוא כי התפעל מתעורר אף
 שיתעורר עמו פחד בראש פנים יכיר זה ופעם זה וכן אם יתעורר בלתי חומל לוקח חן הטוב
 והטעם לטוב לעצור התעוררות והתעוררות לבעת צורך כמו שיש ואחריהם התעורר העז לבי
 פקוד התעוררות אלחץ לחט העז לא יבטח שיהיה הכעס בראש בו המהירות לא כחייבו
 התעורר אצל אדם יפסק נבואה לטור ויהיה חמור ומעכב בו . וכן דפן השמים העז
 יבטל על הדוב עם הכח ויהיה טעם לחמור ולעכב . חמם היעז העז לבי טחום נחם
 בו וטוקע והכח יחלץ יתחייב שיהיה היפך קטן וחלש ומעכב וחמור . ואחריהם הכח
 העז הכחומי חמם ימים הרבה מהיר והשקף בלתי חמור והעמך חמם והמוריד חמם
 הדפן טעם הדפן

[illegible]

הכל הישני

ביתן והעזקה יום י' כ"ג
אחרי כל שנתו
לקחת דרורה מעט העין אחר חמשת השנים
מן המור הנ' מן החופץ הד'
דברק הראשון
מן רתנו לבטוח בידך
יחוי עיניה העין הרחוקה

ואם תמך בהפלגה יחלש הדבק - חזק ויהיה חזקתן מחזיר ומקצב וטח העה החלש
הקטע הדבק הוא חמה עדיה כל סכך כך החם החמים כשיפעלו יפבעם הנקף החום
בעבור החום החזק - חזק לא יבחימה שיגבר עליו חשי מרוב חטבע והוא הקדור ..

וּלְעַמִּים יִמְחָה וְיִסְתָּר וְאִם יֵעָר חֲסִיט הִיא טִי הַחֶקֶד. יֵשׁוּב הַדָּפֶק מֵהֵר וְיִבְרָךְ
וְאִם יֵעָר הִיא עֲמִידַת הַטֶּעַם יֵשׁוּב מִחֶקֶד וְיֵעָרֵב. וְאִם יֵנֶע הַחֲמוֹס הַחֶקֶד מֵחֵט
לְהַפֵּק הַחֲמוֹס מֵהַכֹּחַ עַד שִׁקְרֵי הַטֶּעַם יֵשׁוּב הַדָּפֶק עַד יִחְזָר וְיֵעָרֵב. וְאִם

היחזקה ההוא במים קרים הנה חם יעקב עץ יחל דרכו ויקאנינו ויחדש עטוב ואחר
וחם לא יעקב אבל שיקן החום נוקד הכח חוזק ויעל חפץ ויאמר החזירות והתביעה
ואחיש האימות אשר יהיו בחיי ועמיתים חסם העה הם מוסעים בדפן

קוץ ויחפר חמל. והמחמרים חושפ' בירק והירוק לא שורק הכח וחז' יהיה חל' שזכרנו קודם זה.
 הפרק השני בירק החיור בנשים והוא דפ' הדות. הע' הערך.
 בהם יחזק בקבת שחקו הולך בנ' שחן.

הפרק המו

המחבת כלא הוא טוחפת לך ירכס ושתי נשימות. תחנם אדם אינו נוקף כל עקר
ולא נב נחם חסדן אלא כשערה שתייבהו חפט עמל המסך הכבד. ולכן כשיצדו
יניח החזק החמוץ והטורח החזק יצל היטב ויחבר ויפסק

הפרק ה"ו
בדפן הכתובים . הקצב חטא הדפן חס לחזקו ואס להזית
בחס יחסי ואס לקרר חזנו והסבב קדויות בהתחלת
יעיר המ ייעשה לקיום תדמות חסו ולכן ידק הדפן נחן ומהר ויורב חזק

הפּרַק ה'י

העטב כי הערך יחייב תועלת ומהירות וכאשר נצטרך הכרח להזיק הבה למה שזכרנו מהפעם
יחול לחוד ובתחבור ענין שיפירי העדל והמהירות וכל השניה) ישנה חוזק התביעה
ומהירה הקוטן והתועלת והמהירות ואם נוסף יביא העכוץ והחיות.

הערך ד

הפּרַק הֶעֱמ

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם
 לְעַלְמָא דְּחַיִּים וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם לְעַלְמָא דְּחַיִּים
 כְּשֶׁנִּי תִּמְחֹד לְקִדְשָׁא וְעוֹד בְּחַיִּים וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם
 וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַדָּם

לך בזה טעם חורפות את עמך שמכזיבם. והחורבא החטעו הנקף הדפן את טעמא
בחינה ואם טעמא בועתה ואם טעמא בועתה כטעמא ואם טעמא בעבור החבל אשר הילך
בו ואם טעמא בעבור החורבא אשר יתקן חורבא. אחת טעמא חורבא

כחיה תה במורכח חמה כי היא תחיה במורכח שני היפך א המצביות להשיטת א המצביות
חמש המצביות והמחממות והמחממות הם לא ידעו קצת המצביות הם ידעו במחממות
וכמו שיש מן המצביות והמחממות מצייתת קטל אחד שחוסר מצייתת והמחממות

והחורבן הזה עשׂים היפוך ע״י . ואם תהיה צרה אחד ישיגהו חמוד ומעטב והקצת
עשׂיף במצות . ואם החורבן הנך יצא באשר תקן הנה היא מעלת המען .

הפרק השני

כי היתה מתפשט בשם הלוחי יידי חזק הפזב חזנו
בזיתת מירית השתן מיריות השתן מיריות הכחיות
כמו הקצב וחזרו האתנע וחזרו העוב הקיוב לבן וחזרו הטונג וחזרו האש
הדומה לעבוע זעפרין והוא הכפוז הנמור ואחר הזעפר פ הדומה לשערן והוא אשר יחמר
החדם הנמור ומה שאחר האתנע הנה כלו חזרה על החום ויתחלק לפי מידעתו ולפעמי
יח"כ כוס התעשית החזקים והפזבם והיעב והפזק חמר חמים העתניים ואחר אן חזרע
הנזכרן מיריות החודם לעוב הנמור והזרין והחודם החזק האדמיות והחודם הנזכר
לשחרות ולב חזרים על תעצות הדם וכל עוד שיטה א הזעפרנו הנה העבר חזרה
החזומה וכל עוד שיטה א האדמיות לשחרות הנה הדם יתר לעבר והאש יתר חזק
על החום קן החודם והנזכר לשחרות כמו טקמיה בעצמה יתר חמה מן הדם ויהיה חזרה
השתן בחלם חזרים העורפים נזכה א הזעפרנו והאשיות ואם יש שם קיקות יורה על
עלעלן חקטול ושהוא הנחיל ולא ערה בחמיות ובאשר יחזק הכפוז ויטה א עד
האשיות והנזכר ש הנה החום כבד הנחיל בתוספת והוא הנה בות המופל ואם יוקף
זכר אז חום נחמן ולפעמים יוקף בחלם חזרים הדמיים שיתן כדם עצמו חבל א
שיהיה שם כחית שיתן וחיה על חלי מופל ובאשר יוקף חשט חשט ויהיה עכ
באטה הנה הוא חזרה עככנה יחזר חזנו שיפז הדם א קחחנקים והיות יעשט
היות קיק על חזמו ועשט חזמו ובאשר יוקף חלי חלי יורה זה חזיה טונג
בקריות החזיות והחזיות כ פשמים רבות יהיה חזרה על גבול וקצב חלק אס
יתחזק בהחלה בפש קדים עת גבול ויהיה חז חזיה על חזית החזק וכן כשחז
יחזר היקיקות חזרה גבול ואחם בירקון העכל עוד שיהיה חשט יתר חזק
החודם עד שיטה א חזיות ויעצב חזב צעכלת פ ולעוד שיהיה יתר פ יהיה יתר
בטוח כי שיהיה חשט כ לבן או שיהיה חזם חשט חזים והיקקות עדין בשטן יחזר
השקין והרעב הוא חמה שיפז חזק וחזריו חזל ואחריו חזר חזיות
הנה כמו השתן הנזכר א פסקיות חזא חזיה הפזב ואחריו הזכר כלומר
וירדיו והפזבתי וענב כלח עלח הוא חזי והחלי ואחם הפזב חזק חזק
חזרה על קיר וכן חז שיפז יר ויהיה חז חזריו והקף חזרים על שר פ חזקה
והפז יתר בטוח מן חזריו והזכר חז חזר השתן חזרה על כולה והעניים יוק
השתן היחיה חזם חזרים על כלה ואחם חזרתי הנה הוא חזרה על חזר
החזק צובויקדמיות שיתן ירנה ובזי חזר כהוא חזרה על שחית פס חזות
ואם יהיה עמל שחיים יקוה שחיה ואם לאו יפזר על כשטן והזכר חז חזק
החזרה על חמות ואחם מיריות השתן השחור יחזנו שחור חזק א חזריו
דבר הזעפרות כמו שחזק בירקון וחזיה על שפ החזומה ושחיתת ועל השחוק
המפזיות מן החזומה ועל היקון יחם חזנו שחור שיתן מן האדמיות הנקדרן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אמר רופאין

אמר רופ"מ
השמן השחור נחשב כמלכות חכמות והעלות הזאת עירובית
מן העניות העשות והוא רחוק מחיתת בחלים חדים
ונחמד לפעמים יהיה השמן שחור גב ירע בעלילת הגלות והחזקה אם יהיה שם טעם
חזק ח"כ עין שחור חזותית. השמן השחור כזקעם איננו טוב להם חמה טהרה
וחיננו חבל לא להפסיד בול וכן בשמים. השמן השחור אחר העמל מורה על טהרה
ופכלל השמן השחור כדמחלת הקדחות מחית. וכן חזית חזר כדמחלת כמלא יחבר
יחזק חזית וזה יהיה רחוק על גבול ואחרי השמן העל הגש יוכן מחזק צענף אחר
השם טהרה קין פחד פ' החשים יקראו הקפיד לבן שמו שיקראו חכמות חכמה
יהשם חזק לבן. והפ' העלן בחמת והוא חזר מרחקו מרחקו חזק חזק חזק חזק
יחזק

הם יותר רעועים לפי טעמיהם יותר מושכים לחיות כי הם יתנו א יתרון החמר בעבודת ה' וכן
 ובית דין שנים בקדושת החירות חסר ואם יהיה פתרון מעצמם הטבעי חסר . והתורה
 זה מהם חסר שורה על הקדוה כי כשיחיד יורה על חיות לא אם יסכמו עמו חיות טובה
 וקיום פה ואז חורה על יצאה תחלה במקום חסר ירצה הנחב ורצוה יקרה להם שירצו עס זק
 כאב למעלה מן העצה במקום הנחב בעק קטן ובכחות וחורה על התעוררות חורבן . ואם לא
 ייחד בבאב ההוא והכובד שום צד אבל הוא כולל יורה השתן החור על צמחי וגיה וחורבן
 סללת קטן וריקנות השתן אצל הנחב בלא הדרגה חסר חזרת החוש . ואחנם השתן העב חסר
 הנה הוא חורה ברוב העצבים על העדר תבטול ועל החיטא יבטול עבודת המטות ויהיה
 בתכלית קדושת לחיות או בקיעת מורפות ירוב הדקוה באלים החיים על הליך אך החסר
 הדקוה על הרע יותר חורה כי העב חורה על עבולמה הוא חסר יקנה תחמטות והנה במה
 שחורה על עבול ויכולת מן הכח לחיות יקרה ובמה שיהיה על העבד החמר ופיו והמעט
 תבטול החסר המטות חורה עליה . ויורה יורה על הנחב בטע העטף במה שיכח חסר
 מן המעט או שיכח חסריו תעטף החוש . והיות באור מן השתן העב בקדושת מה שיוק
 חסר דבר יבטל חסר . ואחנם חיות שיוק מעט מעט חורה על יבול הנחב וחוסר הכח
 והחוש חסר יבול חסריו שכן טע חסר אחרע . וכשיטתה הדקוה א העוב באלים חסר
 ולא יבול חסריו חרע חורה על המסר . והבדל כשיחיד לו השתן העב ויחוש כאב בצרה
 חרש (שכרן) הנה הוא חסר ל בקדוה . ואולי היה לו זה מחמת שחזה או בקיעה חרע
 בצדו מהלכ השתן . ואחנם שהדקוה והעב יחד חורים על העדר תבטול כי תבטול
 יחשך חסריו שכן טע החמטות כי העב בשולו שיתעבול הקדוה והקוה בשולו שיתעבול
 העוב . והשתן העב כמו שחמטן במה שקדם לפעמים יהיה אך כפירי ולפעמי יהיה עבול
 והפרט בין העב הספרי ובין הדקוה שהעב הספרי כשיטוכך בהנעה לא יהיו תלפס
 הנשים מחלקיו קטנים אבל יתחשו לו נפש גדולה ויהיה תנועתם מאוחרת . ובחשך יעלה
 קנה יהיה בקצו אבטותות ויחשדו להבקע והולך כמו זה מלבנה עופת העבול או חרומה
 חרומות חס יהיה א צבע נוסה א הכחמות ואם לא יהיה א צבע נוסה א הכחמות ואם לא יהיה
 צבע חורה על חבת חלבה הזכרית וזה יהיה פעמים רבות בשתן הנכבשים . והדקוה חסר
 ירבה בו הצבע ויהי טבע חרען חבטול ואם לאו היה תבטול טעל ט החמטות יחלה יותר אך
 הוא מעפוב חמרה ע קללת תעלות תבטול תקון המטות ואחר הצבע והבטול בחמטות יותר
 טוב חקיות במראה ולכן יקרה השתן קין הכחמות חס יתמיד בזמן החוש חסר חורה על
 דוע ועל עשה מן הצב המעכל . ובחשך תבנה שכן קין ואחר יהיה טע התחמטות חקיות
 מהחודם והכחמות או עין בחומר על עמל חרעב . ואם יהיה קין ויהיו ט דברים כסובין חס
 עלת במקוה קנה זה לשריפת הצבע . והשתן העב באלים חורים חורה ככלל עלה רוב החסר
 ואולי יורה על המסר והוא חיות טחם יטאר טעה יקפא ויתעבד וכלל עבודת השתן חס
 לחיות עם דוח חרעב בחמיות . וכשיחיד לא יהיה עבודתו ובהפר קתם יטלם הזכר

יחד העבד ומעבד השמן. השמן העשיר פעמים יורה על נפילת הכהן וכשעול הכהן חטון
הקורבן היה כקור החטון. השמן העשיר הדומה למרחק היין קדש חוץ. הדענה יהיה למעננה
ובעל המורקות החיות טענות בקרבנים. השמן הדומה לשמן הקורבן וטענה הכהנות
וכלו היו טרף לחוק בלבול מורה על הפסד לחות העוף ורובו על לילה ענה עשה כהן חוס
מה והער יום עב ולכן יורה על פאכרזט דהוא חו הקרוב לבן ולפניו יורה כעיתת חיי
על למד. והשמן הדומה למרחק חטון מה דהעמדת מורה בחוט על חסר ההוא
חמרו קתם כטיהיה בטפל השמן דומה לקבן חו לעטן יסך החוט וחס יהיה כן בכל החוט
חסר חו. והלילה דמה עובדל מהמונח ברחון והשמן המהמם החלקים כלעשר טהון
החלקים העונש בו יותר מורה על שמעשה הטבע יותר נבד והטבע יותר יכל והנקבים
יותר פתחים. והשמן חסר יראה בו כחוטם מעופים קצם בקלע יורה טענת חיי
חסר החטון. **הפרק הרביעי** בחולות יום השמן

לח נראה יום שכן חולה לעולם

השמן הכריזים ונחמה חס יהיה השמן און ל ייחל כלל מורה על קור חוץ וטענת חוט
וחול יורה פחלים חרדים על מות הטבע. ואם יהיה ל ייחל חסר יורה ונחיה טס יחיות
הכשול יהיה כבד נפ ונעצם בכל השמן ויוקח יורה עליו בחותנת זה. ואם לא יהיה בטון
חפז שיהיה חוץ וחפז שיהיה לעפוט. וכחסי יהיה זה בקדחן החיות ולא יהיה בשבת
חפזי השמן חוץ יחיה ענה. ואם יהיה נטמא החיות מורה שהעפוט הוא בחות קדוח
העפוט נבד עלהם חוס נכרי. ואחמם חס יהיה החול חר דנה הוא חות מות כי הוא חוץ
על חות חוס הטבע ומחטלת קור בטבע עם חוס נכרי. והריח הנוטה א החתקות מור
על תבואה קדם. והנבואה בחוץ דנה חרומי. והנבואה הנוטה לחיות שחורי. והשמן
הנבואה קריח כעיתת חיי כריזים מורה על קדחות יעששו חו על הרת עפוט נעדר נהם
וורה עלו חתות הקלות חדרו ובחלים חרדים כשי פה חן השמן יחיה ענה דבן בו
והיה חות קדוח נפוט ולא כח חריו חרע דנה חות חות נפילת הכהן

הפרק החמישי

בכיות הקורבן חן הקדש הקדש חות חות

השמן וטלוח היוט עם קטון בעמדת השמן עיר על סכך וכל כעיהיה חוץ נבד
בעף כח סיקרה בטון בעל הנפיה חתפיות הרבות. והקדש דנה חוץ בקדוח
כחסי יורה בשחיות וזהביות על הירקון ונס יורה בקטון ועל כקטון יורה על חולט
דוח ומעט הדבקות ועל יורה על הדבקות ואחמם כמעטו ופון כיפון חוץ על דבן
ורוח עב. והקדש חמם בקיעת בחיקור ובקיעת סמירה דנה בקיעת באקור יורה על
דבקות. והקדש חמם חמם בחלי הנלות חורים על חות הדבקות ובכל דנה חתה
הדבקה בחלי הנלות ויורה על חות חות וקור ועליו יורה חת חת חת

הפרק הששי

בכיות חות חות חות

ח

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

על היום הזה
ביום הזה

[illegible][illegible]

חֲדָשׁ וְיֵי הַחֲמִישִׁים חֹלַת הַיּוֹם הָאֶחָד וְכִינָח בָּהֶם כָּל עַד שֶׁתִּקְרָא אֶל יוֹסֵף וְשֶׁרָא
 בְּקֶרֶךְ . וְיֵי הַדְּבַשׁ כְּפִי הַקֶּרֶךְ . וְיֵי הַחֲמִישִׁים יִקְרָעוּ שְׂחִירִים חֲדָר לֵךְ בְּחֻמְצָה וְחֵלֶב
 הָעֹלֶם לֵךְ שֶׁחֵן תִּבְטְעֵם תְּכַוְנֵהֶם וְחֵן לֵבָב תִּבְטְעֵם וְיֵי הַדְּבַשׁ הַזֶּה חֲמִישִׁים
 וְחֵפֶיךָ נִשְׁעֵנֶה חֵטֵן וְשֶׁרֵי יִטְוֶה בְּסֶפֶר הַפָּרִי פִּדְיוֹן חֹרֵר לִשְׁתֵּן "

[illegible]

١٥

[illegible]

בישמירת הדבריות

[illegible]

[illegible]

הפרק הראשון

הפרק הראשון

מן המעורר הרמון הן הזכר והנקה
בשר יתר ש' עתותיו " חכם הנפת השם

[illegible]

בחוץ ויטעה החלם עליו וכן עשייתה נעצת על הפתח ופתי הפתח חסד חשפנו חלבו.
ואחנם הנחש הדיו הע ירוסא כשיתית היין קריח ולקח חתמו וטות מופ הדיו ואחנם
הנהגה הלוחה מזון ליתתה וינקת או רחוי שיהיה ליתתה קדוה ולא כל כך קדוה מאד
חלל ביער ובין הדם והע חשק חדשים ושתיה ליתתה לומר ויהיה ליתתה בעת הטבע
של הפילה ושלח היתה חרשת להפיל וראוי שתהיה חרשת בציור השוא וחסון סמונו מופ
הכחוס ולא תשמש כל כי זה יעיר מחנה דם הערות ומפסיד כח החלב ויחשט שיעורו חבל
חול תתעבר ויהיה חזה חזק על שנת הולדות בחדר. אחנם לומר כשיתלה הדיו חן הדם
חזון העבר. ואחנם העבר חנה למעט חנה שיטתה מן החזון א לשמך האחר א החלב
וראוי בל יעקוה ובכח ביעקוה הרחשונג שיחלב דבר חן החלב ויחל ושיעור בעבור
כדי שיהיה חזק החללה א הכח בל הברון והושט ויער. ואם ילחך קודם היעקוה
כל פעם לחכה מרוב חזק יועיל ואם יחזון במעט יין יהיה נטון. ואין ראוי לתקן חלב
בפעם אחת חלב הנכון שיעקו חשט חוש ברעפה כי להניק בשוכלל בבית אחת חס ועיר חיה
נכח ורוב הנחות ולחן שכן ואם יקרה זה הע רחוי שלח יונק ויחלב בחזק או תתעבר
לשט עד שתעברלזה ורוב חנה שיעקו בחים הרחשונג הוא ביום תשמים וקנה חלב
תעקוה ביום הרחשון וזלת חזון כמו שזכרנו יהיה נטון וכן כשיקרה למיעקת חזון או שלח
מחלבת חן שלחל יכ או עיר מזיק הע הנכון לחנות של קנקת וזה עיר שיקור זה
וכן אם יכיר החסר א הטקוה תרופה שיטת חזון ואיכות עיר וקאטר יחן חסר חזון
לא תבדיר עליו כחשת העקוה בחזון שיטת עיר חלב באצמו וחסת חלב יעשהו חס וקני
החוש קודם היעקוה חושל וזחון הקבע לען הוא כשנים וכאטר יחלוק הנער
וזלת החלב ינק ל בהדרגה ולא יכבד עליו ואחר כשיתחילו טעו חזמנעים להראות יעקו
חל חזון קטר הוא יתר חזון חבל שיעקו דבר קטן בעקוה ויתחללה חס הליעסלה
המיעקת ל ואחריו חס בחים או כדכש או בין חזון או בחלב ויטתה אז חשט חים
ובעתים עם חשט יין חזון ולא תעצבו לחלתי ואם יקרה לו תכחוס ועצב כחן ולחן שכן
תחשטו חלב דבר הקטוב שיחזר חזון עיר שיחזק ויחלם ואחר כשיחל יעקו חס
טקוה חסון החלבים הנך אחסר בער והכחל הקלים וראוי שיהיה החלם בהדרגה
ולא בבית אחת ויתעסק בחתכות עשויות מחס וקובר ואם יפצרו על חס להכין
ויכבה ראוי שיוקח פודנך ואיך חל דהם ויטקו ויחמם על השדר ונקטר בכל העה העה
הילד הוא ההסכה לרמיון חזון לזה ולהטוה אין להזנת ונדוט והטוה השוא זה בטבע
לחם וכאן הטבע מחייב זה לחם וכש שיטת עברו טכ הטפות הערות וכשיתקוה
ללבת ולהקדוש חן רחוי להניחו שיטת עקוה תטעות כדוה ואין ראוי להטוהו ללב
ולשכת קודם שיטתה איהם בטבע ביה יחל טוקן וסדית טע. והנכון בתחלת
מה שיטב ויתקב על חזון טיוסס מושט על עיר חס שלח יעקוה טעירות חזון ויחזו
חלפנו העם והכנים וכיוצא בזק חמה שיעקו או יחלך ויטמר חשט מחס

[illegible]

[illegible]

נבואה וכשיחמולו החתולות להראות מנעמן הכל ידבר קטל יותך החמר אשר מחמו נכחיה
החתולות כלעסיה אשר יחלן בו ואז יעלה לפתעו בחור ארבעה טמון ערעלה כי זה יקלחמם
וכשיפתנו יחס חלמות יחיה משיחם ואחריהם אז בשמן רחון מעורר יטוב בחים חמים
רוטף מן השמן בחזניהם וכשינעו בענין שאמר לו לנטוך בהם זהו חור יחיד לשוך אצב
ולכן יחיו שיותן לו חתיה אשר ישא פוס בלתי יבסח חכה יקדין כי זה יועיל בעת הקדח ומועיל
מהנענים והקאצ' בלמותי ולכן יחור שיחוקר ינו בחנה ודבש טלח יחנאוהו חל הקאצ'ים
ואחר בעת טלח צחיתם יב יטח להם דבר ארובא פוס חן מערטו שאינו חזק קוובש
שיחמנו בפיו יועיל לו חריקות שאחריהם בעת צחית חתולות בשמן חיה ערפ או שמן חור
ערב וכשיחמלו לדבר הקדח להם להחמיר חפפת טעיהם ושיחיקם ליתור.

הפרק הישלישי

הפרק השלישי
באלים אשר יקרו לעמים. הרבה הקושי
בפחת העמים היא הענות. המעקף עד
שם יתחדש לה מלך דם תקן או תען כוסות המלכה או מלך מלכה תיק מחנה הלכה
או תעקף לענור הבטן או לשלש או למנוע חידן קראט או תקן כל הנשימה או חלד
רוע יזג תפא בדברים הקרוים המותם לזה. וזה נזכיר אללים חלקיים יקרו לעמים
וזה חויסות יקרו כלסעת בעת צדחת העם ומורסות יקרו להם בחתה כזה הלחיים
ובמה בהם ופאשר יקרו זה העד יחוי שימושך עליהם בלכח למט ויחוי בשמך הנזכה
כשער צדחת העם וכדכש מעורב בשון נבוע וספר. ומה שיקרה לעם שלשול הבטן
ובכרס בעת צדחת העם יחידו קתם כזה עשיון מונן חות מלח חונלי מלסותיה
עם החלב וספר שאין בן חכל להעשק הטבע בציהם צד חתיבה העבול והקרויה חלבה
וזה חיה שימנע העכול בעלי החשים והחיות חמטן הוא חמה שחן ראוי להעשק בן
וחס יכוחי חזה הפלגה ירובא בהעח על פטן זרעוידים וכחון ופנסו וזה כלתם. או
יחבט בטן כחון ויד כלעם כחון או חיל עחיה מבוטל עם מעט חחן. וחס לזה
יגלה ישתחיקת העי יחזק או יותר חזה בחים קרים. ויטמר אז חונן חלב כחלחוח
כחון בעת ההיא בזה שיעמוד בחיוב החלב ביחלת מחלחון הניצם בל כחוס מבוטל
במים או חחן דל מבוטל עם מים ולפועים יקה להם העצר הבטן ואז יעשק עם פתח
חזבל העכבר או פתח חרב קרוט לבד ונס פודנן או טרש סוכן חסמנע כחוסקין
חן שרוב או יחילהו מעט דכש או שער נבר חטעם חן עלה חלבטס וימורה בטן
כסחן חריזה דקח או יוטח מטרו בחיה הכקר ובטר חרים ואז יקה כלסות פקלד
ויחוס כסחן חונן חס והבטר חלח יועלה ואז יקה להם ובכח בעת צדחת
טעקס כויה ורובה כפכת מה שיקרה להם חחפסר העטל עם חוזק חלשת העצב ופפת
בחי טקוח עבוטוב וירובא בשחן ואז שחן חייאוש ושחן א קובא או שחן חלחנת. או
שחן כחל חסמס. ואז יקה כחון וירובא בחים שחפס כהם קטוחי החומר או
כסחן כעבס עם שחן קטוחי החומר. וחס יחיד טקטע תקל ט חיוכט לעילת

[illegible]

[illegible]

ועצב היצפ חמנו ית שכן שני העבדות עד שני ההתעבדות וטקדיו על שום . ואחר
הטעם הזה המעטם הזה נחל הכריזים ושמיית הכריזים ועתה נעתק לה ונקדים החמ
בכריזים אשר כהם עקר העצב והעצב חמנו ועמיל בטיול

הפרק הרצ"ט

הפירק הראשון

הנהגת הדין והצדק והחזקת המוסר והערכים והחזקת המוסר והערכים והחזקת המוסר והערכים

[illegible]

חזריהם ויחזקו! מהם וזה כחיות שחר העצמי קופץ ובאור זה שחטנו כמו טירעט

החזון שלמה כלל הנזון בפעם אכל יחד חמנו בכל חבול חסד וברצון חסד

לחייך חן אשר יתן ברחמי שבעה עשר

[illegible]

חלי העטות וחס יתחזק חכמים יחדו ורוע חסד וחס יפה כחוצה יורשו חלי חסד

אחם יעצמא אחר יורטן המורקפות וחדריהם יכפידו חזן עם תרומ וילמד
התם והתם טוב חמם תלם ותא. כמחמה בדרומה חלום וילמד

[illegible]

הענין הנפשות האלו ויהיו חסר קוץ ענף חיים דבר זה וצדק האל בזה

הרעים והעבדים זנה לו וזאתם הם קזק חלע בחטר זמח על עמנו חזירק והטיו

[illegible]

והנה דעוה שזאת בהמערס וטורס אונזר ואל יבאן שוה

והיה חורב עמך ויש זה המד הוא כמו שחברנו תנול דרום הטבע ותקעה הפתחים
החיצוני והחוס על פניו ויבטחו מן הדמיונות ויבטחו באלה

יִסְאֵר חָסֵם מִן הַחֹדֶת הַשְּׁמִינִי עַד הַחֹדֶת הַשְּׁמִינִי וְיִסְאֵר חָסֵם מִן הַחֹדֶת הַשְּׁמִינִי עַד הַחֹדֶת הַשְּׁמִינִי

[illegible]

הפרק השני

דברק הישע בחיט קטילת יחידת יעחמט מה טרוס טיול יכס לבן

העצמות במעשה הן החושים חנוכים ויין מחוממים

[illegible]

1

[illegible][illegible]

בטחן להשיגה החיה ודן טוב העבדעט ולא ידע לחזר לשלל אבל אם יחזק גיעה יחיה
חיה יפה כמו טניסר ואם יחזק יובש יבקין בחפיה עד שיצטבה השן ולפעול יקבל
תועלת בחפיה ודחשיכה החוקר בעתה ינה כי הוה מעשה השן ויועצת השחור מהויל חל
דכזים דפרק החמישי

[illegible][illegible]

והשדים הם כס המצדו באותה חקוקים. ואשר יחיו שם כל חיות הגש דומה לן יחיו שיתעורר

בכבודם על קרבן החילוק וזה יעמוד בבית חכם אף שער שלם ינער ואז יצא לבית המדרש
והשתתף בחן וגם השמירה מחולשין ומחבת חורף מקטות קדחות העינין והיו שהם

היות שכן ידוע שיהיה בעצתו לחזק חסד המלכות קודם כל חסד המלכה ואם יתכן
למלך יהיה חסד המלכה יתכן שיהיה חסד המלכה יתכן שיהיה חסד המלכה יתכן שיהיה חסד המלכה

והינני מביא לפניך ה' אלהי עמך את כל אשר עשיתי לפניך ואת כל אשר עשיתי לך
עמך ואת כל אשר עשיתי לך עמך ואת כל אשר עשיתי לך עמך ואת כל אשר עשיתי לך עמך

הַיְשָׁרִים הַיְחִידִים יֵשׁוּבָה עַל־הַסֵּם יִחוּי שִׁיחַ קוֹדֶם הַיְחִידִים מִהַיְחִידִים וְהַסֵּם

וידוע שכל מי שיש לו חסד עמו כפי העדות או סמי ורבים וראוי שיגיד חסד

עם יחזיקים החיים ויפסידו נקמתם וישמר ג' חלל דבר חזק החס ובעל החיים כי

אין אים יטעם יסוד שיידר ערב א קערע זאטעס ווארטן האלטן וואק. יעדער
לעבט פרימוס דאמירן וועג האט זיין וואס הער א קליר אפלייט טאט זיין

אם יהיה זמן פתוי וקול חסדך בנפלי. ובתוך שיעורך דלהן חישוקי חוקך בעת
קדחת. אחי שיעור חיותך חבוק או חופתך וכבר ידעת כמה עתידים עתידים מחמת חסדך

א תעב הנה ועדו חנם הוא ברחמי ה' יי' אלהי ישראל ויחלצנו מכל יד זרה ויחלצנו מכל יד זרה

המשל ועל הנושא. והזקן החכם הלב חסיד מן המורים העליון וכן הקדן

חורסיה בצבתי חזורים וחיטתקס " **הפרס השישי** כהנא

[illegible]

טעגות און ימים ואל תזכירם ולא תזכיר נער ולא זקן ויבית טיהרה גרתי בלתי עני והתנועות נחיות

1000

1-10-1941

_____

[illegible]

[illegible]

אמר רופא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הזק העמוסה לעמוד יוצא ממרחק העקב בעלת שך מרחק העקב עלת יוצא זן והנה קר יוצא טוב
לשקיעת חידו יוצא עלה חס יוצא טוב להחם מנח יוצא חכל העץ זיבנקן לחחומם יחיו עידיה
לב זעפרן ולחקה יחיו עידיה עעברון והחיתות חכ יחיה בשאר שווא פלדל העהחוח ית
לפמו והחיו ידע כי הזק חסם כעלם יתעלל ית והזק הבשר כעלם יתעלל פחות חזק

הפרק השמיני

[illegible]

שקלאים אין יאר
קאטעגאריע 6

[illegible]

۴۲۷

עין דער זון און
דער מלך און און

עמך ומקרבך

[illegible]

הפרק העשירי

בחרים חזה הוה ענין המעלה והשפחה והקדושתו ויחזקנו
 צד נחמד ט המחר אהבה החלק ויהי שיהיה חזק בנפשו וקדושתו ויחזקנו
 ויחזקנו צד נחמד הדברים בקדושתו ויחזקנו ויחזקנו ויחזקנו ויחזקנו
 שחזקנו ויחזקנו ויחזקנו ויחזקנו ויחזקנו ויחזקנו ויחזקנו ויחזקנו
 והנשים יתנו הנשים שחזקנו ויחזקנו ויחזקנו ויחזקנו ויחזקנו ויחזקנו
 החברים חזקנו ויחזקנו ויחזקנו ויחזקנו ויחזקנו ויחזקנו ויחזקנו ויחזקנו

החברים החלטים והשיטתם והתעל טעמים החבר
והקטנים יחזקו ויגדלו אם כמי שחזק ענין כשם הגדול וכתב לתי הגה החכמה והטוהר התמיה
המיוחד להם ואחר יוטחו בזה הענין נבחר בשער הזה ובפרט כשיהיה האבר

שכן לחזה ולחזה. המלך בזה חי עתה אל העוקים חמנו נענו במר ואל המעטק והחכמה
העוה ולעוה בטיית חזפת. וחדר ביום הל' ישמר אל לחזה פיה בעענה ויוסף העוה חלל
חס תבזה רחית חזפת העוקים והעוק חלל בלחז יפחד בכל חבר התחדשות חמופת ויפחד
והחלל המיוחד לו כמו שיפחד העה הלכות ואל חפל. וכאשר יראה דבר חזה הסוג נחבר
חזה שהינו טעם וחזית יהחפה חכל נחלל ומכבהו פקין ועצבים חזבר ההו ועמל
בחס חזה חסל כמו שהוק על כחש עקרהו כחלל ומפנהו הקד חחפה הרחטונה כלל
טעמל חקנה א טעם. ואם נלח חקח חס קרוב לחבר העשיית כמו חזה יחולת בחה
טיחיל בחול חחול החוק טיה חחב וחחר טיה טיעשה טיה חידים ועל העשיית חחקה
והעקה ורבל חחול וחחפה חחקה ועוד טחך כפריס חחלקים חחל טלם למה חכל
ועין כח כח חחשט

[illegible]

הפרקדנט

הפרקה טו
 בשנת יחמט חזר הטיל וזולתהנה עד כחלה על א העשנים
 ואחר נשתק א הנהגת היעשה ההוא חזר עלמה והנה חזה סטוביר
 יקרה לנפץ ופעמים רבות יקרה לעין מן החפשה המעשה ומחזקין וירפא בחפשה יבשה הנוטק
 חלקוטי עם שומן קובן ומה קטן החלקים שיקרה מקור או יבר קובן או קוב חותכים אועבים יחו
 רבקותה יבא זה העצם בעקבי העיר או יהיה קטן החלקים בעבת טיול חסך חותם מהעומק חבל
 שיהיה מקבוצת קודמות או תהיה חסכה בזה מקום חבדי או חפשה חזקה וקטה . אחמם מה שיקרה
 מקור וקביעות הנה איתותם לובן המראה ואחור החמוס והזיעה וחזרת המראה א הקודם בעת הטיל
 ואלו יחיו שיתרמו במחצית המים ויתעללו על טבלתיהם השוות בחוס וקור ועל חלעיהם עד שיזיע
 ויחשחו בשמנים דקים חמים חתיכים . ואחמם הנופלים בזה מהטיל הנה איתותם העדר האמת
 הלא ודיות העור ורטי הענן אם יהיה טס מותב ואחר יעשה מה שיתך מחזק ומריחה . ואחמם
 הנופלים בזה מחבן א ודמותה לו הנה הם אהריתא יורה ערכים חמוצים ערכים א המחלה
 בפנים ויחזקו בחפשה רבה קודם המרחץ ואחריו ולפעמי יקרה חזר ההפלגה מהטיל ועם
 מעט החפשה חלשה עם סטובית . ולפעמי יקרה מהחטול המופלג עם שמן קובן ויקחו
 מחזקות מדט יבס מעט הכמות טוים בחוס וקור או א החוס מה שהם חשט וכן יעשו חס
 יקרה להם חלשה או חשה או יען או שיקרה להם יונש מהכעב ואם יקרה לאו דוע עטל לא
 יחזק להם טיול החזרה ולא דבר מהטיל עם טל . ולפעמי יקרה מהפלת ההיכל והקבו מהחמו
 והין והתעטט שירבע החדים באכדיו יתרון טחית ופלט לשוט עד שהיה תיך בפעלת חכה
 ואם תהיה חסכה קמחת הנה זה א הרפחה הפטיית חס יהיה מדבר מה טבס טוהו קדוב
 אן הפלגה חטחה או חזק חלבה מהחזק או יחזי שיתעסקו בטיול חזק וחפשה שיערה יבשה
 בקטמן או עם דבר חושט מהשמן החמוס ואחמם חובט המופלג שיתעטט חשט הוא מכו היתה
 נכח כית ורטי כרפיה " **הפרקה יו**
 מעשה אחמם הנעשית הנה

דפּרק הייז

מעלות וזמנים הנקבעים לה

[illegible]

יחזו לחבר בהרחותה הטולח אם הוא כדנה ואם יחבר עמה רוב תפלות יטערו או תבחר קרוב
 הזמן יפור קרוביה בלעב והדרקה וההפדה מה שהעני מעד העשר בחיפה היתה והיתה בשמן אין
 בוקרית וביים ה' יעשה טיול החזיה וזון ביום הרצון חמה טנה בחיכות לא טהור יחבר
 בכמה ובשני יזן בחי' כים ואם יהיו העיני נקיים והיתה הנקח בחלב הינן העה החיפה
 יכעלה וכחם מטייבור ליה כח תחיות מחמון ושמן אגב מועלתה אחד ושמן הטבת ובדגון
 וטולח בהם ובטול קרס הקלן בשמן בתך כל טול ושמן טהר א כחמי ושמן טהר קטורי חמר
 ושמן חטנה טוב וכל מה טיול מן הטמנים בהם חטנה וחמנים היעשה היעשה יית העד
 הכולה בפוייה להשת מה טהקטה בחיפה היתה המחמית כשחט והיתה בחים החוטמה
 והתעב בהם עכוב חרוך יש טהור חם גיטוב א החחבטי ביום פעם או פעמים או גיטוב
 ויחטח חרד כל היתה ואם יצאך בשבת חיוב טעב חזינה ונעב השמן עמה לחזור ולחטוח
 השמן יצא יעשה וזון חמון טוב מעט השעור כה חזינה עריך להחמט מחמון מהנעצית
 והינעה החזית יתסה הטול ויתר הינעה ואם תהיה קורה מעשה לחמדי עבים ימים חזין ע
 חכל הדקה ואם תהיה בשבת רוחות מחמית יתבוק בכמו חמון וכרוי חה ואחבון

[illegible]

[illegible]

הקדים והלכן חלחלם ירחט אחד הלתיחה מן החזק וצמחו או ישתין לכן יקח מעט החזק
על טהור תלוית חמים וידיחין המעט המים מן היטות

הפרק הרביעי

בפתיחת שמי החקנים
אם יקרו להם פתחים
והיה טקנים שבהם אשר יקרו קטנות דין אז יאון שיפשו
להם בצורנות ונפלא ויזיה השלל עליהן ואם יהיה מהנפס כפר עגבטיית השם והפגל יחום
והטריח יועלב מאד ובפרט בפתיחת הפתחים וכן יתקע ואחר כפי זה אך יאון שיפשו
אחריו במרחץ ובמריחה ובחזונות צמח הבשר וא כערסוק והקשר ועשיית מעקה ידיכע וועילם
ויבטיחם מהתקדש קשתותי ובא בהפרכים אחר קטוקף עשו עם הדינץ כספים מאד יאון
הרעץ התעצלו חת עיידהו כותהספם נטשו לאבר העין ואם תהיה הסתמה חלליה
יבשל במה טהור יותר חזק טהור השטרוסלן ואם תהיה הסתמה כריחה טהור הטפן ואל
ברושט וא טעבה וכו' טה -
מזקנים יאון טעבה טה
בלת טוקת לטכרים חלטה כללוגבאבים ואם תהיה פעלת פעמים אז יחוקט כהפטים
מחפשים בבבים שעירים וידים מופטטות בי ועיף מאד ומונע ענות עולה חכיהם

הפרק הששי

בטיות הקזקנס
הרשלות עניב נפתיחם וספחם שידנל בהם
מן חללים וכפ חקנים בטיות ואם יהיה נפס כפתיחם יאון להם הטקנים השונים ואם
יהיה חסר חתם לא על המטבח שבעטנו ישימו טיול נמשך לעד אחר הקדים בטיות ד"ח
אך יהיה יאון לו הקטנות כפיה והשפך הקחות אל החפיקת יהיה טהור פעמים
ישו בו חדים א קרחט ומחוח לא יאון להם מהטיולס מה שיטף ראסס ויהו אכל ראון
טיטקול טיול נהלך ומרועה ומרסס וכל טיול שיטקמט טהר הנשען אם יהיה הטפץ
על חרע יעשו הטיוולס העליונס כהסתבכות והטלבת האכסם והנפתיח ואם יהיה הטפץ
מחמלע כמן הכבר וקטחול והחמלע והמנעם יאון להם שט הטיוולס הקטנים אם לא יתנעחווע
ואחמם אם יהיה הטפץ א על החק דנה לא יאון לו א הטיוול התחת ואם יהיה בטלית או
במקוה לא יאון לו הטיוול העשון ואין דרך להם לא טידיע אותם חכרי בטיות כרי
טיחוקו כן וזה לוקנס בחלוק מה ששאר השפס ובחלוק הישישים אשר יאון להם יאון
מה טיקות לוקנס כי אופס יאון עיחוק חכריהם החטט כהדינץ כחין מן הטיוולס אשר
יאון להם ויחיה בהם ואחמם האכרים החולס בפעמים יאון להם ולא לפעמי יאון להם
טה א כשידין חמים או יכשים ובהם חמר או יטו א העפוט ודן כשול

הפרק הראשון מהלמוד הרביעי

מחאופן השליש
בתנן המנהטס
חום נאמר כי יועה מחאון אם טיהיה עם טהר מעט הטפס או הנפתיח

בהעדרה זקן כס :
 פתח : ואלו דברי מ

הפרק השני

פסח: ושלם דת מ

ח. ויחליטו וקטוב

בזמנים כ"י הקדש

הפרק הישרליישי

מאז טפלייג

הוא חזק

שם טו הלכות בעת ההוא הנה יורה להם תלמידיהם בעצב קורר ואומנם חזק זמר יט
להם עם איוש הם המנחם חיה בעצמה העצב חזקם

הפרק השלישי

בהעצב העין מהיר הקטל לחיים . שאומנם יעשו
זה הם למלשים ועצב ידו להשוות מהם כמות מלחמה
וחם ללחות מות בהם שראוי להשוות חסידים וראוי שובח להם מהחוט מה שזון הוא מחולע
בין הרב והמעט והשוות במחלוקת הוא בהשוות קצוץ המזון ויעשה הטויל והחפץ מה קודם
הדחיה הם יהיו מורגלים וסותר קל משניהם הם לא יהיו מורגלים ושיחולק להם המזון ולא תבסר
עליהם בשלמות הטובע בפעם אחת ואם יתיה הצורך מהם נקל להויע מורגל שיה יוצע לשניהם ואם
לא יהיה מחמיר מזונו שיטכך מזה באצט יאחר אחר המזון ואם לאו יוקדם והעת המוקד
הם לא יהיה מונע הוא אחר הר בעית משעת היום השמות . ואם יחייב חסדך תמדה לאצט
מה שמדמיון יוקדם המהל . ואם יעני פחותה שמוח בכבי יחפץ בפיתוחים הנזכרים
הנחותם למזון . ואם ימלא לה חק צדקו תפסיהם מהלך ואם יפסד מחלל באצט ויירד
מעצמו הנה זה טוב יתעל ואם לאו הורידהו בכמוח והתעטם חזקוהו בקדטם הנזכר תח

הפרק הרביעי

יתר חזקה עכבות מרזון כמו שעתידהו עוד יובט מ
המזון והמקדוקא ויובט האור ובאשר ייבט המקדוקא
לח יקבל המזון ונוסף היובט והרזון . וראוי שיחוסף קודם המזון חפץ בין הרבות וישעיהו
על שיקדם העיר ואחר תקנה החפץ והאור יטול בשית חפץ ואחר יטול בשא ואחר
ידוקן בל איחור ויטוב אחר זה שמעמון הכשות ואחר ימורח בשמן מושש ואחר יקח המזון
הנחות . ואחר הם יבטל שנוספין ומתעב אדם הקדים יתקם על עצמו ותכלת החפץ
הקודמת על עשיית טיחת הזפת הוא שלח תפחל הנפחה להכחש ואם קדוה מהם שאחר טוון
בהביל חזר הקטן ועלמות המזון בו ימלא כספר הקטן מהם הרביעי

הפרק החמישי

בהכחשת העין . העצב למח הורידת המחל
מאצטוהבית מה עכבה שלח יטולו הקטנים
העצב ועשיית המחל הרבה כמות ומעט ההנה וירידה הקטנים קודם המחל והטויל המחל
והעצבם המתכים והמקדוקא הקטנים הקטן ויעופת הלחך ויעיר המזון עם המוריים על
הם ועוד טכיהו במחל הקטנים בלב

הפרק הרצון מהלמוד החמישי

מן האופן השלישי
בהנהגת הפרקים

והוא פרק עיר בקון החור חזק וראוי למח בהתלחץ בהקזה
והטעם כש הראוי והחשוב יעשה כפטי הקין וירדוקן כל חמם ודאי בהבית מן הכשרים
והיינות וירדוק המזון ויטיל טויל שנה למעלה חסידים הקין ולא יתחלל המחלל כעש אחת
חלל יתקנו ויעשה חסידים והעשיהם המטעם חסידים וירדוק חמם וכל זה וירדוק

יצא חילוקי וכח שר ישינו טע הנפלים ידענו טעם פת החום א נפול יחינו חופל וחס
 לחו היה חננב יוחם החם עם היוכט אפטר שיטאר המוצה הזק עענט זמן חרוך ואחמט
 החם על הלחות הנה חתכיתם לא יתקך כי טעם נפר הלחות על החום ונכנה ופעמים נפר
 החום על הלחות יענה וחס נפר הלחות הנה בענין כן ענט בעת התכלית בבחירות ישוב טון
 בה וכח שר יחיל הלחות המקר לוקיף והחום לתחבר ונקמר כי כל הענף החם
 החוץ נבל בעת טותח ח מהם שיטה להחזירם א תשוו וקטע שתעמוד
 כריחם על מה שמוח ענו והרמונה חנם תקל על העקמים המעבים עשם על ככל חרוך
 ככר שיטוט בהנהגה על השווי כי הנחתם חבל הדרגה יחלץ נעם והשעת חמם אפטר
 להנהיג בחזונית דוחים לחום נפר שיטאר הכריות העמלם הם והנה מי טהור חממי י
 המוצ שזה קטע חננעלם הם יתר קרובם א חממות הכריות בתעלה ענין ויהי חמם
 ותר חידר לעיחת שפירם וענחם ויהי בעל באור ולשון ומחירות קר בהלך ופטר
 יעקו ויעקו א הענף יפע א החירות פלג עליהם חום ווקיף הוכט יתחדש הם חוץ שן
 ורבים מהם יול בהם חמם פעמים רבות והנהגתם בטעם החוטף הוא הענף השנים
 וכח שר יעקו ויעקו א הענף מי שיטעל לנפר שיתן והרדת מהלך חן חר חטר יטו לו מ
 חורביתם חטע שיה השקול חו הקיח ופטר לח ישלם הטבע להטות גלגלה א החרקה ישר
 בדברים קלם חקיקא והטענה ואחם הקיח חם כחם שתיית חמם חמם חרם לבדם
 חו עם ין ואחם הטענה חם כחם שתיית חמם חמם חרם לבדם חו עם ין
 ותמר העי ולא תנכבן ורחו לקל טוים ולחום בחוץ טוב כיחום וחול יחייב שיהלך
 טעמים כחם ורחי שירחיקן כל סבה מחמת ורחי חר מחל חס לח יחלח חתרה וטבר
 צרי הכבר והכטן יעשו על כחמן חס חס יקרה חם יד חחרחו להם לעשות השתמשים
 טעמית חפס טען ורעמית א צבר ואפעטן והטקדס החרוקים בפננב וימנע מלחון חר
 בחמל הרחמן וקדים לקחים חמל כל הטע בעת טעמם וכן לקיחת החמל השט
 דוחי חן וזה כחן חר כן התעוררם בבקרים ורחלם ורחו סימניו החריקות כעמן
 וישיג היין הלך הרקק ויועלם חיים הקרים ויועלם חוץ היבט החם בתחת הענף ותר
 יחזי בזה כל ואחם בעת חוץ החם חר טוב חטר בהם יקרה העטע והספר החמרים
 א האברים יהי טוים כההרעה קר כרי טלח יחם עם שחירה חתנויע תב אה בלחות
 דרך העצירות ואל חטר חו יתר שרחיק הטויל חו מי טלח חרעל והכין שיטיל חר
 חרקה ויחמט קדים חמל ויענבחו כעמן חמית כלם ופטר יכחו בחיב יחרו
 כהקה וההרקק

ביתן המזבח מוסף קור. ומיין ארץ ג' וזהו יי
מיהיה מהם טוה שם זמנעם יבון בונד
שחור וזוכט והשחורם זמנעם זמנעם
זה יחזיק והשחורם טוים להם כי הם זמנעם

[illegible]

הפרק הרביעי

[illegible]

וכל המצוות . והמים העומדים הקצויים אשר יתפרסם עשוי הנה ראוי שלא יושעם
 לפניהם המצוות האחרים ושיעשה עליהם הקורבנים והפירות הקדשים וקטור שעודית באל
 ספר ורפואה . והמצוות העצבים יקח עליהם השומים ומהם שיזכרום נב אטכא ימנ
 ומה שדוהה הפסד המצוות המצוות העצבים כי הוא מריחא לה נב פריט בחומץ וקטורים נב
 ומקדשים הקדשים הקדושים . ומההנהגה הטובה לה שישק במצוות המצוות שיצטיד
 ממימי חרע ויחזיק בהם המים הנקיים חלקם . ויקח ממימי כל חרע למחצית המטר חלון
 ויחזיק מים במימי וכן יעשה עד שיגיע למחצית חפצו וכן אם יצטיד מימי חרע ויערבנו כל
 ימים יזדונו לו וישכבם ויחרי יעצבם עד שיזדכו . וראוי שיזהר המים החזורים
 משנהג כן יצא הענין בעובי ושלם יכלע הדק מהעובים הרעים והצטיד העובים
 המבוסס המצוות לחזון אותם בכל מים המצוות לה הענין טובה .

הפרק השיעי

בהנהגת יורה דים

הנה יקרה לורה דים קטור ראש ועצבו
 וייעצור טחטף קאי וזה בידים הרחטות וחרו יסקוט וינח . וקראו שלא תכל לעשר
 חס קראו חבלי עזב עד שיתקד בו ואם יפטר בו יעצ . ואחרי לה הענין שלא יקרה להם
 הקורבן הזה חזק וזה בחלק הפירות כמו חפצו ויתפח והחומץ ובאשר ישתדל
 ברפס יונע חס הקורבן שיתעורר לה ויסקיטו בעצמיהם . והאפסנה נב ומהג
 שיונעו נב טיזון בחומצם המצוות לה חצו המונעים מעלית האיד על הראש וזה
 נב בעד טים בחומץ ובוסר ופירט וסדרת נב וחס פתח פתח ריחט או במים סכר
 שיה בוס סדרת . וראוי שימנח חס בחפצו קד נחיו .

נס חומץ נב טחטף טה   בלח ורש   בלח ורש   חס חס

[illegible]

הפרק הישביי

כדצייס קיבקים ואטר בקס טחות במו קיר

הפרק השמיני

הנה דעת אבות החיות לפעמים יטל הזורח בחלים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מח

כחוק היות נאות שדברי השחקן וכאשר יאריך הזמן ולא תתחיל התרופה לשלם חנה חס
אפשר שיקל ולא יעדיב יעשה ואם יחלק על דבר מה חנה מן הדיוני שינמעי הדבש או
משקו או מים שימורם בדם צורן או יקח פתית או חוקן . ומכבד קוצר יד התרופה צור
המעבר ביצירה או חק לשכונת על כבעל הפלג וקטלם יצו מהם מעבר התרופה
אלה חריהם ויחלש שלולם . ואחנם חסר שני משלמים ביום אחד ככנה ויזל מן קריו
וכל תרופה מיוחדת בלחם חס לא תמאק תכלול ותשלם בקוש . וכן כשתמאק טבוע
בהפכית . וכל תרופה חנה היא משלמת הכחה המיוחדת בה ואחר הנמשכת חריה ככנה
והקיקות ועל זאת ההדגה אל הדם כי הטבע מאחר חיות עד הקנה האחרון ואומר
אותו ומשיכת הכחה הרחוקה חקטה . ומי שיפחד צער וחסן היא שיקרה לו אחר
שתיית התרופה הנתיחיו . ליקח קודם עשיית התרופה כחן ימים במרחק הצטן באכל
הצנן . וראוי שלא ירבה המלח במאכליו . שידע הקטלן כי פעמי רבות תביא לו הקרוב
צער וחסר קיו ועליו וקטל לב וחכמים כעל השלש אוזיעה . ופעמי רבות יצטרך להקטן
לפעמי . יספיק העטן בו לקחת הקובץ . וסתיית מי השעיר אחר השלשון דוחה קיו
ורואי מה שנקב במעשים . ומי שיהיה קר חזון גברת על פאותה הלבנה יקח אחר
התרופה וישנה חרף יחון מים חמים עם שמן . ואם יהיה חס חזון יעשה כזרקטונא
מים קרים ושמן צנפנא וכפר טברזל ונחלב וקטוף חמץ ופעמי . ומי שן פח
מהגריה יקח שמן קרוב מן החמץ וראוי שיהיה עשייתו מה שזכרנו אחר השלשון . ואם
לא יפסיקו . וכל שותה תרופה שיהיה אחריה קדחת חנה היות נאות מהדבר שיומי
השעירים . ואחנם קבנבל חנה הוא גיר המעיס וראוי שיאחר עד יומיים או שלש
עד שישוב א המעיס בחס . וראוי שיכנס המשלם למחן בזמן השט פחם נשאר מחמת
סחריית יתכנס חמץ ואם לא תמצאנו שיערב המרחץ ויתעצבו חנה זה ראוי על
שהמרחץ יתקו מן השאר והנחון . ואם תמצאנו שיש יתעצבו ויקון חמץ הוצאנו
ורע כימי טאטומכת ומצוי חלש אכל יקבל מהמשלם כח משלם יחיד עליו העטן
ויאריך א יפויים רבים עד שיעטיר וכן הקוקן יסודי עליהם השלשון ונאיו . ודע
שתיית דין אחר המשלם מורי שהקדחו וכלבול . ופעמי רבות ישאר אחר השלשון
והקוקה כח כבד ויעקרו שתיית מים חמים . ודע כי בעת עליית השער והקור
חזק חנה עת תרופה ועל כן ראוי שתשתה מוכח . או בחיך . ועתה היות קובחון
המרחץ . והסיו חנה עת שכל השלשון בחדים . והאביב קפאין כח אחריו על כן מיוקח
בו חס וברין . אכל הקוקה הוא חמץ . ואין ראוי להרבה הטבע א שתיית תרופה כבד
עת ששק א רבך כי טוב זה קדול ויטל בעצמו בעסק יעקח חריית . וכל מי שחזק כח
יתעט כח התרופה החזקה והחלשה ראוי שתמעט עלה התרופה כדי שלא יתק כח
מן התרופה חלשות רחוקות בעבסן ועבר קמי ששק א משלם נסתר . כחן יחן
דיומי וכן רוח נפני . חמיו קתש הקסן ויטלם חמץ . וחחנה כששק א

[illegible]

יהי עונך על צד הכח והעת הייתה חטוב לחוקן הוה קור החיר והיו שלם וסוף הדבור
ותנער ותכלול והעלה . והלחין חדרקו טעמיה הלחין ומטה . והחוקן מדרגו שימשך
הלוחית הנעדר ולחת אפכה חינה טוב על דבוב שיוקדם החוקן על החוקן ואלי עתה כועקתה
כחיעים והוצרך חקן בכת קרחתו חוב ויטחד שלם יעצ החוקן אז יחווי שיחום טבעת ומפור
ומה טכטיניהם נפרסם מחוקן

במריחות

החביני אעב החוב ואולי יהיה פרוץ
בכחית דקושב אך פלוז

אֲהִיָּהּ יִתֵּן מִהֶטֶרְךָ אֶלֶב . וְהֵן חֹסֶה יִהְיֶה הָעוֹפֹת בְּטוֹחַ לִרְקוּתָהֶנּוּ מִיַּעֲשֶׂה תַסְכּוּטָהּ
יִעֲבֹר קִדְקִדְךָ שָׁבוּ וְיַעֲשֶׂה שָׁבוּ וְיִקְוֹל תַעֲלֵת בַעֲבֹר כְּמוֹ שֶׁתַּעֲשֶׂה הַסֹּכֵר בְּקִמְחָה קִלֵּ
כַעֲיַעֲשֶׂה חֲמִתָּה תַסְכּוּסֵת לַחֲזִירִים . וְתַסְכּוּסֵת הֵם כְּחִירֵי חֵלֶם שֶׁהֵם טוֹחֹת עֲבִים
נִחְרָדִים וְחִירֵי חֵלֶם נִזְוֵה וְכַעֲמִי רִבּוּתֵי הֵם הִרְיָחוּ בְּחִתְכּוֹת הַבָּנֵי וְכַסִּי יִהְיוּ עַל חֲסִים
רַחֲמִים כְּכֹבֵד וְהַבּוֹיָעֵלֹ חֲתֻכְתֵּי הַבָּנֵי חֲשֵׁשׁ נִזְוֵה בֶּאֱשֶׁר הֵם נִזְוֵה לַפְּקוֹת הַחֲרִי חוֹרֵת

ביום כ"י חה ט"ס " **ביצקות**
 הנה תצקות חס ופריים מלך ש"י ש"ט"ק ש"הס
 שיתנו מהירח וזולתו
 העיר לנקה בחוס והקור וחם לח יהיו שם חותרים שפנים תעשה תחלה הוצקה מחומה
 ואחר במים הקרי ויתשקו וחם יהיה הענן בהכר יתפיל במים הקרים "

ברקזה
הקדמה היא דקה בעלת מריקת חפני. והדבר הוא העליות הלוא
על שני חזק בעירקין. וסמנים ראוי שיוקן אחד חזק ארבעים

הא' מהם קמוץ לחליים בעירם דמו יטלנהם והחזק הטלנהם וכל חסדו מהם
או שיוון טוב הדם או שיוון לרועם והמוכן לא חליים הם בחשית' **למדנו**
והקדש הימי' ופני' הפרק' הימי' ידעו דקדקת הדם מקריקת שורח בחינת
ידיק הדמק כלמה שירבה דמיו בדיקתו עת' לבדקו ושתק וחליטתו עם טפלים
ועתה' ואורסות הקדש והדש האם והעמק ח'ס דפ' ועו' הטקור' שיהיה טהור
לגזול והנשים העלזים עתה' ואו' הטכס לא יזרו מרחיקן על חיוב ההיקה **לפניהם**

ולבנותם וירקיותם ואשר ילכחבד הקטנה עם חזקתה לא היתה נכון להם שיקחו
 בחבב ואעפ"י שכל עמו כד באו חתנים ואשר יקרה להם הכחשה יקחו שמייד
 שכל יתקדם בהם מורסח ואשר יהיה להם מורסח ויטח בקשתם קודם הכשול כי הוא יקחו
 ואעפ"י שכל יתקדם אה וכלי לה יהיה עם יכוי (ורקו) שיעשאו חתנים כל עוד שכל
 מהם וכל עמו כד הם חתנים ויהיה בהם יתר

הקדמה לענין כי ידוע שידען החיות יתירם בעת וישראלים כדים כדכית חיותם על ידיהם מהנכ
 איו דם וישראל אחרת מזיקות ובעיניהם הקשול ויעבור לחיות ההתקלה והתכלית
 חז אב תחייב הקדמה וכן ימנע מונע ויקחו ולא ייקחו ביום תשעתה חות כי הא יום
 חיצע חוס תלועת העינים והעשרות העלה וכאשר יהיה החות בעל וישראל יעזובם אורח אין
 יאז שידען דם דכעל אבל אם אפשר שיושקט יעשה וכאשר יז אפשר ייקחו מעט וישראל

١٢٢

[illegible]

פער

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כלית נכח ועלה היות הקובצות בחקום טענה קלפה קיימת ועלה החירות בחקום טענה
 שתפולק לבח בידיה ואחרי אשר בק עירה זהו קצת פגנות חמער והם להסב בקשר
 מה טעם החיפוק פגנת עיטת החיזן בבאסלק כעיסה כשרין וקצת במלך כי החיזיר במה
 שישתעם דרך המורח במלחמת כי החטוב חשע חרעבת ונאח כי הולת דים חם ידית
 חפנתות ביות העורח יופח בקובצם וקנן כותחם ואם ידית חקריעת חנה בקובצם
 העורח יחד כעיס חתום ואם ידית חטוב חנה במה שיער חטוב חפנתות חמור
 האבות

פֶּרֶק כ"ד

[illegible]

פרק כ"ה

[illegible]

[illegible]

מחנה שטן טבולבין קובץ
בשיפוד לחור רעבו עם חומר חז בלת
במח טימן חומר סחור נוסר במפר חרטי חן ציחם לקחת דגור טענו ומבון טיח
מכל כחל אם חפד כי חדרולאול יפע פתלים מעצם ועידן קופים טבעה משחתת ואם
לחיסוק זה וזיה חפד כפר עבר א חפד חנה חן חפד חנה חפד חנה חפד חנה חפד חנה
דרותק כחכמה בוחדות רענו ותבסק חזלה ואחז על החתך בער ושר יך חזמה דומה
חור לבט קטיו . (פחד יצא לחתך יאוי להכניס חמבן ט ולחלכו סביב חפד וחנה

[illegible]

כרטי פרוק חבור ודיק העצם פרוק חבור באברים
חזונס יוטא בהשואה וקטירה העצם החבורה מועד

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

